

העולם הזה

סיפורו של
הקברניט
עודד
אברבנאל

חטיבת
מטוס
אל-על

הייית
הישדראלי האחד
בביאפרדה!"

סיפורו של מומחה שנימלם מהגיהינום

הוא קרי

שיגידו ישר בפנים, דוגרי!
"אנחנו לא מפריעי לאף אחד. אנחנו משר-
תים את הקוראים, מביאים להם את העיתון"
נים כמה דקות אחרי שגומרים להרפס
אותם. אז למה נטפלים אלינו?"

★ ★ ★

דבור משטרת תל-אביב היתה,
כמובן, תשובה מוכנה. "המשטרה היא גוף
המבצע את החוק. אוסר על מכירה של דבר
כלשהו עלייך הצבת הסחורה הנמצאת
למכירה על המדרכה. מוכרי העיתונים,
מבחינת החוק, דינם אינו שונה מאלה ה'
מקבלים דרכות להחנות שלהם מעמיתם עגלת
פירות על המדרכה או ארגו עם שרוכי
נעלים."

וזאת קובע חוקהעור העירוני, ומבחינה
חוקית רשאית המשטרה לעשות את אשר
היא עושה. אבל מדוע דווקא עכשיו התעורר
רה למלחמה הגדולה הזאת?

ביקשתי גם הסבר לא רשמי, מפי קצין
אחר במשטרת תל-אביב. הוא השיב במילה
אחת: "איבצן."

הכוונה, כמובן, לסגן-ניצב אריה איבצן,
מפקד הנפה הצפונית. אותו קצין נמרץ ש'
ניסה לפני חודשיים לגרום לסגירת כל בתי
השעשועים, המסעדות, בתי-הקפה והסטיי-
קיות של תל-אביב אחרי חצות. גם את ה'
מיבצע ההוא עשה בשם חוקהעור העירוני,
ולולא קמה זעקה ציבורית היה בודאי
מצליח לחסל את חייה-לילה של העיר ה'
גדולה ביותר בארץ.

חקירה שקטה בין קציני משטרה גילתה,
כי המסע נגד מוכרי-העיתונים הוא חלק של
אותו מסע נגד חייה-לילה. סיפר לי קצין
בכיר: "המפקח הכללי אמר שיש לתת צורה
חדשה לרחוב. איבצן החליט כי הצורה
החדשה היא חיסול כל מה שחורג מחוקי-
העור."

יש לברך שוטר המתמסר לביצוע החוק.
אבל בודאי אין הוא ממונה על ביצוע
הפיכות בסדר-החיים של החברה. יש
לברך על הרצון "לתת צורה חדשה לרחוב."
אבל אני חושב שהמפקח הכללי התכוון
לחיסול מיפגעים ומיטרדים כמו סרסורי-
הזונות, כנופיות הפושעים הצעירים, מסריני

מי מאיתנו לא קנה עיתון אצל מוכר-
עיתונים בפנית רחוב? כמה מאיתנו רגילים
לקנות את עיתונם אצל אותו מוכר קבוע?
האחוז בודאי גבוה מאוד. כי זהו אופיים
של חיים בעיר גדולה: האנשים ממחרים,
ולא לכל אחד מהם יש הפנאי לחפש דווקא
קיוסק לעיתונים או חנות ספרים. כך זה
בישראל, וכך זה גם בעולם כולו. אפשר
לראות את מוכרי-העיתונים, בעלי הפינות
הציבוריות שלהם, במקומות המרכזיים וה'
סואנים ביותר של פאריס, ניו-יורק או
טוקיו.

השבוע ביקרה במערכת שלנו מישלח
גדולה של מוכרי-עיתונים ותיקים מתל-אביב
ובפניהם קראת-שבר: "המשטרה רוצה לה'
סל אותנו!"

מסתבר כי מזה מספר חודשים פתחה
משטרת תל-אביב במיבצע אינטנסיבי: רשי'
מת דו"ח לכל מוכרי-עיתונים, בכל הזדמנות.

★ ★ ★

אחד המוכרים הידועים ביותר בתל-
אביב הוא יצחק ישראלי. הוא מוכר עיתון
נים פעם אחת בשבוע: ביום שלישי בערב,
הוא ערב הופעת העולם הזה. מזה עשרים
שנה הוא ניצב מול קפה כסית ברחוב
דיזנגוף ומציע את
הגיליונות הראשונים
של העולם הזה. ה'
מגיעים ליתר חלקי
הארץ רק למחרת ב'
בוקר.

איבצן

רבות מכירים
אותו, ומדי שבוע
באים לאותה פינה
מאות קוראים לק-
נות את העיתון ה'
טרי. רבים מהם
מגיעים במיוחד מ'
חוץ לעיר. בעל קפה
כסית מעמיד לרשו-
תו שולחן וכיסא וישראלי הפך חלק קבוע
של הנוף התל-אביבי.
בשעות היום הוא עובד כשליח בחברת
מוניות. ההכנסה השבועית הנוספת מאפי-
שרת לו להעניק חינוך אוניברסיטאי לילדיו.

מוכרי-העיתונים בבית-המשפט

הנשים בלב העיר, הפרתחים המפריעים
לצופים בקולנוע.
אדרבא, יוכיח סגן-ניצב איבצן את
גדולתו המישטרית בקדשו מלחמה על
מיפגעים אלה.

★ ★ ★

כמו נגד צווי הסגירה של עסקי-הלילה,
גם נגד הטרדת מוכרי-העיתונים נעשתה
פעולה ציבורית. מנהלי העיתונים תמכו
בדרישתם של המוכרים כי ינתן להם לעסוק
בעבודתם בשקט, והשבוע הגיעו לכלל הסכם
עם המשטרה ועם עיריית תל-אביב, כי
למוכרי-העיתונים יינתנו סטטוס ודוכנים ה'
דומים לאלה של מוכרי-הפיס.

אשכנזי

צפרניים יפות וחזקות

סוד הידים החטובות:

כה קל: טפלי בצפר-
נייך ובמקום גדילתן
פעמים אחדות בשבוע
(או כשאת מורידה את
הלכה) ב-נו-נייל. ראי
כיצד שברים וסדקים
נפסקים מיד וכיצד יג-
דלו צפורנייך במהי-
רות ותהיינה שלמות
וחזקות.

סוד ה-נו-נייל: נו-נייל
מכיל חומרי בנין הד-
רושים לגדול ולהשל-
מת שומן הצפרן, המ-
גן עליה מפני חומרי
רחיצה מודרניים או
כל גורם אחר.

סוד: שמרי על צפר-
נייך עם נו-נייל בקבי-
עות, וצפרניים דקות
ושבירות יהיו ממך ו-
הלאה ובמקומן צפר-
ניים יפות וחזקות
אשר ישוו לידוך מר-
אה נאה, אלגנטי ו-
חטוב.

5-50
י"י

NuNail
מחזק צפרנים שבירות

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

תוך 7 ימים היו שינייך לבנות כפי שלא היו מעולם

לאחר הברשה עם טילאק
במשך 3 ימים

שיניים מזוחמות
ע"י אבן שן וניקוטין

לאחר 7 ימי שמוש בטיילאק

טיילאק

אינו סתם משחת שיניים:

טיילאק הוא

"מלבין שיניים"

טיילאק הוא תכשיר מדעי חדש, אשר
מרחיק את אבן השן הצהובה והמסוכנת
וכתמי טבק חומים. עד עתה לא היו שינייך
לבנות כפי שהיו יכולות להיות. טילאק
יהפוך את צבע שינייך ללבן טהור. אם
ברצונך להיות נאה יום יום, עבור לטיפול
פה ושיניים מודרני, מדעי, ובטוח, עבור
לשמוש בטיילאק.

תראה(י) את ההבדל לאחר שמוש בשפופרת
אחת.

3-60
י"י

teelak

שפופרת אחת — מספיקה לחודש ימים

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

**הרחיקי
שיער בלתי רצוי
בדרך הנשית
המיוחדת
בביטחה ובמהירות**

**לשמוש על הזרועות, בתי השחי,
הרגליים... נבדק לשמוש גם על
עור הפנים.**

השמוש בויט-או הריחני והמכיל
לנולין — זו הדרך הנשית ביותר
להרחקת שיער בלתי רצוי. מרחי
אותו בפשטות כמו כל קרם קוסמטי
אחר. תוך דקות יעלמו השערות עד
לשורשיהן ללא כללוך או ריח בלתי
נעים.

ויט-או העדין, נבדק לשמוש אפילו
על עור הפנים. משאיר את זרועותיך,
רגלייך ובתי השחי חלקים ונקיים
מ"צל". אחרי טפול בויט-או תיראה
לך כל שיטה אחרת
להורדת שיער כמיושנת.

3.80
י"י

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

תמרורים

התארוסו • יורשהעצר של ירדו הנסך חסן (21) ופרואת איכראם אללה (20), בתו של שרהחוק לשעבר של סאקיסתאן, שנפגשו לראשונה בלונדון, בעת שהשניים למדו שם. אחיו של הנסך, המר לך חוסיין, הביע את הסכמתו לנשואין, העניק תואר נסיכה לכלה-לעתיד.

נידחו • נישואיה של המורה הברויה לאית מארתה ויסקונסדום אל בחיר-ליבה, בגלל אירוע משמח שהיא לא ציפתה לו. מאר-תה, שהיא גם מלכת-היופי של ברא-ויל, עמדה להתחתן מייד אחרי שתסת-יים בחירת מיס תבל במיאמי-ביץ, אך דווקא היא נבחרה כמלכה, דבר שהביא לה פרסים בסך 20 אלף דולאר, אך גם חייב אותה להישאר רווקה במשך שנת מלכותה.

מארטה

נחוג • יום-הולדתו ה-43 של חיים ("יווי") דיטווינסקי, עורך-דיון וכלכלן (אוניברסיטת גינבה), נצר לאחת המשפחות החתיקות של תל-אביב הקטנה, שעלתה ארצה עוד לפני הבילויים, נימנתה עם קבוצת אחוזות בית שבנתה את תל-אביב, ויסדה את תל-דיטווינסקי. אפילו בזמן המאורעות היו בני המשפחה יוצאים לסעת פרדסים, אשר על חלק מהם עומד היום המחנה הערצום תל-השומר שהופקע עלידי הצבא הבריטי.

נפט • בגיל 61, ראש-משלתה לש-עבר של יחז אלי טפירימוקוף, עורך-דיון מבריק שנכנס לפוליטיקה כעסקן ליבי-ראלי, הוא נע בהדרגה שמאלה, היה אחד מראשי תנועת הפארטיזאנים שלחמו בכור-שים הנאציים, אף הקים את "ועד ההרים" שאיגד את כל המחנות השמאליות. אחרי המלחמה היה חבר ממשלת-הקואליציה, וכאשר פרצה מלחמת-האזרחים, ב-1944-1945, היה בין מנהיגי השמאל הלוחם. בעקבות סילוגים ותמרונים שונים, הקים מפלגה סוציאליסטית חדשה, גלש לאט-לאט ימינה עד-כדי שיתוף-פעולה עם חציר-המלך, כדי לבלום את השמאל הקיצוני. כהונתו האחרונה בראשות-הממשלה נמשכה עשרה ימים בלבד, לפני שפרץ המשבר שהביא בסופו של-דבר לדיקטטורה הצבאית הנוכחית.

נפט • בגיל 73, משה גולדמן, האיש שעזר לגבר הישראלי להחליף את בגדי החאקי שלו בלבוש מגן יותר, כאשר הקים את חנות א.ב.א. הראשונה שלו בתל-אביב, ב-1934. הוא נולד בגליציה, למד בבית-ספר מייסודו של הבארון הירש, ובאקדמיה למיסחר בווינה. יחד עם אביו, השתתף בייסוד בנק, אולם את רי שער עם הוריו, בסוף מלחמת-העולם הראשונה, לברלין — העדיף את תעשיית הבגדים. עסק גם בענייני-ציבור בחו"ל ובארץ, אך לבסוף החליט שאופנות-הגברים גזורה יותר למידת-התעניינותו.

גולדמן

נפט • בגיל 76, הסופר הסובייטי קונסטאנטין פאוסטובסקי, שהצטיין לא רק בכשרונותיו הספרותיים אלא גם באומץ-ליבו האזרחי, כאשר התקומם נגד הקומיסארים הפוליטיים בארצו. הוא הגן על בוריס אסטורגאק, בשיא הסערה סביב הרומאן ד"ר זייואגו, וגם על שירתו של יבגני יבטושנקו, חתם על פטציה לביטול הצנזורה הספרותית בכרית-המועצות, הצטרף לאותם שורשו ביטול מישפטם של ה-סופרים דניאל וסיאניאבסקי. כל זאת מבלי להתחשש לאידיאלים הקומוניסטיים ולעברו הטרומ-מהפכני, כאשר עבר כנהג חשמלית.

נפט • בגיל 80, מופיק שלמה מוגרב, האיש שבגללו אין תושבי תל-אביב יודעים את שמה האמיתי של כיכר כ"ס בנובמבר, וקוראים לה "כיכר מוגרבי" — על-שם הקולנוע הנושא שם זה — ואשר מופיק היה בין מייסדיו. הוא נולד בדמשק, עלה לתל-אביב הקטנה ב-1924, המשיך בעיסוק הסקסטיל, כשהקולנוע מהדהד רק עניין צדדי עבורו.

הציפוי הטורמלי-כימי של סכיני הגילוח

אדיסון
שתה בדיסקונסד ועוד
6 סכינים אחד חיינם
מתנות "אדיסון" להברך
כדי שגם הוא יהנה

על כל פנים "אדיסון" יותר נעים

כיצד שומרים על בגד הים?

בגדי הים והחוף נוטים להתקשות ולדהות כתוצאה מהשפעת תס המזיקה של מים, שמש, וחמרי החיטוי שבבריכות. כביסה קלה במים קרים, טקסטיל שמפור" תשמור על גמישותם וצבעיהם של בגדי הים והחוף. טקסטיל שמפור" מוציא את שיירי המלח וחמרי החיטוי, ומאריך את חיי בגד הים.

החלו לאסוף אריות
"טקסטיל שמפור".
בקרב — מבצע פרסים
ענק!

המפיצים חבי נורית בעים
תוצרת ביחיר נקה בעים

מצעד צה"ל 1968

בירושלים השלמה. הנוצח בטרט 8 מ"מ מרתק ומס-עיר. מתנה מקורית ומרשי-מה לכל בעל מקרנה.

להשיג בחנויות הציילום
המובחרות.

טרט איכות נוסף של
גמ. ת.ד. 412 תל-אביב

חליפות הריון

פרס ראשון לכנר ישראל בלונדון

הפרס: 1000 ליש"ט ומדליה
"כנור ראשון" במטבח —
שמן "אקסטר" ס.ד.י. של "עץ
הזית", השמן האידיאלי לבישול,
טיגון, אפיה וסלטים.

אין פלא, איפוא, שגם השנה
זכה במקום הראשון במשאל
העם. גם הסולנים טוענים:
הוא היחיד — שמן ס.ד.י.!

המנוי

קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

הסברה בחו"ל —

באמצעות תקליטים

מישרד החוץ מתכנן לשפר את מסעות ההסברה שלו בחו"ל על ידי הוצאת תקליטים — מאחר ורוב החומר המודפס הנשלח לסטודנטים הישראליים השוהים בחו"ל נזרק לסל.

לכן מבקש מישרד החוץ לייצר פעולות הסברה שלו באמצעות נאומים מוקלטים של אבא אבן ושל עוזרו על בעיות השעה של המדינה.

התקליטים יישלחו — אם יאושר תקציב ההסברה החדש של מישרד החוץ. הרעיון הוא המצאתו של מפקד התקליטים התעודיים, עמנואל דודאי.

דגי-הבארדויל

מוטסים לאיטליה

חזוה מיסחרי בין חברת-שיחק איטלקית לבין מיצריים הוחלף לאחרונה בהסכם בינה לבין ישראל.

עד למלחמת-ששת-הימים שיווקו המיצרים לאיטלקים דגים גדולים מבארדויל שבחוף-סיני. הדגים נשלחו ביום הדיוג לפורטיסעיר, הוטפו משם לאיטליה, נמכרו בדגניים טריים.

לאחר סטור ישראל, שהיה בעבר רב-סמל בצנחנים, שלח מישלוח-דגים נסיוני לאיטליה, חידשו האיטלקים את החוזה — הפעם עם ישראל.

יום-יום נשלחים הדגים בדואר-האוויר מלוד, בארגזי-קרח. הכמות: כטונה דגים. שמו של איש-העסקים הוא דני זיידל.

משלחת ישראלית

לפולין ורוסיה

משלחת-הנוער של רק"ח ושל כמה בנתי מפלגתיים, המונה 75 איש והיוצאת הש"ב בוע לפסטיבאל הנוער שבסופיה, בירת בולגריה, קיבלה גם הזמנות לבקר בברית המועצות, בפולין ובהונגריה.

בנייה לרב ניסים — שניאות לפרסם את קוליהקורא שלו.

עורך חדש

ליומון „היום“

יצחק „איזר“ ראגר, איש קול-ישראל, עומד להת-מנות כעורך ראשי של היומון היום השייך לגח"ל. אנשי-הצמרת של גח"ל החליטו להעמיד לקראת הב-חירות את העיתון על רמה מיקצועית גבוהה, לקחת את העריכה מידיהם של העיתונאים המפלגתיים שחלו עד כה על היום.

ראגר מקובל על שני פלגי-גח"ל, הרוח והליברלים.

נמיר — לשווייץ

ראש עיריית-תל-אביב, מרדכי נמיר ואשתו יצאו שוב לשווייץ.

זהו, למעשה, המשך-נסיעתו הקודמת של נמיר לשווייץ — מאחר וראשי-העיר שוב אינו בקו הבריאות. בגלל מצב-בריאותו הוא שיתק, כימעט לחלוטין, את פעילותו הציבורית.

נמיר ישהה בשתייץ שלושה שבועות. בבחירות הב-אות הוא יפרוש מכל פעילות של ממש.

סיכסוך וולפנזון

— אנשי-רפ"י

אברהם וולפנזון, מי שהיה האידואולוג של רפ"י ועורך „מבט חדש“, נשאר מבודד לחלוטין מחברירפ"י-לשעבר אחרים — אחרי שיצא במאמר בעד הכנסת מפ"ם למע"א.

המאמר. איתו פירסם חלפנזון בהפועל הצעיר, עומד בניגוד לאינטרסים של הרפ"יסטים במע"א. חלפנזון היה גם קודם לכן נטעון בין אנשי-רפ"י, שראו בו איש תלוש מן האינטרסים הממשיים שלהם.

אייבי נתן

טס לביאפרה

בעל „קליפורניה" אייבי נתן יצא הש"ב בוע בדרכו לביאפרה. אייבי מתכוון להגיע עוד השבוע לביאפרה באמצעות רכבת-אוויר חשאית הפועלת כלילות.

טיסתו, לא במטוסו הפרטי, אורגנה על ידי הסטודנ-טים הביאפרים בישראל, שהיפנו אותו אל המוסדות הביאפרים המארגנים את רכבת-האוויר החשאית.

אייבי יצא לביאפרה כנציג הועד הציבורי הישראלי למען ביאפרה על-מנת לבדוק את אפשרויות הסיוע הישראלי למדינה זו, הנתונה במצור. מביאפרה ידח-אייבי נתן על שליחותו בכתבות מיוחדות להעולם הזה.

בכנסת —

לכל החיים

ח"כ המפלגה הליברלית יוסף ספיר, הכ-כיום להיבחר השבוע לתפקיד הייצוגי ונטול הסמכויות של יו"ר המפלגה הליברלית, רק אחרי שקיבל התחייבות בכתב ממפלגתו, כי הוא לא יודח מרשימת המועמדים לכני-סת וכי יכהן כח"כ בשתי קדנציות נוספות.

יוסף ספיר הוא כיום בן 66. הוא מתכוון, איפוא, לשמש כח"כ עד גיל 75.

משה דיין — מיליונר

שרי-הביטחון, משה דיין, יצטרף בקרוב לשורת-המיליונרים הישראליים, לאחר ש-קיבל את הצעת ההוצאה-לאור הבריטית המכובדת, ויירנפלד את ניקולסון, למכור לה את ספריו-זכרונותיו תמורת מאה אלף ל"ר שטרלינג, שהן כ-850 אלף לירות.

דיין כותב עתה את הספר, עומד לסיימו תוך שנה.

פעולות-תגמול

נגד הסטודנטים

מוסדות ישראליים מתכננים שורה של פעולות-תגמול נגד אותם סטודנטים ישרא-ליים השוהים בלונדון, אשר חילקו ב-21 ביולי כרוז הדורש את נסיגת-צה"ל מן הש"מחים הכבושים, הודיעו אותה עת על תמ"ב כתם בכרוז באותה רוח אשר פורסם קודם לכן בישראל.

הרב ניסים למען

ילדי ביאפרה

הרב הראשי לישראל לעדה הספרדית, יצחק רחמים ניסים, עומד לפרסם קוליקורא הפונה למצפון-העולם וקורא לעזור לילדי-ביאפרה.

זאת, לאחר שהועד הציבורי שהוקם כאן למען ילדי ביאפרה פנה לכמה רבנים בבקשה להצטרף.

ראשון המצטרפים היה ניצולי-בוכנוואלד, הרב ישראל לאו. בהשפעת הרבנים נולדה

המיצרים משחקים בנידמה-לי

לפני מלחמת-ששת-הימים מתאמנים המצ-רים על אויב חי: מציירים מגן דוד על קסדות „האויב" ועורכים עליו התקפה.

מצרים ויתרה השנה על מיצער-צבאי לכ-בוד יום ההפיכה. הסיבה: צבאה עסוק ב-אימונים ובהחזקת המוצבים בתעלה. כמו

מכתבים

חיבוק הרוב

לא זו בלבד שח"כ אורי אבנרי קלע הפעם למטרה בכל מילה שעה שתקף את הצעתו של דב יוסף לשינוי שיטת הבחירות (העולם הזה 1611) — אני עצמי הייתי מרחיק-לכת, בדרישה לבטל כל אחור-חסימה — הגורם רק לחוסר-התחשבות ברבבות בוחרים.

בבחירות הבאות ילכו לקלפי כמיליון מתוך מיליון ורבע בעלי-זכות בחירה. אם יבוטל אחור-החסימה יהיה סיכוי גם לשמונת אלפי בוחרים לשלוח נציג לכנסת.

כשחוק מסויים אינו לפי רוחנו, אומרים לנו השופטים ואנשי-השררה: "ביום הבחירות — תשנו את המחוקק". מלבד העובדה שגם כיום מרבית החוקים אינם מבטאים את רצונו של רוב העם — לא ייתכן שחוקי הכנסת חוק על פשע, מחוקק חוקים נוספים שיידרסו את רצון-העם ברגל גאוה. אם יבוטל אחור-החסימה, יש להשאיר רק מיגבלה לגיטימית אחת: מי שלא זוכה, לפחות, באלף-אלפיים קולות יהיה חייב לשלם קנס של חמש או 10 אלף לירות, לכיסוי הוצאות-ההדפסה של חומרי-הבחירות והוצאות הטיפול המינהלי.

יצחק א. דגני, ירושלים

● ח"כ אבנרי הגיש הצעת-חוק לביטול אחור-החסימה מיד אחרי הבחירות האחרונות. הכנסת דחתה הצעה זו פה-אחד.

מלכת-המים

אני מקוה שלא תתנגדו אם אביע בגלוי את דעתי על תחרות מלכת-המים 1968. רי מכיוון שדי לחכימא ברמיזא, אני רק יכולה להבטיח לכם שבשנה הבאה, כשאיה עשירה

מרים וייל

גורא ויהיו לי המון-המון חברים, חיילים ו-טייסים, שיקנו הרבה כרטיסים לנשף וגם ישתוללו קצת — אבחר גם כן למלכת-המים 1969.

מרים וייל, מועמדת סופית לתחרות, תל-אביב

ראייה אופטימית?

אמונתו של אורי אבנרי (העולם הזה 1609) בנוגותם של הערבים לשלום — אופטימית יתר-על-המידה. שליח-האויים, גונאר יארינג, מציע, למשל, הסדר של שיטת-ישראלי או מעבר סחורות וישראליות — בתנאי נסיגה חלקית. אינני מדבר על אספקטים של יוקרה, אך נשאלת השאלה הפשוטה: מי יערוך לנו שבוע אחר חתימת-הסכם, וביצועו, לא יקרעו הערבים את פיסת-הנייר החתומה ולא יאפשרו מעבר-אנויות?

ע.ל. תל-אביב

● כוחו של צה"ל.

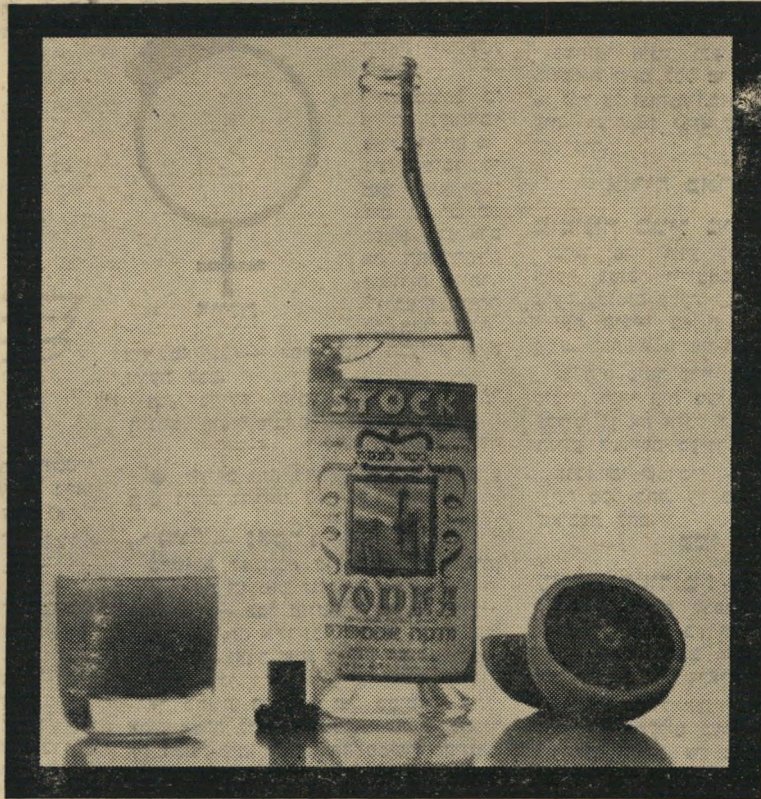
שך מי ההפסד

הרשו לי לחזק ידכם במתן תואר של הוגה-דעות לפרופסור ישעיהו לייבוזין (העולם הזה 1610) — אף כי הפרופסור בוודאי לא זקוק לחיזוק או לאישור מצידו. כל המצוי בתחום-המחשבים מכיר את תרומתו המיוחדת במינה של פרופסור לייבוזין בסוגייה המסובכת של החשיבה האנושית והקיברנטיקה. ניתוחי החריפים של סרטי לייבוזין, אותם השמיע פעמים רבות בהרצאות ומעל דפי מחשבות, ביטאו גנו, סייעו רבות לפיזור הספקולאציות הדימוניות וחסרות-השחר שאפפו את המחשב האלקטרוני, הצביעו על מיגבלותיו העקרוניות של המחשב.

אלו מיגבלות המונעות מן המחשב להגיע, אי-פעם, ליכולת-החשיבה של האדם.

בנושא הדת פירסם פרופ' לייבוזין, לא (המשך בעמוד 6)

פרסום ד.ה.ר.

נגד השמש...

נגד החום - משקה נהדר מרענן ומרווה
1/3 וודקה - 2/3 תפוזים

* וודקה אקספורט שטוק

(הטובה בישראל)

ומין תפוזים נותנים את התוצאה הנפלאה.
נסו! אתם! והציעו גם לידידיכם!

* לקוקטיל זה יש להשתמש אך ורק בוודקה שטוק אקספורט ולא בשום סוג אחר של וודקה שטוק או וודקה אחרת

STOCK

בגרות

ומוקדמות לאקסטרנים

● למועד אפריל - אוקטובר 1969

● הלימודים בקבוצות קטנות ובתנאים נוחים

ת"א, בן-יהודה 74
ע"י רחוב פרישמן
טלפון 220314

קדימה

פרטים והרשמה:
9-12 בבוקר
4-7.30 בערב

depilan

דפילן

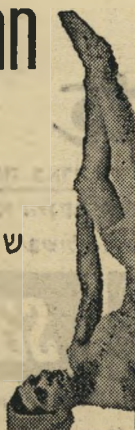
להורדת

שיער מיותר

באיכות

שווייצרית

vitamol

אינגה ומיקי

מכירה ומיקריה של מיקי בראון השתחרר רת מתלאביב, שירדה לגרמניה בהשפעתו של איש העסקים סולומון סקופ — לשעבר, מלקת האש.

כאן היא בחברתה של אינגה סקופ, אשתו הגרמניה של סולומון.

מיקי נמצאת היום במיניק, נשואה ל- אמריקאי, חייל בשירות בגרמניה. אגב: מיקי עזבה את ישראל כשארבע לירות בכיסה, וכיום מצבה לא רע, אם כי היא מתגעגעת לישראל, לאחר שעברה גילגולים שונים.

מייק קליגר, קארלסרוה.

גרמניה • אינגה ומיקי בגרמניה — ראה תמונה.

טעות לעולם צורקת

„כימעט כל מפורסם המיתון בחיפה נקלל לו מחדש...“ (על המיטון, 14.7.68). דני חור, תלאביב

„הנהלת כור מאשרת: הפסד מעל 25 מיליון.“

„חל שיפור ניכר במחצית 1968...“ (הארץ, 19.7.68).

שורה גורן, חיפה

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתבים של קוראים המציעים את תצלומיהם למכתבים.

מקוריים, טובים פי מאה מזה של מוסיון, אם כי טענים שיפורים טכניים. במקום להציגם, הם מעלים מחזות קוסה רדודים. התנהגות המפגנים באולם היתה לקוייה מבחינה טאקטית, אך מנומסת בהשוואה ל- תשפוכת האינפאנטילית שורמה מן הבמה. הזכות לכרוא קריאת-ביניים בעת מופע גרוע היא זכות היסטורית.

כמחזאי חובב וכעורך-דין, אניש עזרה משפטית חינום לכל מי שנגדו תוגש תביעה פלילית על הפרעת-הסדר הציבורי או התפר-עות, בעיקבות קריאות-הביניים בעת הצגה קיטשית.

אוריה באר, עורך-דין, תלאביב

מוסיון מטיף מימיו

פיטר פריי יודע ללול כפינטר, להינד צעף כטנסי ויליאמס — למרות שהוא צועק „סוטים עליך, ישראל!“

זאת הוכיח באשת הגיבור ובאיי לייק מייק, בהחפז מפשע ועוד.

לו היה פיטר פריי טורקומאדה האינקוויזיטור, ודאי היה מעלה את הנרי מילר ל- גרדום, דן את אלביי לשיכחה ואת המארכיז הנוצז לשריפה בעורו בחייו.

אגב: מי שמרביץ — משמיץ את עצמו יותר מכל קהל. על כן, כה לחי לצעירים שאיכתת להם.

סמי בירנבך, תלאביב

עזרה לסטודנט!

אנו סטודנטים לרפואה הולמים בחינה, אוסטרית, בשנה ב'. אנו מעוניינים — ואף הרבה יותר מסתם מעוניינים — להמשיך את הלימודים בישראל.

אך בבואנו להתעניין באפשרויות לעשות זאת, אנו נתקלים בעובדות מדהימות: בני-גוד לכל היגיון, אין מרחיבים את הפאקול-טה לרפואה, למרות הצורך הדחוף, ללא כל ספק, ברופאים. וזאת — מתוך צרות-עין ובגלל קוצר-הראייה של הממשלה.

כן קיימת אי-תמיכה מוחלטת מצד הממ-שלה בסטודנט לרפואה בחו"ל, שלא לדבר על האפליה הנהוגה כלפי סתם ישראלים, כביכול, ששירתו בצבא, אך אינם בעלי תור-אר, קשרים או מוצא מיוחד.

הצגת הבעיה על כל צודיה דורשת כתי-בת ספר שלם. אך יש צורך דחוף בתיקון המעוות.

יוסף אבני, שמחה ברייטמן,

נעת — חיפה

ד"ש מגרמניה

בוה אני רוצה למסור ד"ש מגרמניה לכל

טייסים מילאו אותן, לאו דווקא בשעת-שינה, בלהיטות ובקביעות הראויות לשבח. נושא ברימור,

סתם קינאה

הכתבה שלכם על הפלורטים של אנשי אל-על עוררה את שאט-נפשי: ה-קינאה מפעפעת מתוכה.

השתמשתם ב-מילה „ניאופים“ כאילו הייתם מ-גיני המוסר ה-מיני ממאה-שע-רים. לא יכולתם לפרגן לבני-אדם את הנאת-החיים היסודית ביותר. ולבסוף, היתה לכם החוצפה לת-בוע מאל-על — לפתור את הבעיה, שלא נוגעת לכם.

אני, כקורא, תובע מכם להיות יותר הוגנים, אובייקטיביים — ופחות רצחניים. נתן הננבא, חולון

העולם הזה דיווח, לא התכוון להביע שום דיעה, ובוודאי לא דיעה פוריסטנית.

„קנדי“ — נאמר:

בתשובה למכתבי, בו שאלתי היכן ניתן לרכוש את הרומאן קנדי, עניתם (העולם ה-1605) — בכל תנויות הספרים.

להפתעתי זה אינו נכון: פניתי לכמה חנו-יות. בכלן נאמר שיש ביקוש רב לספר ולא ניתן להשיגו.

אך בחנות הראשית של סטימצקי בתל-אביב אמרה לי גם המוכרת: „אסור למכור את הספר הזה, יש הוראה ממשרד-החינוך.“ האם יש איטור רשמי על קנדי? מדוע? מי נתן את ההוראה?

מיקי עפרון, תלאביב

הצעת-חינם

לא התפלאתי מן המהומה בתיאטרון אוהל (העולם הזה 1610): ערב לפני כן חייתי בהצגה, עם קבוצה גדולה של שחקנים מ-תיאטרונים שונים, וכימעט קיבלתי קבס וגועל, בסיוע-ההצגה.

הייתי אחד הבודדים שצעקו בוז כלפי הבמאי והשחקנים שקדו. ראיתי בחיי מאות הצגות. קאסטרופה כמו שברו את הכלים טרם ראיתי. אך קאס-טרופה גדולה יותר היא שתיאטרונים ב-ארץ מקבלים מדי שנה עשרות מחזות

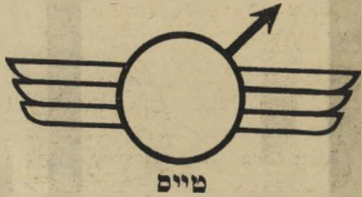
(המשך ממעמד 5) מכבר, מסה מעמיקה על הנושא דת ומדע בטורי שורון; רק בזכות מסה זו כבר זכאי הפרופסור לתואר „הוגה-דעות והוגה דתי חשוב.“

אין זאת שמר יעקב פרנקל, שתקף את הפרופסור, לא קרא מעולם דבר משל לייבוזיק, ונראה שלא נפגש עימו מעולם. ההפסד כולו של מר פרנקל.

צבי ינאי, עורך, „מחשבות“, ביטאון י.ב.מ., תלאביב

סמלים ל„אליעד“

לאור כתבותיכם על אל-על, אני מציע שני סמלים חדשים לצוותי-האוויר של קווי-התעופה שלנו. האחד לדיוילות, השני —

לקברניטים ולנווטים. מתחת לסמל הגברי הזה חייבת להתנוסס סיסמה הקשורה, בלאו הכי, עם האוויר הישראלי: „הם עשו זאת.“ אבישג בריאון, ירושלים

אהבה באוויר

מטעמים מובנים אני יכול לחתום בשמי: אך האמינו לי, בטרם הפכתי קברניט אל-על, הייתי טייס-קרבני ישראלי.

או כל אלה האוגרים ארס ושיטנה כדי להשמיץ אותנו על מה שאנו עושים בחייו הפרטיים — יזכרו נא שצוותי-האוויר, שי אתם תוקפים כל-כך, מורכבים, ברובם המכריע, מאותם לוחמי חיל-האוויר שעשו את המלאכה, והזוכים, בהסכר אחר, ל-תהילה ולשבחים לא פחות לווהטים.

או מה? ברנע שפוששים את מדי-הקרב אנחנו סתם גואפים ומלוכלכים?

קברניט, לוד

זכר הימים הטובים

אוח! כשקראתי על אהבת צוותי-האוויר (העולם הזה 1611) נזכרתי בימים הטובים בהם טסנו עדיין במטוסי-בריטניה.

שם היו מיטות ממש: בחלקו האחורי של המטוס, שנועד או למחלקה ראשונה עם תא-שינה.

לעיתים קרובות היו מיטות אלו פנויות. פנויות מנוסעים, אני מתכוון: דיללות ו-

אם יש לך 3.50 ל"י
יש לך כל מה
שדרוש כדי שזוג
תחתוני הזיגזג
החמודים שבעולם
יהיו שלך.

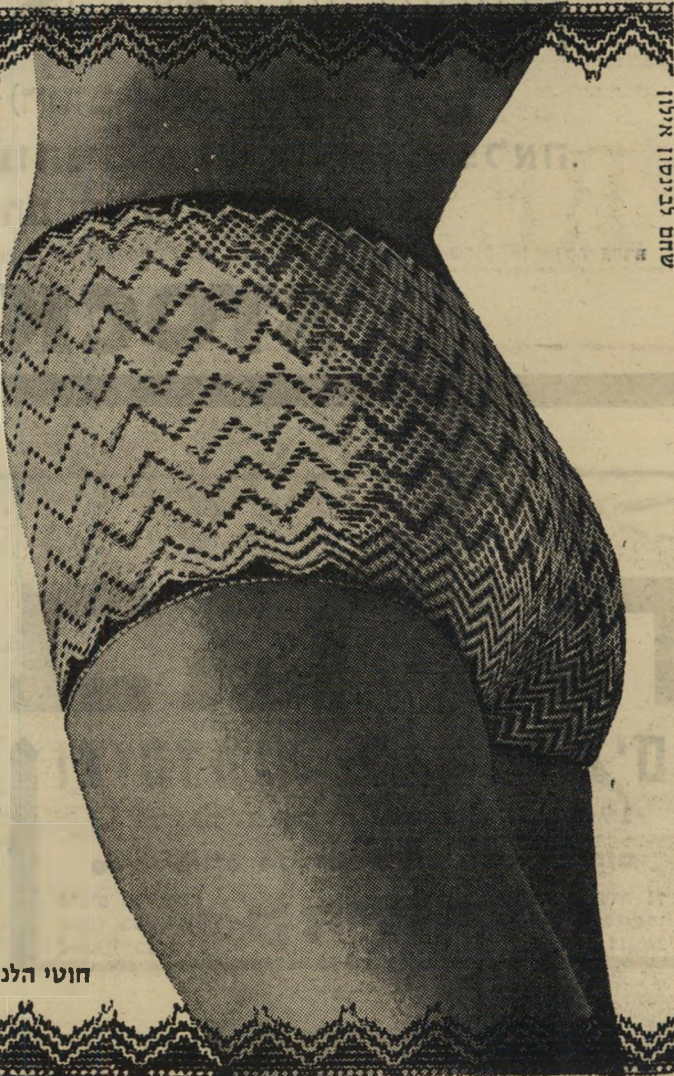
Sabri-Cute

לראשונה בארץ. חדישים. אווריריים. מתאימים לכל גוף.
מ-100% הלנקה סטרץ'. סריגת זיגזג מרהיבה-תמיד לבן
בשילוב עם ירוק, או אדום, או שחור או כחול

Helanca®

sabrina

חוטני הלנקה מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ. ברשותה של חבי הברלון, שווייצרית.

שם לניסיון אילו

בוליביה

הסוכנת

שאהבה

את צ'ה

האם נפל צ'ה גואררה בגלל פילגשו ב' הרים? ואם כן — האם נהגה תניה היפה כפי שנהגה, בשליחות המודיעין הסובייטי, שרצה לחסל את צ'ה?

או אולי מתוך רשלנות וקלות דעת? ר' אולי היתה התנהגותה כרי של אהבה נואשת ונכזבת, שמצאה את ביטוייה במחדלים שלא היו אלא מעשיה התאבדות בוסוויים?

הצ'י יהודייה. המרגלת הרוסית ר' לוחמת הגרילה הדרום אמריקאית תניה נולדה לפני 32 שנה לאם יהודית ממוצא פולני ולאב גרמני קומוניסטי.

אביה היגר עוד קודם לכן לארגנטינה. כך שכאשר נולדה בתו, קרא הלוואי הוותיק לבתו הידועה תמרה בורקה.

תמרה, המכונה בפי כל "תניה", גדלה באווירה מהפכנית. תוך זמן קצר התרועעה עם פעילי החוגים השמאלניים קיצוניים ב' בואנוס איירס. אבל מוצאה גרם לה לשמור אמונים דווקא לברית המועצות, להסתייג מן

משמיע על כך, נתקף גואררה יאוש. זה שם קץ לחייו ארוכים של עבודה סבלנית, כתב ביומנו.

היה מקום לייאוש. כי הגיפ של תניה הוביל את הצבא הבוליבי אל המעוז של צ'ה — אחרי שנתק כל קשר בין הלוואים ובין עירייה בירה והעורף האזרחי.

אבל לא פחות חמורה היתה התנהגותה של תניה לאחר מכן. במקום לשוב, ב' דרכים עקלקלות, ללה פאס, היא סירבה לפקודה, הצהירה: "אני נשארת לצידך". וצ'ה, גבר בין גברים ומפקד ללא עיר-עור, לא היה מסוגל לסלק את תניה הי קטנה.

המטכ"ל הדליף. השבוע התגלה כל סיפורי המחדלים של הסוכנת היפה — באמצעות כתב ניו יורק טיימס, בנומין ולס, שקיבל מיסמכים מעורכנים מידו האף-בי-איי האמריקאי והמטכ"ל הבוליבי.

המטרה הברורה: להוכיח עד כמה היו הרוסים מוכנים באובדן צ'ה, לרמוז שהם שתלו את תניה כדי להביא לאובדן זה. אלא שהאמת היא, כנראה, מורכבת יותר. אין פסק שתניה התחילה את דרכה כ' מרגלת אחר צ'ה. אין ספק שהתאהבה בו, הפכה לאחת הנאמנות לו ביותר. אובדן הגיפ והמיסמכים היה, כנראה, סתם מחול של נערה מבובלת.

תניה (מצלמת) במעוז הפרטיזנים

אהבה עזה כמות

הפגלים הקיצוניים, שהתחילו להתלכד מ' סביב ש'הקסם קאסטריו.

וכך אירע שתוך זמןמה הפכה תניה מסתם פרו-סובייטית לסוכנת רוסית ב' תנועה המהפכנית השמאלית בדרום אמריקה.

פילגוש ומרגלת. כאשר הוחזר ל' שירותי המודיעין הסובייטיים שקאסטריו ר' אנשיו ממשכנים ב' מהפכה מתמדת" ביבשת האמריקאית, בניגוד לרצון הרוסים — הטילו בין השאר על תניה לעקוב אחר מעשיהם. לאחר שלמדה באוניברסיטת הומבולט.

במיוחד גרמניה, פגשה תניה בבירת קובה בגבר, שעתידי היה ליהפך לאליה הצעירות הלוואיות, ושהפך בגלל קיסמו הגברי גם לאליה הפרטי: הדוקטור ארנסטו ("צ'ה") גואררה.

צ'ה חיבב את תניה, הסטודנטית שהגיעה, כפי הנראה, במישלחת תלמידים. יש הטוענים שאף שכב איתה, בין השאר, אם כי אהבתו היתה או נתונה עדיין לאשתו. על כל פנים — עד למריבה קשה שפרצה בין צ'ה לבין רעייתו, ערב צאתו לבוליביה.

ייתכן שבגלל מריבה זו, ואולי סתם משום שהיה זקוק למקשר שלא יראה כ' סרוריסט, לקח צ'ה את תניה איתו למיבצע בבוליביה. תניה היתה זו שקיסרה בינו לבין עירייה בירה, לה פאס. ותניה היתה גם האחראית להעברת מיסמכים סודיים בגיפ שלה.

גיפ נמוש. וכאן התחילו הצרות. באחת השליחותיות, כשהביאה תניה שני אנשים חשובים למעוזו של צ'ה בחוזה ה' נידחת, התקלקל הגיפ. תניה, הלוואית ה' חתיקה והסוכנת הכפולה, פשוט השאירה את הרכב עם המיסמכים בכפר סמוך — והסתלקה, כדי להצטרף לפארטיזנים של צ'ה.

אמצעי הגנה מפני חום הקיץ:

דיאודורנטים

יעוץ קוסמטי מאת יועצת היופי של "רבולון"

עונת הקיץ הגיעה ועמה החום הכבד, הלחות הגבוהה, וכל אותן תופעות הגורמות לנו הוצת יתר והרגשה בלתי נעימה. חברת "רבולון" המפתחת מזה עשרות שנים תכשירי קוסמטיקה לטפוח היופי, לטפוח בעור ולשמירתו, פיתחה מספר מוצרים חיוניים למניעת הוצה מוגברת, ולסלוק הריח הבלתי נעים המתלווה אליה, ולהענקת הרגשת רעננות, נועם וניחות עדין וקל. מוצרים אלה הם הדיאודורנטים. הם מונעים הוצה, מסלקים ריחות בלתי נעימה והרגשה דביקה ושמנונית.

דיאודורנט חדש
AQUAMARINE
DEODORANT
LOTION —

תכשיר נוזלי המיועד לש' מוש ע"י טפטוף מתוך המיכל הפלסטי ומריחתו תחת בית השחי ויתר אזורי הגוף הנוטים להז' עת יתר.

מוצרי ה-HI & DRY הספיקו כבר להתחבב על צבור הלוקחות בגלל הצ' לחתם במניעת הוצה בא' זורים רגשים — ובמיוחד באזור בית השחי. הם מכילים את חומר החסוי Hexachlorophene Zinc Phenosulphonate. ה-HI & DRY משווק בשתי צורות הזהות בהר' כבן המעולה, אך שונות בצורת השמוש בהן:

ל- **AQUAMARINE LOTION** יש ריח פרחוני, רענן והולם את תקופת הקיץ החמה ומחמיא במיוחד לבנות הנוערים.

הגבר אינו מחוסר יותר מן האשה וגם הוא זקוק לתכשיר המונע הוצת יתר, מעניק הרגשת רעננות, ומרחיק ריחות בלתי נעי' מים. עבורו מייצרת "רבולון" את ה-

THAT MAN
ROLL-ON
DEODORANT

במיכל נוח לטלטול, ל' שמוש קל ומהיר. ריחו הוא ריח גברי במ' יוחד — ניחות הדריס נעים.

— **HI & DRY**
AEROSOL, "ספריי"

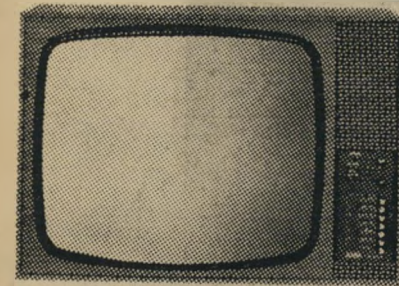
נוח לשמוש וחסכוני ביותר. הוא מבטיח כסוי מלא של אזור בית השחי. מאחר ש' המיכל אינו בא במגע עם הגוף הנו אידיאלי לשמוש היגייני מושלם עבור כל המשפחה.

הדיאודורנטים משאירים את אזור בית השחי חלק ועדין, אינם מכתימים או מקלקלים את הבגדים, ואינם נשפטים ברחצה או בשחיה.

החודש ניתן יעוץ חינם ע"י יועצות היופי של רבולון בפרפומריות:
24-25.7 "פרוי", חולון, ככר ויצמן 5
24-25.7 "טיימק", נתניה, רח' הרצל 27
24-25.7 "ונוס", צפת, רח' ירושלים 71
28-29.7 "הדר", רמת גן, רח' יהלום 40
28-29.7 "טאסיג", רמת גן, רח' הרואה 23
28-29.7 "בשמת", ירושלים, המלך בורג' 6
יעוץ אישי חינם ניתן ב'בית רבולון', רח' חובבי ציון 65, תל-אביב, טל. 247555, בימים ב'ד' בשעות 16.00-18.30.

REVLON

איכות שרות ואחריות על טלביזיה

SABA

כולם משוכנעים כי טלביזיה
SABA טובה יותר

אנשי המוזיאון המטרופוליטאני חדר-זכוכית מיוחד, שעה שמיקדש מיצרי עתיק, שפורק אבן-אבן, התחיל את מסעו, על מרהיאו, לאחר שמצריים נתנה את המיקדש במתנה לאמריקה.

● **כפאריס**, צרפת, הודתה ממשלתו של דה-גול שהיא מקיימת סחר עם דרום-אפריקה המוחרמת, רוכשת שם אוראניום לניסויי-האטום שלה — מאחר וערכה, אותו שבוע, ניסוי חדש באוקינוס השקט.

● **בניו-יורק**, ארצות-הברית, ערכה הציירת יאקוי קוסמה הפגנה בחל-סרטי כשהיא עירומה, וגופה הנאה צבוע נקודות-נקודות, שעה שלצידה צעדו שני בחורים עם סמלים, מתופף אחד, ושתי נערות — כולם מעורטלים. יאקוי צבע את כולם בנקודות בחולות „לשם מחאה“, עד בוא המשטרה, כשההפיס פשוט — התלבשו.

טיפות-מים, ניסון והאמפריי — גם זה קרה בעולם:

● **בסיוון**, דרום ויאט-נאם, הוצגה בפני העיתונאים תר אן תי הו-לי, מפקדת יחידת-מרגמות של הוויאט-קונג, שערכה מיחידתה הכל-נשית. הו-לי היא נערה בת 18, יפהפיה, וה-שכוי הנאה ביותר ש-לקחנו, כדברי מציגיה.

● **כפאריס**, צרפת, הפגינו הסטודנטים נוכחות, התנגשו בחריפות עם המשטרה, צעקו לעבר השוטרים: „להתראות בסתיו!“

● **בקיפמאון**, דרום-אפריקה, התכנסו מנתחים משמונה ארצות, כדי לקבוע מתי פאציניט מת „מות קליני“, שמאפשר לרופאים לקחת את ליבו למען השתלת-לב לחולה אחר.

● **בניו-יורק**, ארצות-הברית, הכינו

ילדים, בני השמונה והתשע, שמטרת ה-ניסוי היתה — שיבינו איך מרגיש כושי בארצות-הברית.

הניסוי התאפשר משום שבין 1800 ה-חושים של הערייה רייסוויל לא מצוי אף כושי אחר.

מכל העולם

שבועות

וערומות

בשבוע בו התחיל האיש הצונן של צרפת, ראש-הממשלה מוריס קובידה-מירוויל, ב-הפעלת הרפורמה החברתית — ובעוד מסע-הבחירות לנשיאות ארצות-הברית מתנהל ב-עיקרו בין שני האפסים הדומים כשתי

(המשך מעמוד 7)

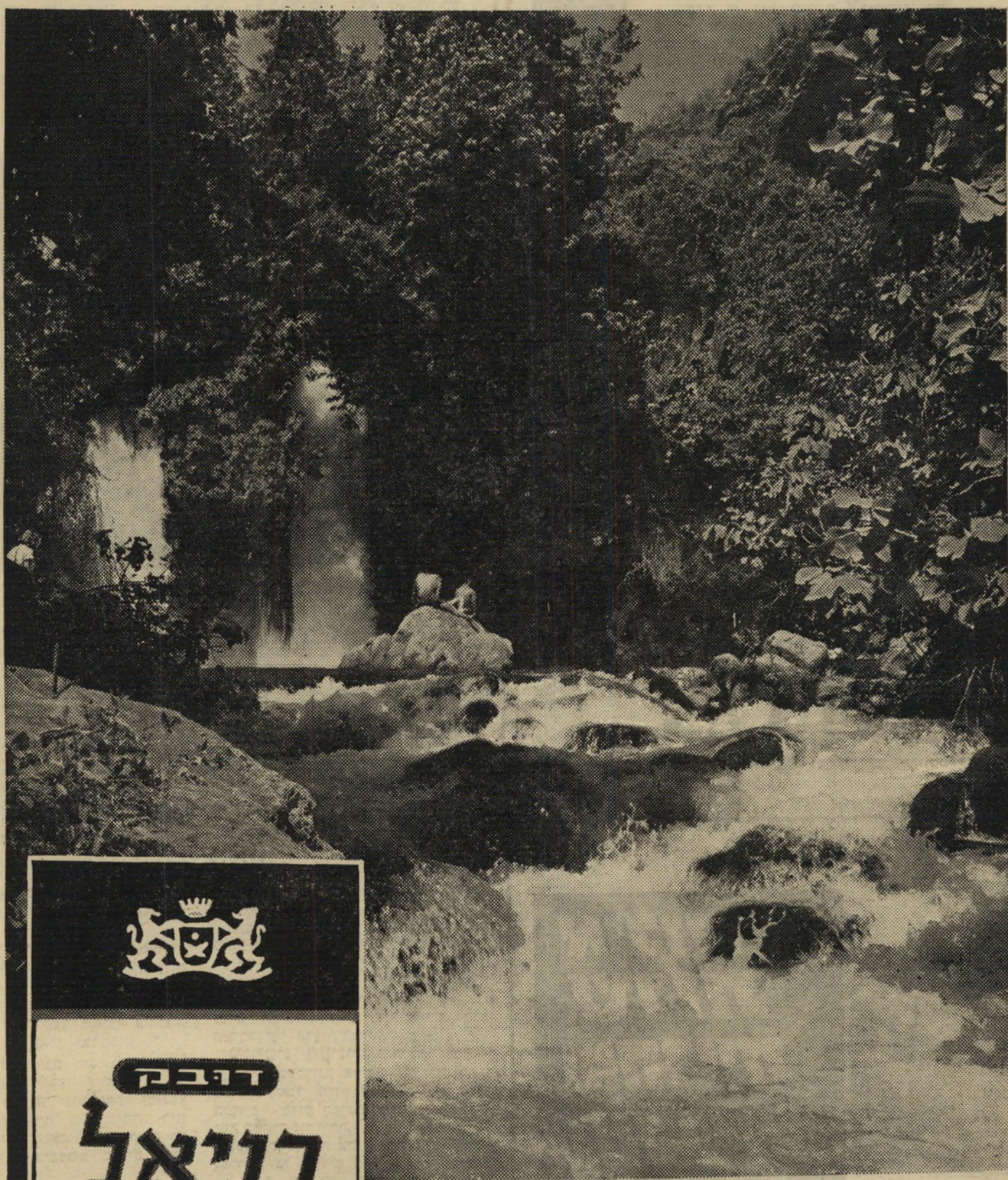
התנשאו מעל לחבריהם, שלטו בהם, עשו להם צרות, מספרת המורה. „ומה שגרוע יותר: ביום בו היו העיניים החומות עדיפות — פשוט לא היו מסוגלים בעלי העיניים הכחולות להגיע בלימודיהם להישגיהם של השליטים.“

„הרגשתי גורא עצוב, למה שיש לי עיניים כחולות,“ כתב לאחר הניסוי אחד ה-ילדים. „אז החלטתי שאם אוכל, אעשה לכולם פנסים, שיהיו להם עיניים שחורות ודי.“

ואילו כחול-עיניים אחר הסביר: „כעסתי כמו משוגע. החלטתי שאעזוב את בית-הספר, אם לעיניים החומות המלוכלכות הללו יש תמיד חמש דקות הפסקה יותר מאשר יש לי.“

לאחר יומיים הסבירה המורה ל-28 ה-

זוהי ארצך

מפלי הבניאס

דובק

דוילאל

פילטר

פרסום דיר 'עקבסון

20 סיגריות. כיך המלך

זוהי סיגריתך

פסק הדין

מניה עצמה. גם אין היא מחקה את יוג' סלביה, שהשיגה עצמאות חיצונית, אך הר חוקה עדיין מדמוקרטית פנימית. המהפכה הצ'כוסלובקית דוגלת ברפורמה פנימית מהותית של המישטר הקומוניסטי. היא אומרת: אחרי עשרים שנות שילטון והתבססות, יכול וצריך הקומוניזם לחדול מלהיות דיקטטורה כפויה.

עליו להתבסס על רצון הרוב, על תהליכים דמוקרטיים סדירים, על שילטון החוק. בקיצור: על הקומוניזם לקבל סוף־סוף, צלם אנוש.

★ ★ ★

כאן מתמוטטת הטענה הסובייטית. יותר מזה: כאן חורצת הטענה הסובייטית דין מחריד על הקומוניזם כולו.

כי מוסקבה אומרת, פשוטו כמשמעו: הקומוניזם כלל אינו יכול להתבסס על הרצון הטוב.

הקומוניזם אינו יכול להתקיים ללא דיקטטורה, ללא בולשת מדינית ובית־מישפט תלוי, ללא צנזורה והעלמת־האמת, ללא דריסה אכזרית של זכויות־האדם היסודיות. ואם ינהיגו הקומוניזם הצ'כוסלובקי, בקי, חלילה, תהליכים דמוקרטיים יים שימסרו את ההכרעה בידי רוב העם — יפול המישטר הקומוניסטי מייד.

לא יום אחרי המהפכה, לא שנה אחרי המהפכה — אלא עשרים שנה אחרי המהפכה הקומוניסטית, אחרי שכל אדם ב־צ'כוסלובקיה ראה היטב את טיבו, וכל הנוער התחנך על ברכיו.

הייתכן פסק־דין מחריד יותר של קומוניסטים על הקומוניזם? אבל לא די אף בכך. הגישה הסובייטית מרחיקה־לכת עוד יותר.

כי למעשה מתגננים בטענה הסובייטית חששות לגבי עתיד הקומוניזם בברית־המו"עצמות.

שליטי־הקרקל יראים בפני התפשטות הרוח החדשה של הקומוניזם הצ'כוסלובקי. הם חוששים שבצנזורה בפראג יביא לקרי נחה לעבר כל שאר המדינות הקומוניסטיות. הם רואים בה מגיפה, שתדביק מחר את הנוער הסובייטי עצמו. הם אינם בוטחים בנוער הסובייטי. הם אינם מוכנים להעניק לו מישטר ליבראלי.

הם הוששים כי ליבראליזציה של המישטר תביא להתמוטטות גם בברית־המועצות.

אחרי חמישים שנה של שילטון קומוניסטי. במדינה שבה גדל עתה הדור הקומוניסטי השלישי, דור הנכדים של מחוללי המהפכה־אוקטובר.

הקרקלן סבור, כי דור שלישי זה לא יקיים את המישטר הקומוניסטי, אם יינתן לו חופש של ביטוי ובחירה.

אוי למישטר שזו דעתו על עצמו.

★ ★ ★

אם צודקים שליטי מוסקבה, והקומוניזם אינו יכול להתקיים ללא דיקטטורה מתמדת — כי אז ימות הקומוניזם בדורנו, בצורה זו או אחרת, בעולם המפותח. וגם בעולם הבלתי־מפותח הוא ימות. כי מוקדם או במאוחר, אחרי השנת רמת־מחיה מספקת.

אם צודקים שליטי פראג, והקומוניזם מסוּגל להתקיים גם במישטר דמוקרטי, ליבראלי ואנושי — כי אז יש לקומוניזם עתיד. אנו, שאיננו קומוניסטים, שמעו לם לא היינו קומוניסטים — חייבים להזהרות במאבק זה באופן חריג־משמעי, גלוי ופומבי עם הנוער הצ'כוסלובקי.

כי כל הלוחם נגד עריצות, נגד שרירות הביורוקרטיה, נגד מימסד קפוא ורודני — הוא אחינו.

הסמלונים בפראג תבעו בהפיגנותיהם את חידוש היסאראצ'ב עם ישראל. אנו, מצידנו, נדרוש: תמיכה ישראלית במאבק הצ'כוסלובקי, תמיכה מוסרית ומעשית מול פני כל האוימים.

דובצ'ק וחבריו הם קומוניסטים בלב ובנפש.

מחוללי המהפכה הליבראלית בצ'כוסלובקיה, ובראשם הסטודנטים והסופרים, אינם מעוניינים בפירוק החברה הסוציאליסטית. הם רוצים בליבראליזציה של החברה, כי מישטר קומוניסטי־דמוקרטי, בסוציאליזם המכבד את זכויות־האדם.

בשיפור המישטר, לא בהפלת המישטר עצמו.

ייתכן, כמובן, כי תומכים בליבראליזציה גם יסודות המקומיים כי זהו רק צעד ראשון לקראת חיסול החברה הסוציאליסטית. אך לא אלה שולטים בתהליך, ולא הם הנותנים את הטון. הקונסנזוס, הרצון המשותף של כל הגורמים שהפילו את כנופיית גובוטני, הוא שיש להעביר את המישטר הקומוניסטי לפסים הומאניים וליבראליים.

מחייבת, המבטיחה ביטחון קולקטיבי לכל חברותיה, ואין חברה אחת יכולה לפרוש ממנה כאות־נפשה. טיבה של פדרציה כזאת מחייב שכל שינוי בה חייב להתבסס על הסכמה כללית. (גם זהו גורם בשיקולינו לגבי עתיד יחסי ישראל־פלסטין.)

עד כאן הכל סביר. אך כאן גם גבול הסבירות.

★ ★ ★

כי המישטר הצ'כוסלובקי הנוכחי אינו חולם על נטישת ברית־וארשה, או על היפרדות מן הגוש הקומוניסטי.

לא מבחינה לאומית ולא חברתית. מבחינה לאומית, זקוקה צ'כוסלובקיה להגנת ברית־המועצות יותר מכפי שזקוקה ברית־המועצות לנאמנות צ'כוסלובקיה.

כי גרמניה לא ויתרה על חבל־הסודטים. כל

ה שנתחך עתה בפראג הוא הרבה יותר מאשר גורלה של צ'כוסלובקיה, חירותה הפנימית והחיצונית. נחתך גורל הקומוניזם.

★ ★ ★

אפשר להגדיר את הדבר בצורה פשוטה בתכלית — כי העניין הוא פשוט בתכלית.

המהפכה הקומוניסטית התחוללה בצ'כוסלובקיה בימי מלחמת־העצמאות שלנו. כל־מר: ימי המישטר הקומוניסטי שם הם כימי מדינת־ישראל.

לפני למעלה מחמישים שנה.

כל אדם צ'כוסלובקי שהוא כיום בן 33 ומטה נולד או התבגר במדינה הקומוניסטית. כל אדם סובייטי בן 63 ומטה נולד או התבגר במדינה הסובייטית.

אם אחרי תקופה בה ארוכה אין המדינה הקומוניסטית יכולה להרשות לעצמה מירה של חופש — הרי מקומה בערימת־האשפה של ההיסטוריה.

★ ★ ★

ה טענה הסובייטית נגד צ'כוסלובקיה, כפי שהיא משמעת מתוך הנאורמים והמאמרים, היא זו:

אם יתקדם תהליך הליברליזציה בפראג, אם יינתן לאזרחי צ'כוסלובקיה לבחור את נציגיהם בחירות חופשיות, אם לא תהיה העיתונות משועבדת לצנזורה חמורה, אם לא יוחנן באיכו כל גילוי של שאיפת־חופש עדידי ה־בולשת המדינית — כי אז יתמוטט המישטר הקומוניסטי.

ואם יתמוטט המישטר הקומוניסטי, יחזור וישתלט בצ'כוסלובקיה מישטר קאפיטליסטי, שישתלב בגוש המערבי.

אם יקרה כדבר הזה, תיחצר פירצה בחיזוי־הביטחון הקומוניסטי, המשתרעת מן הים הבאלטי בצפון ועד לים התיכון בדרום. צבא מערבי בצ'כוסלובקיה יאיים על פולין בצפון, הונגריה בדרום, בריה"מ במזרח. לכן שומה על ברית־המועצות, מתוך דאגה לביטחונה, למנוע כל התפתחות כזאת. מותר לה להפעיל לחץ מדיני, לעודד את הכוחות האנטי־ליבראליים בצ'כוסלובקיה עצמה, ואף לפלוש לתוכה ולכבושה.

★ ★ ★

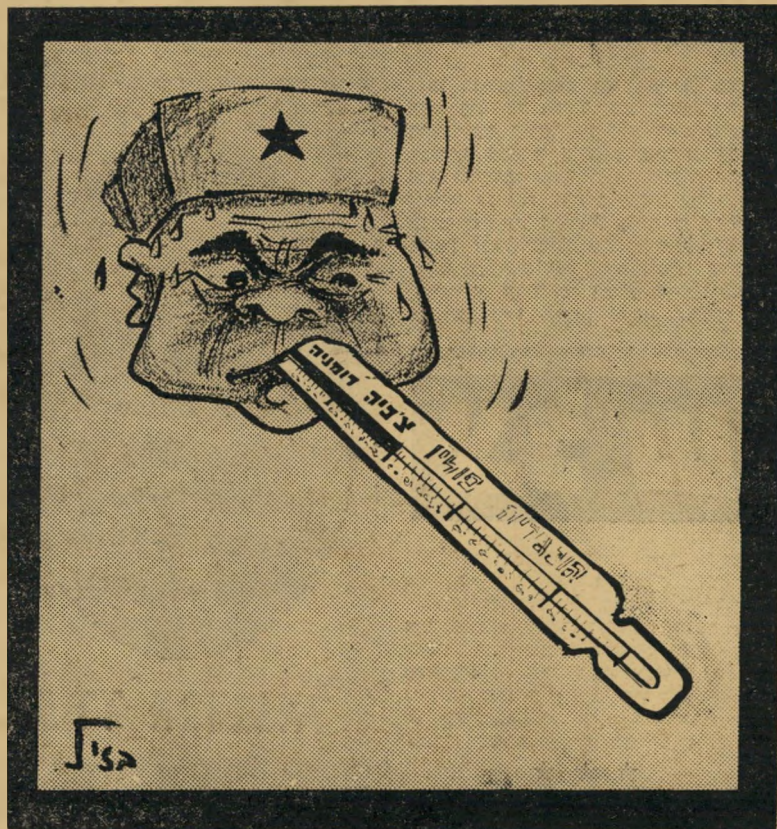
ל מראית־עין אין טענה זו מופרכת לגמרי. היא ראויה לניתוח רציני.

מותר למדינה לדרוש לאינטרסים החיוניים של ביטחונה, גם מעבר לגבולות עצמה, כאשר מאיימות עליה סכנות צבאיות.

הנה אנחנו, למשל, הדוגלים בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני, והרוצים לעזור לו בהקמת מדינתו החופשית — גם אנו תובעים יצירת מציאות צבאית שתשמש ערובה לביטחון ישראל. ברור שלא נוכל לסבול כי צבא עויין יחדור לגדה המערבית או לרצועת־עזה. נדרוש כי ההסדר הביטחוני בין ישראל ופלסטין, שיהיה תנאי להגשמת פיתרון זה, יכלול את נוכחות צה"ל לאורך קו־הביטחון, כל עוד שוררת מלחמה של ממש במרחב.

מכאן שאין לזלזל בדאגתה של ברית־המועצות. צ'כוסלובקיה תקועה כאיזמל חד בגוש הקומוניסטי, כשחורו מופנה אל לביה של ברית־המועצות.

צבא זר בצ'כוסלובקיה, ואף מישטר עויין בצ'כוסלובקיה, יסכימו את ביטחון ברית־המועצות. ברית־וארשה היא פדרציה ביטחונית

החוס עולה

הם רוצים בחיסול כל שרידי הצנזורה. הם רוצים בחיסול שירי טוֹחֵה־שירות של שירות־הביטחון. הם רוצים במדינת־חוק, בה יפקח בית־מישפט בלתי־תלוי על זכויות־הפרט. הם רוצים בחופש־הביטוי.

מנוי וגמור עימם להנהיג צורה כלשהי של בחירות דמוקרטיות. יש הדוגלים ב־הקמת מפלגות יריבות, סוציאליסטיות אף הן, שיתחרו במימסד הקומוניסטי החתיק. יש המסתפקים בפחות, הדוגלים רק בבחירות אישיות בקרב המפלגה הקומוניסטית, בהתחרות אמיתית בין המועמדים.

זוהי המשמעות האמיתית של המהפכה הצ'כוסלובקית. אין זו מהדורה חדשה של המהפכה הרומנית, שחיסלה את התלות ה־מוחלטת של רומניה בברית־המועצות. אך לא ריככה במאוואה את הדיקטטורה ברו־

ויתור מילולי — שווה כקליפת־השום. בתום מלחמת־העולם השנייה גירשו ה־צ'כוסלובקים מיליוני גרמנים מאזור־גבול זה. היתה זאת נקמה על התפקיד הבוגדני שמילאו גרמנים אלה, בשעה שהיטלר הכין את ביתור צ'כוסלובקיה ושיעבוד חלקיה. נקמה אכזרית, ששום גרמני לא שכחה.

אם תהיה צ'כוסלובקיה אייפעם מבודדת, אם תסיר אייפעם את הכיפה האדומה של ברית־ווארשה, שה, יתנפל עליה הזאב הגרמני ויקרע אותה לגזרים.

מכיוון שזהו דבר ברור, אין איש בפראג — או בארשה, או במיוחד־ברלין — חולם על פרישה מאגד־הביטחון המיוחתי.

★ ★ ★

גם עז פרישה מן העולם הקומוניסטי אין שליטה של צ'כוסלובקיה חולמים.

★ קומנדו פלסטינאי

★ כבש את הבואינג

★ בדרכו לישראל

אנדרחים במיטוס

לפתוח את הדלת! ציחה בליתבריה ניגשה יהודית אל מכשיר האלחוט. "קפטן" אמרה, "פתח את הדלת". אחד מאנשי-הצוות פתח את הדלת — והתיישב בחזרה על מקומו, למראה האקדח. "שנה את כיוון הטיסה לאלג'יר!" הורה האיש — והצמיד את האקדח לעורפו של עודד אברבנאל.

★ ★ ★

מכריחים אותי לסטות מן המס? לול! ההודעה נקלטה היטב ברומא. גם במידגל-הפיקוח בלוד נקלטה ההודעה. כי מרגע ההמראה, שמרה לוד על קשר אלחוט עם טיסה 426.

מה פירוש מכריחים לסטות? ולאן? אוונים נצמדו למכשירי-האלחוט — לי שוא. עברה שעה נוספת, עד ששוב נתן אברבנאל אות חיים. "נחתנו באלג'יר!" הרי דיע — ונדם. ראשי אלעל נזעקו. השלטונות קיבלו את תוכן השדרים המדהימים. החלה התעייצות ראשונה: מה לעשות? הצעד הראשון היה להודיע למשפחות אנשי-הצוות. בשעה חמש לפנות בוקר יצא אחד הקברניטים של החברה במכונית, עבר מבית לבית, והודיע לנשות אנשי-הצוות כי מנומנמות: "יהיה איחור לבעלך".

היתה זו הודעה מתמיהה: האם לשם מסירת הודעה על סתם איחור שולחים קברניט? מדוע לא השתמשו בטלפון? רק אחרי הריכוך הפסיכולוגי הזה, סיפר להן הקברניט השליח את כל הפרטים הידועים לו.

★ ★ ★

למונות אלג'יר שתקו. הם היו מורכבים רק לאשר, כי אמנם נחת המטוס אצלם. כעבור כמה שעות אף שיחררו שמור נה מבין הנוסעים, אורחים איטלקיים, שי

המהנדס יונה ליכטמן, מהנדס-הטיס במטוס החסות. הוא אב לזוג תאומים וילדת, מכהן גם כיו"ר ועד צוות-האוויר של חברת התעופה אל-על.

הוחזרו לרומא. השאר נשארו באלג'יר. בינתיים הודיעה חזית השיחרור הפלסטינית, כי אנשי-קומנדו שלה הם שהטיפו את המטוס ונוסעיו — כבני-ערובה. אם תשחרר ישראל את הפיזאיון שבידה, הסביר האירגון, ישוחרר המטוס ונוסעיו. אך ממשתל אלג'יריה ניכנה לנהוגים של המדינות התרבותיות, הודיעה שהיא משחררת את נוסעי המטוס, ומשאירה, בשלב זה, את הצוות הישראלי בארצה.

עונת התיירות אין איחור זה נחשב. בחלק האחורי של המטוס דאגו הדיילות, בהשגחתו של הדייל הראשי, לנוחיות הנוסעים: חילקו ארוחה קלה, נתנו שמיכות או כריות. הטיסה ניכנסה לשיגרה. בחלק הקדמי של המטוס ישבה, לבדה, הדיילת הבכירה יהודית אבנר. תפקידה — טפל בנוסעי המחלקה הראשונה. אך גם כאשר אין נוסעים במחלקה המיוחסת — כפי שהיה המיקרה בטיסה זו — נשארת היא בחלק הקדמי.

חלפה שעה מאז ההמראה. מטוס אלעל טס מעל לברנדזי, בדרך לעבר כרתים — קפריסין — לוד. לפתע חלף גבר שחום על פני יהודית, וניגש אל דלת התא של הטיסה.

כדי בדיקת השבוע יצאה הוראה ממחלקת המיבצע של אלעל: בשעת טיסה חייבים הקברניטים לנעול את דלת התא שלהם — מבפנים. הסיבה: בדיונים פנימיים על בטיחות הטיסות, הגיעו ראשי החברה למסקנה, שאנשי אלעל עלולים לנסות להשתלט על מטוס ישראלי. בהוראה נאמר, כי רק על-פי בקשה באלחוט-פנימי, מהדיילת האחראית, יפתח הקברניט את הדלת בשעת טיסה. משראה הגבר כי הדלת נעולה, פנה אל הדיילת. בידו החזיק אקדח. "תגידו להם

בזמן בכל נוסע ונוסע. על כן שם לב, כי ארבעה גברים שבאו יחד, אינם כיתר נוסעי אלעל. הם נראו לו, משוט מה, כערבים. הוא כבר התרגל לראות ערבים ססים ב"מטוס אלעל לתלאביב. מאז מלחמת-שת"ה המים משתמשים תושבי עזה, או סטודנטים פלסטינאים, בקו הלאומי הישראלי. ליתר ביטחון, ללא כל סיבה רשמית, ביקש לראות את דרכניהם. הארבעה הציגו את תעודותיהם: שניים נשאו דרכונים הודיים. שניים פאקיסטאניים. הכל נראה בסדר. הפקיד אמר תאנן יו, נתן להם את כרטיסי העלייה ל"מטוס, והם נכנסו לחדר-ההמתנה.

★ ★ ★

ה"בואינג" הבסוף, בעל הפסים ה"כחולים, התרומם בנסיקה חדה מן ה"מסלול. הוא יצא אמנם באיחור קל, אבל כי

עודד אברבנאל

אולם אז נשקפה למטוס סכנה אחרת: ה"מיצנ"ה שנשא תלוי בזנבו בלם אורח בשעת הנחיתה, ואברבנאל נאלץ להנחית את ה"מטוס בתרגיל שליטה מסוכן ביותר. כעבור שבועיים זכה סרן עודד אברבנאל בצל"ש מדי דויד בן-גוריון, ראש-הממשלה ושר הביטחון דאז.

★ ★ ★

זרקה פצצות ביד

כבר אז היה אברבנאל מוחזקי הטיסים של חיל-האוויר. הצבר התלאביבי, ב"גרי הגימנסיה הרצליה, החל לעסוק בטיס בגיל צעיר ביותר. ב-1939, בהיותו תלמיד הכיתה החמישית, נרשם לחוג התעופה ש"פעל בין כתלי הגימנסיה.

ב-1942 עבר קורס דאיה, הצליח להשיג ש"א ארץ-ישראלי, עליו שמר עד להקמת ה"מדינה. ב-1944 הצטרף לקולב התעופה ה"ישראלי, ניסה להתגייס לחיל-האוויר המלכותי הבריטי, אולם נידחה כיוון שהמלחמה עמדה להסתיים. אחרי שנת שירות כנוטר במשטרת הישובים, יצא לארצות-הברית ל"מוד מדינה-מדינה באוניברסיטת קולומביה. כאשר הוכרז על הקמת מדינת-ישראל, נטש אברבנאל את לימודיו, הצטרף לקורס מיוחד לטיסים ארץ-ישראליים, שאורגן בי"אצות-הברית ביוזמתו של תד"י קולק. הוא הגיע ארצה כטיס מוסמך ביום שבו עזב החיל הבריטי האחרון את הארץ, יצא מיד לפעולת הפצצה על רמלה ולוד, כשהוא

רבעה כרטיסים לתלאביב, ל"כיוון אחד", ביקש הגבר מסוכן-ה"נסיעות האטלקי ברומא. לא היה דבר בלתי רגיל בבקשה. הסוכן הוציא את הכרטיסים, כתב עליהם אלעל טיסה 426 — המראה 2345 מנמל-התעופה פומיצינו, וקיבל את הכסף. "מה הכתובת שלכם?" שאל האיש, "במיקרה שנרצה להוריד על עיכוב בהמראה?" האיש מסר שם של בית-מלון ברומא.

★ ★ ★

טיסה 425 מלוד לרומא היא טיסה קצרה ושיגרתית. היא יוצאת ביום שני ב-4.30 אחרי-צהריים, מגיעה לרומא בשמונה בערב שעות מקומי, וכעבור שלוש שעות היא חוזרת ללוד, כטיסה 426.

ביום שני זה הגיע הקברניט עודד אברבנאל לרומא באיחור קל. במיסעדת הנמל המתירה ארוחת-ערב טובה, והוא ישב עם אנשי-הצוות לסעוד את ליבו, עד שיבוא ה"זמן להמריא בחזרה הביתה.

בינתיים סיפלו אנשי צוות-הקרקע במטוס, תידלקו אותו, ניקו אותו והמתינו לנוסעים. בשעה עשר בדרך החלו הנוסעים מגיעים. מטוס-הענק עמד להמריא כמעט-ריק: 38 נוסעים בסך-הכל. לפקיד האטלקי, שלידי דלי פק אלעל בנמל פומיצינו, היה זמן להתר

מכריחים אותי לנחות באלג'יר, "חטפו את המטוס!" אלה היו המילים האחרונות שנקלטו בנמל-התעופה לוד, ש"עמד בקשר עם טיס אלעל, עודד אברבנאל, בדרכו מרומא ללוד.

אברבנאל (43), אחד החתקים בקברניטי אלעל, הוא גם אחד הטיסים המפורסמים ביותר של חברת התעופה הלאומית. לפני שנתיים היה מעורב במה שהפך כמעט ל"תקרית בינלאומית: כאשר הטיס מטוס אלעל לחיפה, חצה בטעות את הגבול ההונגרי. הוא נחלץ בקושי משני מטוסי מיג הונגרים שניסו לירותו. לאחר תקרית זו נערך כה חקירה, בה יצא אברבנאל זכאי.

עודד אברבנאל הוא אחד משני החיילים בתולדות הצ"ש, שזכו מאז קום המדינה פעמיים בצל"ש. את הצל"ש הראשון קיבל בשנת 1950, כאשר הטיס דקוטה, שעמד ל"הצניח צנחנים במיפגן צינחית. לאחר שראשוני ני הצנחנים קפצו מהמטוס, הרגיש עודד בדת מורד בהנה המטוס. הסתבר שאחד ה"צנחנים, גורג' פרלוס, נשאר תלוי במיצנחו על ציר הגלגל האחורי. המיפגן נפסק ועודד שינה את כיוון הטיסה שלו אל הים, כדי לנסות לחלץ את הצנחן המפרפר באחור. כאשר היה המטוס מעל הים, הצליח ה"משלה, שמאל רפאל, להטיל עוגן הצלה אל גורג', וכל הצנחנים שנותרו במטוס ניסו למשוך אותו פנימה. הניסיון נכשל. אז עשה ה"יטיון הצלה מסוג אחר. הוא כיבה אותו. "השמאל של הדקוטה, בצד הדלת, וה"יטיון בכך את הדף האחורי בצד זה. עליידי המשכת פעולתו של המדחף הימני נדחף הצנחן התלוי אל עבר הדלת. אולם גם אז לא הצליחו למשכו פנימה.

אברבנאל הפחית את מהירות המטוס עד למינימום, תוך סכנה של איבוד גובה. רק אז, כשהמטוס היה בגובה של 500 רגל, הצליחו הצנחנים במטוס למשוך את גורג' פנימה, כשכבר היה תלוי על מיתר אחד בלבד ממיצנחו. כל שאר המיתרים ניתקו.

רצח העם בביאפורה * יישוב הפליטים הערביים * שיטת הניקוד * שערוריית שפת-הים

השיגרה הארורה

עד עכשיו זה קרה בין מיאמי לקובה: נוסע מזויין היה מתפרץ לתא הטיס, מאלץ אותו להפנות את מטוסי לעבר הבאנה. בפעמים הראשונות, אחרי ניתוק היחסים בין ארצות-הברית וקובה, היה כל מעשה כזה מתלקה במתיחות ובחוסר-ודאות: האם ישחררו את המטוס ונוסעיו? מה? אך במהרה נקבע הכלל: לא ייתכן שבינתיים הבינלאומיים ישוררו חוק הגיוגל. חסיפת מטוס היא מעשה פיראטים, ואסור למדינות תרבותיות להשלים עם ביצועו. השבוע פרצה המגפה בשמיים קרובים יותר לישראל. מטוס אל-על, שהיה בדרכו מרומא ללור, נחטף על-ידי נוסעים מזוינים (ראה מיסגרת). אשר אילצו את הקבריניט לנחות באלג'יר.

כמו במעשים הראשונים מסוגו בקובה, גם כאן שררה בתחילה אי-ודאות: האם ייעצרו נוסעי המטוס? האם הבואינג הישראלי יחרם? האם יגדירו האלג'יראים את מעשה-ההשוד כמעשה-מלחמה לגיטימי? אך ההיריונים פינו את מקומם להכרה, כי דבר כזה לא ייתכן. מכל בירות העולם המפותחות הבהירו באלג'יריה, שהיה חיבת להחזיר את המטוס ונוסעיו במהירות. אחרת תיפתח תקופה חמורה, בה לא יהיה שום מטוס מחוסן בפני שוד, וישם נוסע לא יוכל לטוס בביטחה בשמי המרחב ואינו.

ירושלים

לא הפקר

חמש נשים ערביות נעצרו לפני שבועיים בירושלים. הן טענו כי הבית, שזה עתה ניכנס לגור בו תושב ישראלי — שייך להן. המשטרה, שנקראה להתערב, לא יכלה להזיז את טענתן. אבל מכיוון שהבית נמצא באבו טור, בתוך שטח-ההפקר לשעבר ש' הפריד בין שני חלקי העיר, הסתבר שאין לנשים הזכות לשוב ולהתגורר בו. הבית נחשב לרכוש נטוש.

הפרשה דתפה את הממשלה להקים ועדה מיוחדת, מורכבת משרה-משפטים יעקב שמחון שפירא ושרה-החקלאות חיים גבתי, שתחליט מה לעשות עם כל הבתים מסוג זה, שבמשך 20 שנה עמדו ריקים בשטח ההפקר: האם להחזירם לבעליהם הערביים, או למסורם למתיישבים יהודיים?

החלטת השניים: הבתים יוחזרו לבעלים החוקיים, אם הם תושבי ירושלים המזרחית. המדובר, בן-הכל, כולל 170 בתים. אבל במעד להחלטת הראשונה זו הסתמנה הנטייה, כי בכל זאת יש להבטיח לתושבי ירושלים המזרחית את זכויות הקניין על רכושם.

הדבר נשמע כצדק אלמנטרי אשר אין להתפעל ממנו. אבל במציאות של ישראל, גם צדק אלמנטרי הוא נדיר — כאשר מדובר ברכושם של ערבים.

דת

חתימה טובה

מזה שמונה חודשים, אין בית-הדין הישראלי ברחובות מוציא פסק-דין. בית-הדין אימנם מקיים את ישיבותיו הרגילות, והוא דן בבעיות האישיות של הזוגות המופיעים לפניו. בסיכום הדיונים הוא אף פוסק ומכריע, אבל פסק-דין ככתב אי-אפשר לקבל. הסיבה לכך מזורה ביותר: מחלוקת בין שניים מהשופטים — מי יחתום ראשון.

אב בית-הדין החתיק, הרב זבולון גרד, טוען שזכות החתימה הראשונה היא שלו. הוא דווקא חתיק בעיר, הוא יותר קשיש. אך עד דעתו חולק הרב הראשי הצעיר שלמה קוק, שנכנס לתפקידו לפני כשנה. לדעתו צריך הרב הראשי לחתום ראשון, ורק אחריו יבוא על החתום אב בית-הדין. מכיוון ששאלה זו טרם הוכרעה, מונחים עשרות תיקים במישרין בבית-הדין, בהם פסק-דין מנוסחים ומדפסים במכונת-כתיבה — אך חסרות חתימות שיתנו להם תוקף. לכאורה יכול היה משרד-הדתות להתערב, אבל במיקרה כזה היה צריך לטפל המנהל הארצי של בתי-הדין הרבניים מטעם ממשל רה"מ, הרב דוב כץ — שהוא חותנו של הרב שלמה קוק וגם חבר נעוריו של הרב זבולון גרד. הוא החליט שלא נעים לו להכניס את ראשו בין שני הנציגים.

אך פחות נעים אלה אשר צריכים לקבל פסק-דין על תשלום מזונות, קבלת גט, קביעת ירושות וכל אותם שטחים חיוניים שתוקי-המדינה מסרו בידי בתי-הדין הרבניים.

ב אחד מערביי-הראיונות השבוע שאל אותי המראיין: "איך אתה מרגיש, חבר-הכנסת אבנרי, אחרי שהצלחת לנצח את הממשלה בהצבעה בכנסת? אני מבין שזאת הפעם הראשונה, במשך שלוש שנות פעולתך בכנסת, שהצבעה שלך נתקבלה, נגד רצון הממשלה?"

יכולתי לענות רק: "אוי לנצחון הזה."

ואוי לנושא שבגללו הוא בא. הלחאי ושני הם לא היו."

זהו, בערך, הסיכום של פרשת יוזמתנו בעניין רצח-העם בביאפורה.

התבטאות דרמאטית

מן הרגע הראשון התייחסנו לעניין ביאפורה בלב כבד ובהרגשת-אחריות, שלא חותרנו מקום לשיקול סיעתי שיגרתי.

כאשר הגשנו את הצעתנו הדחופה לסדר היום, נקטנו בכל האמצעים כדי לדרבן סיעת אחת ללכת אף הן בדרך זו. לא רצינו שהעניין יישאר בבחינת עניין שלנו. להיפך, ראינו את תפקידנו בנושא זה — כמו בנושאים רבים אחרים — כחלי-חלוק, המושך אחריה את המחנה כולו. מטרנתו היתה להביא להתבטאות דרמאטית של הכנסת כולה — התבטאות בלתי-שיגריתית ויחידה-הביטוי, שיהיה בה כדי להחריד את מצ' פון העולם משלחתי.

ואכן, אחרי שהודענו על הגשת הצעתנו, מהירו ארבעת סיעות אחרות — המ"ח, גח"ל, מפ"ם ואגודת-ישראל, בסדר זה — להגיש הצעות משלהן. הדבר הבטיח מראש תהודה מכסימאלית בכנסת, אם כי כל חמש הסיעות גם יחד אינן מהות בה רוב.

על סיעתנו — כבעלת ההצעה המקורית — הוטל לשאת את הנאום הראשון, בהתאם לתקנון. זו הפעם הראשונה שניתן לנו לפתוח וריכות גדול בכנסת — ומעולם לא הקדשנו כל-כך הרבה זמן להכנת נאום. לא רצינו להשמיע מליצות פאתטיות. רצינו לקבוע מראש את מישור הדיון, את רצינותו ואת עומקו הריגשי.

השתדלנו — אמנון זכרוננו ואני — ללמוד את בעיית ביאפורה על בוריה. הונונו אליה ואת בני-ביאפורה הלומדים בישראל, קיימנו עימם דיונים ממושכים, וביקשנו אותם לבוא ביום הדיון אל הכנסת, כאורחינו, כדי להמחיש בעצם נוכחותם ביציע את קירבת ה'.

נושא. עברנו על ערימה של ספרים וחוברות על בעיית ביאפורה. השתדלנו להימנע מכל על סמך כל אלה הכינונו את הנאום (ראה עמודים 12-13). השתדלנו להימנע מכל אפקט דרמאטי, להסתפק בדיוח יבש על ה' זועה, ולנח את רקע הסיכסוך. היה זה הנאום היחידי באותו יום שהתייחס לבעיית ביאפורה מבחינה עובדתית.

הצבעה מצפונית

ב שאיתי כמה פעמים, מאז, מדוע התקוממה הכנסת נגד שרי-החוק בצורה כה הפגנתית? מדוע הצביעו אף אנשי ה' קואליציה בעד הצעתנו, בצורה שהיוותה סטירת-לחי ממש לשרי-החוק שלה?

נדמה לי שיש לכך כמה סיבות. כל חמשת הנאומים באותו דיון (אחרי דיבורי הח"כים תמיר, קלינגהופר, תלמי ולורנץ) עוררו את הבית לאחריות המוסרית הגדולה הרובצת עליו. ואילו נאומי של שרי-החוק — נאום שיגרתי, קר, חסר-רגש, שנשמע כנאום של דיפלומאט מיקצועי אשר לא איכפת לו דבר — היה ללא כל פרופורציה לזועה שאותה תיארו בדבריו.

ובעיקר: חברי-הכנסת אינם שונים מיש-ראלים אחרים, כאשר מדובר בזכרונות אושיוויץ. עסקני-מפלגה מיקצועיים יכולים להיות ציניים בכל נושא אחר. הם רגילים להתעלם כליל ממה שנאמר מעל דוכן ה' כנסת, ואפילו מנאום גאוני, ולהצביע ב' התאם למישמעת הסינטיית, כפי שהוחלט עוד לפני שהתחיל הוויכוח.

אך בנושא מסוים זה נגעו הדברים לי-נימי ליבם של 34 הנוכחים. וכך קרה דבר שהוא נדיר בכנסת כמו נשם במידבר: הצ' בעה מצפונית אמיתית, כשכל חבר מצביע לפי מיצתת ליבו. רק 14 — אנשי מע"י, מפ"ם ושרי-החוק עצמו — הצביעו בעד הצעתו השיגרית של שרי-החוק, להעביר את העניין לוועדה. 19 — גח"ל, אגו"י, ל"ע, מ"ח, גבי כהן ושלומית אלוני ממע"י, אמה תלמי ממפ"ם — הצביעו בעד הצעותינו לקיים דיון במליאה. (מאיר וילנר נמנע, כדי להצדיק את פעולת ברית-המועצות, המספקת את המטוסים והפצצות לרצח-העם בביאפורה. שמואל מיקוניס יצא מן האולם לפני ההצ' בעה, אך אחרי ההצבעה התחשב והצטרף, במאחר, לתומכי הצעתנו).

כך נולד המיקרה הראשון בתולדות הכ' נסת שבו נדחתה הצעה של שרי-החוק.

מצפון מול שיגרה

ל צערי, מאותו רגע הסתבר לעניין בי-סכן השיגרה הארורה של הכנסת. במסיבת העיתונאים, לאחר-מכן, שאלתי: "נגיד לך גע שבשיא השואה באירופה היה מישור מציע לפרלמנט הבריטי לרדוף בהצלת ה' מושמדים. מה היינו אנחנו אומרים, אילו היתה יוזמה זו נתקלת בגישה שיגרית כזאת?"

עוד בעת הדיון, כאשר הציע שרי-החוק להעביר את העניין לוועדה, והיושבת-ראש שאלה כרגיל אם אני מסכים לכך, עניתי: "כבוד היושבת-ראש, נוכח האופי המיוחד ל' גמרי של נושא, אני מציע שהכנסת עוד תחסי בו בדרך אגבית, כי אם תכנס עוד היום, או לכל היותר מחר, ישיבה מיוחדת של המליאה, שבה תתקבל החלטת הכנסת, כשנערכה ההצבעה ונסתבר כי גישתנו

ניצחה, שיגרתי מייד — יחד עם חברי הכנסת לורנץ ותמיר — פתק ליושבת-ראש, ובו תבענו כי הישיבה לא תינצל, אלא יוכרו רק על הפסקה, כדי שהנשיאות תוכל להתכנס מייד ולהחליט על עריכת הדיון. אך היושבת-ראש, דבורה נצר, (שהסתבכה בינתיים בתקרית עם מאיר וילנר, באשמתה) נעלה את הישיבה כלי לתת לי את זכות-הדיבור להנמקת הצעה זו, כמקובל. מאותו רגע פעלה השיגרה — אותה שיגר רה שיעור להשמדת שישה המיליונים. אפשר לשאול: האם אין זו בושה שרק 34 חברי-כנסת נוכחים בחיכות כזו? האם לא חבל שיו"ר הכנסת, קדיש לוז, שניהל את הישיבה בזמן שנאמתי, עזב את הכנסת לאחר-מכן, לפני גמר הדיון? האם זה בסדר ששרי-החוק של ישראל טיפל בפרשה בדרך השיגרית והציע הצעה שיגרית — ולא מצא אפילו לנכון לבוא מראש בדברים עם מציעי-ההצעות כדי לנסות לשכנעם או ל' השתכנע על-ידם?

ומכאן התגלגלה השיגרה. הישיבה נגמרה. רוב חברי הנשיאות כבר לא נכחו בבניין. יו"ר הכנסת היה בדרכו הביתה, בדגניה. אי-אפשר היה לכנס את הנשיאות ואת ועדת הכנסת. כל אחד הטיל את האחריות על זולתו. רק ביוס-הראשון ניתן לכנס את הנשיא, אות, ורק ביום השני ניתן לקיים את הדיון. כלומר: עברו חמישה ימים מהרגע שהוחלט לדון באופן דחוף בנושא ועד הרגע שבו נערך הדיון — חמישה ימים בהם גוועו בביאפורה 65 אלף בני-אדם, רובם ילדים. גם הראדיו והעיתונות טיפלו בהחלטה חסרת-התקדים בצורה שיגרית. הראדיו החביא אותה בתחתית מהדורת-החדשות, וה' עיתונים אי-שם בעמודים הפנימיים. הטיפול אחרי הדיון הבטיח להיות שיגרתי אף הוא.

בסיפרי צלב הקרס ניסיתי לנתח מה אירע בגרמניה, אילו נסיבות היסטוריות איפשרו את עליית הנאצים ואת השמדת-היהודים. ניסיתי לנתח גם את אדישות העולם —

ילדים יהודיים באושוויץ

אדישות שבה מילאה השיגרה חלק חשוב יותר מן הזדון. מה שאירע בשבוע האחרון בכנסת היה, לגבי, שיעור-לדוגמה, שיעור מדכא מאוד. לא מפני שנרצחו, אלא דווקא מפני שני צחקו — ונוכחנו לדעת כי גם נצחקו זה של המצפון אין בכוחו לקעקע את תומת השיגרה הנוראה. המימסד הקיים פשוט אינו מסוגל להתעורר למעשים דרמאטיים, יוצאי-דופן, מעשים שירתקו את תשומת לב העולם.

אחת הסיבות לכך היא, כמובן, חוסר ה' התרגשות המוסרית. אולי בזה נבדלת סיע' תנו מכל שאר הסיעות, גם אלה שהצטרפו ליוזמתנו. אנו לוחמים למען הזכויות של כל העמים, כולל אלה המהווים לפי שעה את אויבינו. לחמנו נגד הזוועות שבוצעו

בנאום זה פתח ח"כ אורי אבנרי את הדיון שבועיקבותיו קול דמי אחינו

כבוד היושבי ראש, כנסת נכבדה, *FROM BIAFRA

אני מציע לכנסת לדון בנושא המורכב משתי מילים, המרעיוות ליבו של כל אדם בישראל: רצח-עם.
היום, ה-17 ביולי, עומדים למות בביאפרה 13 אדם בני-אדם, רובם ילדים ותינוקות. שני מיליונים יגועו ברעב תוך חודשיים. איחור של חודש אחד בלבד בהגשת העזרה ידון למות כמות כמיליון בני-אדם.

ציפורי-הטרף מחכות לגוויות

כך מתאר פקיד של הקרן לעזרת ילדים את המצב במחנה איקוט אקפנה, בו צפופים אלף ומאתיים פליטים, בבית סוהר שנועד לאכסן מאתיים:

"זהו גיהנום של עינויים, השפלה, רעב ומוות... להקות גדולות של ציפורי-טרף נעות מקיר אל קיר ומגג אל גג, מוכנות לעוט על אשה או ילד הנופחים את נשמתם... מפעם לפעם נפלט חירחור צרוד משפתיו הבקועות של תינוק, היונק משדיה המיובשים והמצומקים של אמו."

עיתונאי נוקשה מדוח מאומצו:
"בכפרים פורחים ילדים זהובי-שער. אך אין זה הזהב של בריאות ויופי. זהו זהב חולני, אדמדם, הצבע של המוות ברעב... הכמרים והנזירות מספרים כי כל ילד שלישי בביאפרה מראה סימפטומים אלה. זאת אומרת, כשני מיליונים, מבין ששת מיליוני הילדים בביאפרה מתחת לגיל 12, עלולים לגווע ברעב... כפי שקובעים הרופאים, כשילד מגיע לשלב זה, הוא עלול למות תוך חודש, אם לא יקבל מזון המכיל פרוטאנים..."

"ארבעה ילדים קטנים שכבו במיטה. אחד מהם היה מת, אך לא יכולתי להבחין בהבדל. ראיתי תינוק יונק משדי אמו. האם היתה מתה."

והנזירה מארי לורסאן זועקת: "אינני מבינה עוד את העולם! הרי יודעים מה קורה כאן!"

רצח ושתיקה. חנק ודממה

כבוד היושבי ראש, אנחנו מכירים עולם זה. ראינו אותו מתכר לאחור באירופה, כאשר השואה פקדה אותם. זוכרים אנחנו את ברית-השטנים של הרצח והשתיקה, החנק והדממה, הרשע והאדישות. אז, בימים ההם, התפללנו ליום בו תקום לנו מדינה משלנו. נדרנו שכאשר תקום מדינה זו, שוב לא תהיה אדישה לצרת הווה. לעולם לא תעמוד מנגד אם תפקוד שואה את אחינו — לא רק את אחינו היהודים, אלא כל אחינו בני-אנוש באשר הם שם.

והנה אנו מתכנסים בכנסת של מדינת-ישראל ראל הריבונות, וקול דמי אחים זועק אלינו מן האדמה של ביאפרה.

אני קורא לכנסת להרים את קולה נגד הזוועה. יישמע-א ברחבי-תבל קולה של מדינת-ישראל, מדינת קורבנות השור אה. יתריגא קולנו את העולם משלוותו, יועיקא את מצפוננו.

אך אל נסתפק בכך. עלינו, על ישראל, לפעול מיד. הכה נשגב רופאים ותרופות, מזון וכסף. נגיש-נא סעד בממדים התואמים את ממדי השואה. נקריב-נא קורבן של ממש, למען ביאפרה — ולמען עצמנו.

* ביציע נכחה משלחת סטודנטים מביאפרה, הלומדים בארץ, ושהומונה עלי-דינו לכנסת.

להכניעה עלידי הרעבת חייליה והמחת הסיטוני של ילדיה. על כן אי-אפשר להפריד בין הצד ההומאניטרי הדחוף של הבעיה, ובין הצד המדיני של אותה בעיה.

כבוד היושבי ראש, נשאלת השאלה איך תגיע עזרתנו אל ביאפרה הנצורה, המוקפת מכל צד, כאשר מנוי וגמור עם אויביה להכריעה עליידי מצור אכזרי ובלתי-אנושי.

הביטחון לתקן את העוול.
● ניהלנו ויכוח-ווא עם אנשי המרכז החופשי, בחיכוך על חוק הבנקאות הזכרנו שראשי המרכז החופשי, שהם גם ראשי הס' תדורות-העובדים-הלאומית, מחזיקים בבנק — סודות שהם מתנגדים לעיסוקן של מילגות והסתדרויות-עובדים בעסקים כלכליים. בת שובה תקף אותי ח"כ אליעזר שוסטק, ואמר שאני "רחוק מן האמת, כמו תמיד". בתגובה על כך מסרתי הודעה אישית — ובה ההוכחות שבנק הספנות והשקעות, מייסדו של מאיר הלוי הנודע מפרשת סומרפי, אכן שייך עתה להסתדרות העובדים הלאומית — שראשיה הם ראשי המרכז החופשי. תעמולה לחוד ומציאות לחוד.

● הגשנו מיספר ניכר של שאלות, בין השאר על: הבטחת מנכ"ל משרד-התחבורה להכניס שינויים בשיטת-הנקודות, כפי שדרשנו; תשלומי הביטוח הלאומי למקבלי

רגע נכחו באולם כתריסר ח"כים.
● זכינו לתשובת שרי-החינוך על נאומנו בחיכוך על משרדו. אותו נאום ("דרושים לנו בגדי-שטן") הופץ באוניברסיטאות, וזה בתגובות רבות. זלמן ארן השיב עליו ב"אתחנך עימו. כאשר עברתי על הפרוטוקול מצאתי בדברי חבר-הכנסת אורי אבנרי הג' דרת החינוך בישראל כחינוך מעופש. חבר-הכנסת שיכול להגדיר כך את החינוך בישראל איננו ברויכוח."
● האמת היא, אנכי, שלא אמרתי "מעופש", אלא "מעובש". כלומר, הגדרתי את גיל חור-מרהלימוד, לא את ריחו.
● שרי-התחבורה, משה כרכלי, התחנכה בסכום הריון על משרדו, עם כמה קטעים של נאומנו. הוא שלל את הביקורת החרפה שמתחננו על שיטת-הנקודות לנהגים. מאידך, קיבל את הביקורת שלנו על שערוריית אי-הסעת החיילים, והבטיח ללחוץ על שר-

התנצחנו עם שרי-החוזן במיסגרת של "שאלות נוספות" לשאלות. הוא אישר לנו כי ישראל מוכנה לדון עם מדינות ערב, אף לפני דיון על שלום, על יישוב הפליטים. גם בארץ-ישראל המערבית, אכן גם אישר שלא אמר אמת לעיתונאים כאשר הכחיש מכל וכל שהוא עומד להיפגש עם יארינג באמסטרדם. מדוע הכחיש? התשובה המזורה והמאלפת: אז לא היה עדיין בטוח שאומנם ייפגש עם יארינג, או שיארינג יהיה מעוניין בפירסום.
● היינו הסיעה היחידה בכנסת שהודיעה, בדיון על התקציב הנוסף בסך 135 מיליון ל"י, כי תצביע נגד התקציב. מקיי תצביע בעד, רק"ח תימנע, המ"ח לא השתתף כלל בחיכוך.
(אגב, פתחת את נאומי במילים: "אילו חילקנו את הכסף הרב שאנו זדים בו בין חברי-הכנסת המעטים הנוכחים כאן, היינו כולנו הופכים למולטי-מיליונרים." באותו

(המשך מעמוד 11)
עלידי כל העמים, כולל ידידנו הצרפתים באלג'יריה והאמריקאים בביאפרה. ייתכן שאנשים שהמסר שלהם כפוף לשיקולי-כדאיות, המבררים תחילה מי המשמיד ומי המושמד, חסר להם הכושר להתעלות, בשעה כזאת, מעל למישור הרגיל שלהם. גם זהו לקח של פרשה עגומה זו.

על גיל וריח...

אין הרבה חשק לדרווח, אחרי דיון רחיק-אסון זה, על שאר מעשינו שבסבוע שעבר בכנסת. נסתפק, איפוא, במניין קצר של הדברים:
● הגשנו הצעה דחופה לסדר-היום: "הדרכים להבטחת הזהירות ישראל עם ציבול-בקה, מול האיום הסובייטי." על נושא זה הגשנו גם כמה שאלות.

התקוממה הכנסת נגד שר-החוץ

לא לחינם קוראת ביאפרה לעצמה, בכל הזדמנות, "ישראל של אפריקה". לא לחינם רי-אום מנהיגיה בישראל את הדוגמה שיש ללמוד ממנה.

יש לדעת את רקע מלחמת-השיחור של ביאפרה, כדי להבין מה לעשות, ואיך לעשות. השם ניגריה הומצא רק בראשית מאה זו על-ידי הבריטים. מעולם לא איחד דבר את השבטים השונים והאזורים השונים, הכלולים כיום בשטח זה. היה להם רק מנהג משותף אחד — השליטון הבריטי, שקיבץ אותם יחד, תחת גג אחד, למען נוחיותו הקולוניאלית.

יש הבדל עצום בין הצפון ובין הדרום. הצפון, בו מרוכזת מרבית האוכלוסייה של ניגריה — כגון השבטים האוסה ופולאני — הוא מוסלמי אדוק, מסורתי ונחשל. הוא נפל קורבן לקיפאון הכללי שדבק בעולם האיסלאם בדורות האחרונים. מנהיגיו, הסרדאנה של סוקוטו, כיהן עד הירצחו כנשיא הקונגרס האיסלאמי העולמי, מיסודה של קאהיר.

שני האזורים הדרומיים הגיעו הרבה יותר מוקדם לידי מגע עם תרבות המערב, בעיקר בעזרת המיסיון הנוצרי, והתקדמו בקצב הרבה יותר מהיר. האזור הדרומי-המזרחי, הוא ביאפרה, מולדת השבטים איבו, אפיק ואחרים, הצטיין בכורש בניו בכלכלה, בתרבות ובמדע. בניו פשטו בכל רחבי ניגריה, וגם מעבר להם. הם הופסים עמדות-מפתח מדעיות וכלכליות גם במדינות כמו קאמרון, טוגו וגאנה — אגב, שלוש מדינות שאוכלוסייתן ביחד נופלת ממיספר הנפשות בביאפרה עצמה.

הבריטים העדיפו בניגריה, כמו בארץ-ישראל, ראל, את החברה הנחשלת והמפוזרת על החברה הדינאמית והמתקדמת. הם התחברו עם האמירים בצפון המוסלמי, וביקשו להמשיך ולשלוט בניגריה בעזרתם — גם אחרי הענקת העצמאות הפורמאלית. הם רצו להמשיך ולחזק לוש בראש ובראשונה על אוצרות-הטבע של ביאפרה, העשירה בנפט ובמחצבים אחרים.

וכך מסרו הבריטים את השליטון למדינה בעלת שלושה אזורים, כשכל הכוח הממשי מסור בידי הצפון המוסלמי, בשל עליונותו המיספרית. במיבצע שיטתי דחקו ממשלת לאגוס את רגלי בני ביאפרה מן העמדות שתפסו. בשל עליונותם האיכותית, וכאילו לא די בכך, ערכה הממשלה המרכזית ב-1964 מפקד מוזיק, שבא להוכיח כי הצפון מונה עתה 32 מיליון נפש, לעומת 12 מיליון בביאפרה ו-12 מיליון באזור המערב והמערב-התיכון. על רקע זה התפתח והחריף הסיכסוך.

טבח של 30 אלף נפש

בינואר 1966 סולקה הממשלה המושחתת בלאגוס על-ידי הפיכה צבאית. בראשה עמד רב-אלוף אגואיני אירונסי, הרמטכ"ל של הצבא הניגרי. הוא היה איש ביאפרה, כמו רוב הצעירים בצבא הניגרי דאז, שעלו בסולם הפיקוד בשל עליונותם החינוכית על בני הצפון.

האנגלים ראו התפתחות זו בעין רעה. הם חששו לעתיד שליטתם בניגריה, ולעתיד הנפט של ביאפרה.

וכך, ב-29 ביולי 1966, נחטף ונרצח אירונסי על-ידי קבוצה של קצינים צפוניים. יחד עימו נרצחו כמאתיים קצינים מהמזרח. השליטון עבר לידי סגן-אלוף יעקובו גובון, איש הצפון.

מיד לאחר-מכן החלה שחיטה כללית של יוצאי ביאפרה שגרו וסחרו בניגריה הצפונית. מעריבים כי כ-30 אלף איש, אשה וילד, נרצחו.

כתוצאה מכך, ברחו כשני מיליון יוצאי-ביאפרה, שהיו פורים ברחבי ניגריה, חזרה לארצם, בהשארם אחרים את כל רכושם. יחד עימם נמלטו לביאפרה הקצינים והחייים לים מבני-ביאפרה, ששירתו בצבא הניגרי.

כך בוצעה חלוקה-למעשה, כשביאפרה נותה רה בודדת ומנותקת, בהנהגת המפקד המקומי, סגן-אלוף אודומגו אוג'קבו.

מאותו רגע היה ברור כי ביאפרה וצפון-ניגריה שוב אינן יכולות לדור במדינה אחת. המיזיה הציע קונפדרציה,

פצצות ממוסקבה. טייסים מקאהיר

ערב מלחמת-ששת-הימים שלנו, ב-30 במאי 1967, יום לפני קום ממשלת-הליכוד-הלאומי, התכנסו ראשי השבטים של ביאפרה, כוננו רפובליקה והכריזו על פרישה מניגריה. זה היה האות למלחמת-האזרחים, הנמשכת עד היום. מלחמת-שיעבוד, שבה הבריטים מספקים לפולש הצפוני את התותחים והשרי יון, הסובייטים את המטוסים והפצצות להשיג מרת האוכלוסייה האזרחית, והמצרים את הטייסים העושים את המלאכה — אותם טייסים שלא המריאו במלחמת-ששת-הימים.

הודות לברית בווינה זו של הקולוניאליסטים בלונדון והקומוניסטים במוסקבה, שסיפקו לצבא הניגרי עליונות עצומה בנשק, עלה בידי כוחות הצפון לכבוש שליש משיט-הה של ביאפרה, ולנתק מן העולם. עתה הם חוששים לפלוש ללב ארץ האיבו, המכוסה בג'ונגלים והמבותרת באלפי נחלים, מול הנכונות הקנאית של בני ביאפרה לחנוק עד טיפת-הדם האחרונה.

כדי להכניעם בלי קרב, משתמש הצפון בנישק הרעב. באמצעות מצור ימי, יבשתי ואווירי, ר, הוא מונע ייבוא כל מזון אל הארץ מוכת-הרעב הגדושה בפליטים. זהו המצב כיום.

בימים האחרונים משחקת ממשלת לאגוס מישחק ציני, כשהיא מנסה לנצל את זעזוע העולם, המתחיל להתעורר, כדי להשיג יתרון פוליטי וצבאי. היא הסכימה, כביכול, לאפשר הגשת צורה בדרך היבשה — בתנאים שיבטיחו לה שליטה מוחלטת על כל גריד אורז, ושיאפשרו לה לחנוק את ביאפרה בכל עת.

היא סירבה לאפשר את נחיתתם של מטוסי-סער בביאפרה, — והרי רק בדרך האוויר ניתן להציל את המיליונים בעוד מועד. ארגון דרך יבשתית יצריך שבועות וחודשים.

הכרה מיידית בביאפרה!

כבוד היושב-ראש, התביעה ההומאניטרית והתביעה הפוליטית שלנו הן אחת.

אנו דוגלים בזכותם של עמים להגדרה עצמית — יהיה זה עמנו שלנו, העם של פלסטין או העם של ביאפרה. לא החרשנו נוכח הזוהר עות באלג'יריה, בכורדיסטאן ובוויאט-נאם. עתה אנו תובעים הזדהות אנושית ומדינית עם ביאפרה, ופעולה להפסקת המלחמה.

ארבע מדינות אפריקה כבר הכירו רשמית ברפובליקה של ביאפרה — מדינה העולה על ישראל פי ארבעה בשיטתה, ופי חמישה באוכלוסייתה. בראש המדינות שהכירו בביאפרה עומד יו"ר-ישראל, אחד ממנהיגי אפריקה המתקדמת והאנטי-אימפריאליסטית, נשיא טאנזניה יוליוס נירארה.

הבה נלך גם אנו בדרך זו, בזכרנו את הימים הקודרים, כאשר אנו עומדים על נפשנו ולחמנו על עצמאותנו, ותבענו את הכרת מישפחת העמים.

אני תובע כי ממשלת-ישראל תעניק מיד הכרה רהיורה לרפובליקה של ביאפרה, ואני קורא מעל דוכן זה: תחי ביאפרה העצמאית — LONG LIVE THE REPUBLIC OF BIAFRA!

בחוץ-הרצח. יש לי חדשות בשבילו — זה נוגע לו, ורק לו. לפני שבוע, במסגרת שאילתה, באתי בטענות אל סגן-שר-הפנים על העובדה ששירות בחופי הרחצה — אתר-המשיכה העיקרי של ישראל כלפי התיירות ההמונית העולמית, הריבירה של המזרח-התיכון, אינו תם 250 קילומטרים נהדרים לאורך הים התיכון (מלבד חופי עזה ואל-עריש) והחוף הנהדר של מפרץ אילת. והוא, סגן שר-הפנים, ענה בפשטות: זה לא נוגע לנו. זה נוגע למשרד-התיירות.

לכן אני חוזר, באוזני שר-התיירות, על התוכנית שהשמענו מעל דוכן זה לפני שנתיים בדיוק, ביוני 1966, ובו פיתרנו ראדיקלי לבעיה זו, המטרידה מאות אלפי אזרחים, לא פחות מאשר את גורמי התיירות. הצענו: להקים מינהל ארצי, שישלוט על כל חופי ישראל;

רנטה מגרמניה; דברי דיין ברמת הגולן; נסיעת חיללים לנצרת; יחס הממשלה לאגרו דות צעיר-עלי-חיים; לימודי הרפואה בארץ; סידרי בחינות הבגרות בבתי-הספר התיכוניים; אפליית המורים בירושלים המזרחית; ועוד.

נשיא המדינה הודיע לי שהחליט לרחות את בקשתי להעניק חנינה לאייבי נתן.

הצלת שפות-הים

מיסגרת הוויכוח על משרד-התיירות נענתה בנושאים רבים, אך עיקר דברינו הקשנו לשערוריית שפת-הים, נושא שאנו עוסקים בו מאז יומנו הראשון בכנסת, ושהפך — כמו בעיית הטרמפ לחיללים — לסימל-הכר של סיעתנו:

אורי אבנרי: ... כבוד השר, הבה נעבור מקודש לחול — לחול ממש. השר התלונן בדבריו היום על ההזנחה

ילד ביאפרי זהוב-שיער מרעב

חוף זה דומה לסלאם, לשכונת-עוני, למרכז העולם התחתון והנוער העברייני, וכל שומר נפשו ירחק ממנו.

שר-הפנים, בנידיבות שאינה רגילה במישור הפיאודאלי של המיסד שלנו, פינה את המקום הזה לשר-התיירות. אנא, יגלה-נא השר כאן את אותו התיאבון המציין אותו בשטחים אחרים, ויצרף עזובה זו לממלכתו. שר-התיירות השיב על כך בדברים שיגיד רתיים: הוא יפנה לרשויות המקומיות, הוא יתן הלאות, וכך, כלומר: לא יחול שינוי מהותי.

שיגרה, שיגרה — בדברים הרעועים ובדברים קטנים. שיגרה שרק מהלומה חזקה יכולה לערער אותה.

לואי אבנרי

האזנה!

**מומחה 'שראלי' שחי
בביאכרה וראה את
תוצאות הטבח האיום
קורא לישראלים:**

מי שניסה לברוח מהחלון נורה במיקלע.
התחיל רצח שיטתי של האוכלוסיה הי
אזרחית של בני האיבו, בחבל הצפוני. בימי
ראשון היו המוסלמים עורכים מצוד בי
כנסיות, בהן התרכזו נשים, ילדים וזקנים
— ומחסלים אותם בסכינים ובמקלעים.
האיבו — סוחרים, פקידים, בעלי מקצועות
חופשיים — עזבו את בתיהם והתחבאו בי
ג'ונגלים. כאשר יצאו משם אל תחנות
הרכבת, כדי לברוח מזרחה, היו יחידות צב
איות של בני הצפון עורכים בהם טבח.
30 אלף איש נטבחו בצורה כזאת, ור
למעלה ממיליון וחצי פליטים נהרו מזרחה.
אבל לא נוצרה כימעת בעיית פליטים: בני
משפחותיהם פתחו לרווחה את בתיהם הרלים
ודאגו להם, הלבישו אותם ושיקמו אותם.
ממשלת החבל המזרחי פירסמה צו, שכל

שמואל גירון נשלח לביאפורה בי-1962, עקב ביקורו של ראש
ממשלתה של מוזמבה ניקריה בישראל, כדי לתכנן איזורים התיישבות
דוגמת חבל לכיש, שגם הוא תוכנן על-ידו. האדריכל בן ה-43
השתקע עם אשתו ושני ילדיו, באנוגו, גיבש שם צוות מקומי של
אדריכלים, חקלאים ומומחים בכל שיטחי ההתיישבות. במכתב-
הפרידה כתב לו הממונה על חפיתוח החקלאי של ביאפורה:
„אינני מוצא מילות-שבח מספיקות לתאר את פועלו של בן ישראל
זה, אשר שירת כשגריר השלום והקידמה בארצנו." גירון, אדריכל
ומתכנן ערים, תושב אשקלון, נענה לפניית „העולם הזה",
ובעמודים אלה מתמסרם סיפורו המרטיט על ביאפורה ותושביה.

— מאת שמואל גירון —

לבין עם האיבו. גם אמרו: „אם יהיה צורך
— כמובן נילחם על עצמאותנו!"
הרגשתי שימחה עצומה, חשתי שאני עד
לרגע גדול — הרגע בו עם נולד. פעם
שנייה בחיים ניתן לנו, הישראלים, לחיות
בהולדת עם.

★ ★ ★

אצטט, באה תגובת השכנים מייד. בי
29 בנובמבר הוחלט על הקמת ישראל
— ולמחרת כבר נפלו הקורבנות הראשונים.
העם האיבו כבר נתן 30 אלף קורבנות —
שנשחטו בצפון ניגריה — שנה לפני
הכרזת העצמאות שלו.

מירחץ-הדמים היה הצעד הממשי הראשון
לקראת הקמת המדינה העצמאית. אז היתה
ביאפורה החבל המזרחי של הפדרציה של
ניגריה. השלטון המרכזי בלאגוס היה נתון
בידי אנשי-הצפון המוסלמים, שלידיהם
מסרו האנגלים את השלטון, ב-1960. הייצוג
של האיבו בממשלה היה אפסי, לעומת זאת
חלקם בפקידות של הצבא היה רב, מפני שהם
היו הראשונים שנשלחו לאקדמיות ולבתי-
ספר גבוהים.

אגב, האיבו המפותחים טוענים, שהאנגלים
סילפו את מספרי-האוכלוסיה, בקבעם שהי
מוסלמים הם 30 מיליון לעומת שמונה

יום העצמאות של ביאפורה הוכרז לי
את ליל-החלטת-החלוקה של 1947. אנוגרי,
בירת המדינה החדשה, יצאה כולה לרחוץ
בית. בפעם הראשונה הונף הדגל הביאפרי:
שחור (בשביל אפריקה), אדום (בשביל
הייסורים והדם ששפכו בני האיבו על
עצמאותם), צהוב (בשביל השמש העולה.
הממשלה את מקומה של ביאפורה כחבל הי
מזרחי של ניגריה).

כבר היכן הימנו, והמונים שרו איתו
בחוצות. השוקים התרוקנו, החנויות נסגרו,
המשרדים נעזבו.

פתאום נפוצה שמועה מחשמת: שבע
מדינות כתוכן ארבע אפריקאיות — הכירו
במדינה שזה אך נולדה. בין השמות הראשוני
נים — ישראל.

למשרדי פרצו אנשים בשימחה ובצהלה
כדי לברך אותי: „ידענו שישראל לא תפקיר
אותנו! ידענו שתהיה בין הראשונות ש'
יעמדו לצידנו!"

כי האנשים האלה היו מצביעים במשך
זמן רב על הצדדים הדומים בין עם ישראל

* אנוגו פירושה, בשפת האיבו, „גיבעת
האביב", או „תל אביב".

מיליוני איבו — כדי למסור בידי הצפוניים
את השלטון, בהיות המוסלמים מפגרים
יותר ובעלי מישטר פיאודלי, יכלו האנגלים
לשלוט באמצעותם ביתר קלות על כל
ניגריה.

את המצב הזה ניסו בני-איבו לתקן בי
הפיכה צבאית מהירה. קציני איבו חיסלו
בלילה אחד את ראשי-השלטון המרכזי ור
הצפוני, ביניהם הסרדאונה המפורסם, שליט
הצפון, שהיה גם ראש הדת המוסלמית בי
צפון. אותו סיר אחמד אובלו, השיב כאשר
נשאל מה דעתו על ישראל: „לא שמעתי
על קיום מדינה כזאת!"

ואילו הקצינים שרצחו אותו ואת ראש
הממשלה הפדראלית, סיר אבו באקר טפאווה
באלוה, ידעו היטב על ישראל והעריצו
אותה. למרות שליוחסם אל ישראל לא היה
שום חלק בעניינים.

★ ★ ★

שלמנו הקצינים האיבו לא האריך
זמן. קציני-צבא צפוניים עשו להם
מה שהם עשו לשלטון האזרחי, ביצעו
מהפכת-נגד ביולי 66 — ובאותה הזדמנות
חיסלו את כל הקצונה הבכירה של איבו.
הם הכניסו עשרות קציני איבו לחדר
האוכל של מחנה צבאי באבוקוטה במערב,
באמתלה של ביקור אישיות חשובה. כאשר
כל הקצינים היו מרוכזים בחדר, נעלו את
הדלתות אחריהם ופתחו את החלונות. כל

צבא הצפון

מזוייד כנשק סובייטי חדש,
לבוש מדים סדירים, מריע בשימי
חה על ארמת ביאפורה המחוצה.

בעלת-פקיד ממשלתי שעבד מחוץ לחבל.
ישובץ בתפקיד דומה בממשלה המקומית.
תוכננו שיכונים — ואני עצמי השתתפתי
בחלק מתוכננו זה — והרחבת תעשיות ור
מציאת מקומות תעסוקה חדשים, כדי לקלוט
אותם מיליון וחצי.

במשך עשרה ימים פעלה רכבת אווירית,
שאורגנה על-ידי חברות ממערב-אפריקה,
בחסותם של מיסיונרים ושגרירי מדינות
זרות, שהעבירה פצועים מהצפון לאנוגו.

שדה-התעופה של אנוגו, המזכיר את
שדה דוב של תל-אביב, קלט מטוסי-ענק
של ארבעה מנועי בוכנה. בסדר מופתי
חוסנו כל הפליטים, הוגשה להם עזרה
ראשונה, וחולקו להם מזון וכוס חלב. גם
הלבנים תושבי ביאפורה השתתפו במיבצע.

★ ★ ★

בלידה הראשון של מהפכת הצפון
ניים, כאשר הגיעו הידיעות על שחיטת
קציני האיבו, הופיע בביתי מזכירו של ה
קולונל אודומנו אגווקו, או מושל החבל

השלב הסופי של הרעב: ילד גווע בתוך ביקתה

הם מחכים למזון שיגאל אותם מהרעב: גבר זקן, הדומה יותר לשלד, ומסביבו עשרות ילדים מוירעב. 3000 בני איבו כאלה מתים כל יום.

מיסוריו — ואילו הוא לא מרפה מלחצו את חוד הכידון לתוך בשרי. לבסוף התעייף, והחליט לתת לנו לעבור. באותו זמן היה ברור לכל, שהיחסים בין האיבו לבין יתר חלקי הפדרציה הולכים לקראת ניתוק. נותרה רק שאלה של זמן. הממשלה הפדראלית לחצה מצידה, על ידי הפעלת סנקציות כלכליות ומינהליות. שירותי הדואר חדלו לפעול, הגשר הגדול על הנייגר נחסם לרכב וניתן לעבור אותו על כרגל. בשלב מאוחר יותר הופסקה גם תנועה זו, ונותרה רק האפשרות לחצות את הנהר העצום בסירות. הופסקה העברת כספי-התקציב מהממשלה הפדראלית, לא שולמו משכורות לפקדי הממשלה של החבל. אי-אפשר היה למצוא כולים, אבל סחורות המשיכו להגיע וה- חנויות היו מלאות.

כל זה מתוך תקווה שמנהיגי ביאפרה יבינו שלא כדאי להם לחשוב על פרישה. במקביל התחילו השגרירויות האירופיות ללחוץ על אורחיהן לפנות באופן דרגתי את הילדים והנשים, ובסופו של דבר אף הגברים. הושארו רק בעלי-תפקידים חיוניים בשירותים ציבוריים. הקהילה הישראלית, ש- היתה באופן יחסי קטנה, החליטה לא לצאת עם יתר הלבנים, למרות פניותיה של ה- שגרירות בלאגוס. השגרירות האמריקאית הציעה את שירותיה בפנינו הישראלים, אבל החלטנו להמשיך בעבודה.

כי הרגשנו שיתוף בגורלו של העם הזה.

★ ★ ★

ביאפרה הכריזה על עצמאותה ב- 30 במאי 1967. תגובת לאגוס התבטאה רק באיומים, שאיש לא לקח אותם ברצינות. הוגבר גם הלחץ הכלכלי והמינהלי, אבל לעומת דחיות התקומה הלאומית, נראו צע- דים אלה חסרי חשיבות.

ממשלת-ביאפרה היתה עסוקה בהחלפת השם ויגריה בשם ביאפרה במסמכים הרשמיים ובשמות החברות הפועלות בי- שיטתה. אוגיקו, שמאחריו עמדה אסיפה מכוננת של זקני החבל, עשה את צעדיו בחישוב ובתבונה. הוא חיזק את צבאו ו- חיפץ אחרי בני-ברית. כי הוא ידע שצבא לאגוס ינסה לחסל את המדינה החדשה. בשלב זה עוד נעשו נסיונות של שליטים אפריקאיים שכנים לתווך בין הצדדים. נער- כה ועדיה באבורי שבגאנה, שהגיעה לידי החלטה משותפת. אבל מנהיגי שני הצדדים שבו לבתיהם — וכל אחד פירש את ה- החלטה בצורה אחרת.

ניתוק זה הוא מחוייב המציאות. האנ- לים הקימו את הפדרציה הגדולה לתועלתם הקולוניאלית. בלי כל התחשבות במציאות של התושבים, הם ברכו יחד שבטים ו- עמים בעלי רקע ומוצא אתני שונה, בעלי דתות שונות, שפות שונות ומסורת שונה. במיקרים רבים גם בעלי עבר של שינאה ומלחמה שבטית. ולכל אלה קראו נגריים. היה זה כאילו החליט כוח זר לאחד את המרחב מתורכיה ועד לסודאן וקורא לזה מרחביה, ומוסר את השלטון המרכזי על כל המרחב הזה בידי הסעודים.

ברור שלאחדות כזאת אין סיכוי להתקיים. ביתוח לאור העובדה, שרוב המחצבים מרוכז בחבל המזרחי, ואילו הכספים ש- זרמו לאוצר הפדראלי מניצול-הנפט של ביאפרה היו מתחלקים לפי מספר התושבים בחבלים שונים. זאת אומרת, שהחבל הצפ- ני היה הנהנה הראשי מאוצרות המזרח.

★ ★ ★

ימיהם בעצמאות ביאפרה נדחקה לקרן-זווית. כי אלה היו ימי התדרה שלפני מלחמת-ששת-הימים. נצמדנו למקלט-הראדיו ועקבנו בנשימה עצורה אחרי ה- משבר בין ישראל לשכנותיה. ואז פרצה המלחמה. חברים ביאפראנים באו לביתנו, כשדמעות בעיניהם. שרים ו- מפקדי-הצבא המקומי הביעו בגלוי את חרדתם לגורל-ישראל. הם הישו את מצבם עם מצבנו, הודו עם גורלה של ישראל. כאשר הגיעו הידיעות על הנצחונות ה- ראשונים, נתקפו ידידנו בשימחה היסטורית, שלא נפלה משימחתנו.

הטלחיונה העבירה תמונות של הקרבות, והידיעה הראשונה על נצחוננו של חיל- האוויר הגיעה אלינו בשמונה בערב של ה- 5 ביוני, מהטלחיונה המקומית. לא האמנו למישמע אוזנינו. חשבנו כי בהתלהבותם האוהדת, הוסיפו עורכי-החדשות באנגו- אפס אחד לשלושים המסוסים הערביים ש- הושמדו, רק כשהוצג בפנינו הטלקס ה- מקורי מפאריס — שוכנענו.

הם ראו בניצחוננו בשורה משמחת ו- הקדמה לנצחונם הם, אם תפרוץ מלחמה בינם לבין שכניהם. הם לא הפסיקו להשוות (109 בעמוד 18).

הצפוני והיום מנהיג ביאפרה. אותו שליח משמש כיום שר-החוץ של ביאפרה. היתה בפיו בקשה דחופה: „הקשר עם כל חלקי הארץ נותק. אנשי יחידות- הצבא שלנו — במידה שלא נרצחו — מסתתרים ומחפשים את דרכם מורחה. אין לנו קשר עם העולם.“

הוא רצה שאסע מייד ללאגוס כדי לדווח על הנעשה לשגרירי ישראל — כנציג אחת המדינות הידידותיות. הוא גם רצה שאצור מגע עם איש איבו מסויים, על מנת שזה יעביר ידיעות על הנעשה לעולם החיצוני. היתה בפיו גם בקשה נוספת: שאמצא אינייה במל לאגוס, אשר תאסוף את שרידי יחידות-איבו ותעבירם דרך הים למל פורט- הארקורט בחוף המזרחי. היתה זו פניה אישית — ונענית לה אישית, בראותי בה שליחות הומאניטרית.

חיוך של אז

בת שבט איבו, על גדת נהר ניי- ג'ה, מחייכת — לפני שהיא ועמה הפכו קורבנות של הרעב והחרב.

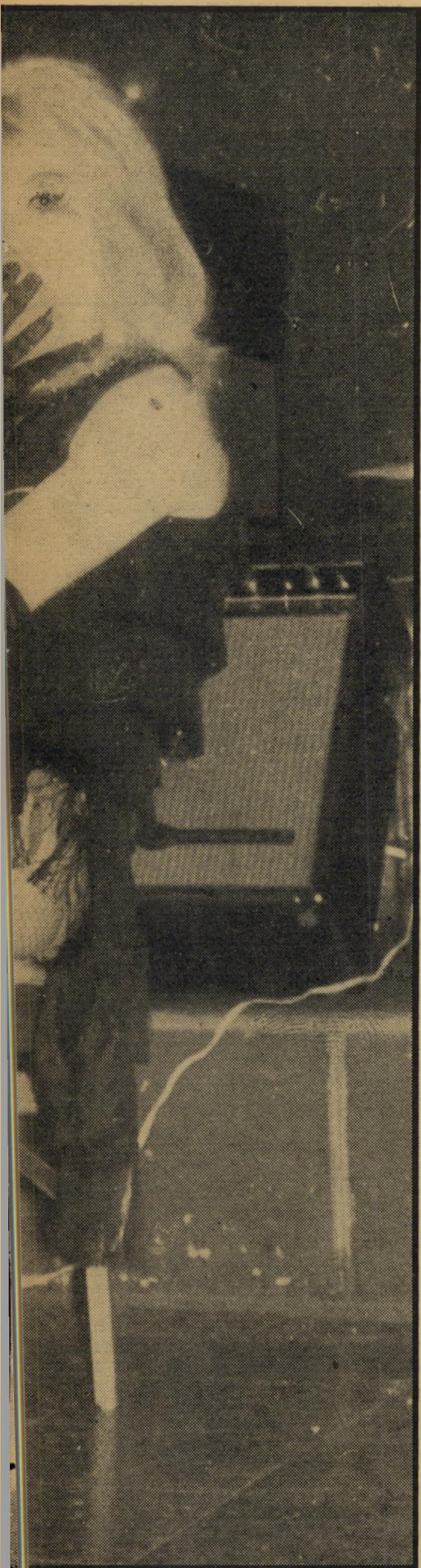
יצאתי לדרך בשתיים אחרי חצות. ה- כבישים היו ריקים לחלוטין. נהג-האיבו רעד מפחד. הוא היה משוכנע שלא יתזור חי. ואומנם, כשאני חושב על זה עתה, זה היה מעשה טירוף: לנסוע במכונית של ממשלת המחוז המזרחי אל תוך לוע-הארי, שעות ספורות אחרי פרוץ מחץ הדמים. הגעתי ללאגוס כעבור שמונה שעות. העיר היתה כעיר-רפאים. רק פאטרולים של מכר- גיות משוריינות ומחסומים נראו ברחובות. זוהי עיר בת שני מיליון תושבים, אך ב- אותו יום אפס היה לראות רק מתי-מעט ברחובות. רק בשכונות בהן ישבו הלבנים התנהלו החיים כימעט כסדירים.

איש לא הפריע לי, ומילאתי את שליחותי. אבל לצערי לא יכולתי למצוא אונייה ש- תמלא את שירותי-ההצלה.

★ ★ ★

למחרת יצאתי בדרכי חזרה. הנהג, ש- בקושי האמין למזלו עד כה, היה משוכנע לחלוטין כי בדרך חזרה יבוא סופו. הוא ידע, שברגע שידבר — תתגלה זהותה. כי בניגריה אפשר לקבוע בקלות את מוצאו של כל איש — עלידי בחינת שפת-השבט. הוריתי לו שבבואנו למחסום-דרכים עליו לעצור ולתת לי לדבר. אבל ראיתי שנפל עליו פחד-מוות, והתיישבתי ליד ההגה. עברנו בשלום את מרבית 650 הקילומט- רים עד אנגו. במבואות-המחוז עצר אותנו מישמר של חיילים פוראליים — שיכורים. אחד מהם פתח את דלת המכונית וביקש לערוך חיפוש מדויק בביסי. הוא מצא שם מנקה-מיקטורות, ומייד החליט שזהו נשק סודי, מסוג שאינו מוכר לו. מיד הצמיד את כידונו לחזי. במשך 20 דקות ניהלנו משא ומתן, כאשר אני מראה לו את ה- מיקטרת ומציע לו להחרים את הכלי ה-

הוא נולד בחדרה ★ הוא היה חבלן בא

מקום אחר בחברתו הבלעדית. במיקרים כאלה, באדיבותה הרגילה, מסר בת לילי, כי היא יודעת להבין את נפשו של גבר, מבינה כיצד לסרב להצעות נועזות — מבלי להעליב את הבחור ומבלי לתת לו הרגשה בלתי נעימה. ככלות הכל — היא בעצמה בחור.

★ ★ ★

מחשופי ענק

כאשר ניכנסת לדיסקוסק — מסבילים אותה בשמחה. היא מקובלת על כל הבחורים, רוקדת עם רבים מהם, ולא פעם חייבת לחמוק מפני ידיים חטטניות, שאינן מוכנות להאמין לפלא הזה, ה"מתגלה" כאן לעיניהם. אבל מלבד חו"ה הגינות הטבעי שלה, מוכנה לילי ניאגרה להוכיח לכולם, ברצון, שהיא אשה כימעט לכל דבר. היא לובשת שמלות נועזות מאוד, עם מחשופי ענק בגב ועם קשקשירשת המגלים יותר ממה שהם מסתירים. יש לה שיער בלונדי ארוך — פיאח, כמובן; אבל בימים אלה — איוו חתיכה אינה כשומשת בפיאה?

★ ★ ★

לילה עם מאהב מזדקן

ש לבחורה הזאת אחד החיובים — הסכסיים ביותר שראיתו! הפליט לא מזמן אחד הבחורים באחד הדיסקוסק

היא חתיכה לא נורמאלית. יש לה שם מופז. יש לה הופעה פאנטסטית. היא חשפנית מעולה. היא כובשת את הקהל ו"לפעמים הקהל כובש אותה.

יש לה תעודת בגרות והיא עסקה ב"מיקצוע ההוראה, לפני שהופיעה כחשפנית. במועדוני רודיקה 511. היא מדברת שורה שלימה של שפות. היא היתה, כמו כל אמנית ישראלית המכבדת את עצמה, ב"צה"ל. היא חברותית, טובת לב ובסך הכל — חתיכה מושלמת.

יש לה רק מיגרעת אחת: מיס לילי ניאגרה, ההמצאה האחרונה של חיי הלילה הישראליים — היא גבר. בחור ששירת בתור חייל, ושעל אף הופעתו הבוטלת, נשאר גברי מכמה וכמה בחינות קובעות.

כאשר לילי ניאגרה מסיימת את הופעת הסטריפטז שלה, היא לוקחת מונית ונוסעת לאחד הדיסקוסקים הגדולים. לא פעם קורה לה, שהנהג מציע לה לנסוע איתה לכל

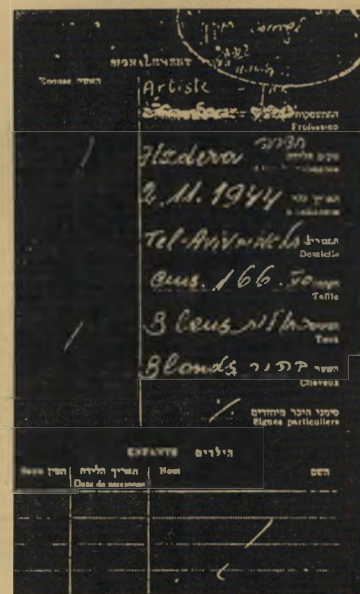
הים, בטרם גילה את הטעות שלו. ואילו הבנות סקרניות נורא לראות את חברתן החדשה. הן מסתכלות, מסתכלות — והעיניים כימעט יוצאות להן מחוריהן. "זה לא פייר", התלוננה השבוע, בלונדית קטנה אחת, כשהיא מסתכלת בקינאה גלוויה בחזה הכולט והזקוף של לילי. "אני לא יכולה לעמוד בתחרות שכזאת!"

הכל נשי ומעודן אצל לילי ניאגרה: תנועות הידיים, הצורה שהיא צולבת רגליים, ואף הדרך בה היא מעבדת — כך, בעדינות, לא בגסות. "היא נראית כמו זו שהמציאה את הסקס הנשי", התפעל בעליו של אחד ממועדוני הלילה התל-אביביים.

לפעמים, כמו כל אשה — וגם ההגונה ביותר — לילי מתפתה. זה קרה לא מכבר עם תעשיין ישראלי מזדקן. הוא רקד איתה כל הערב, עשה לה עיניים, והיה כל כך נחמד אליה שהיא הסכימה ללכת איתו

מר ליאור כפי שהופיע בדרכו נו לפני שוויתר על גברותו. הוא בחר בשם לילי במקום ליאור.

המורה שהפך

אחרי סוף הריקודים. שניהם היו קצת מטושטשים מן השתייה הרבה. הם עלו למונית, נסעו לביתו של התעשיין המתבודד.

שם התרחשה סצינת מיטה הלכותה מתוך סרט קומי. בנשימה עצורה הסיר הגבר את הבגדים הנשיים הרכים, כזה אחר זה. כל תגלית גרמה לעלייה נוספת בתשוקתו. עד שבאה התגלית האחרונה. הוא ה"אדים", ניסה לנשום — וקיבל התקפת לב. כך נסתים הלילה הרומנטי הגדול של

כך נראית תמונתו של ליאור לילי בדרכו הרשמי, כשהוא עדיין לא חובש את פיאת הפאר המוסיפה להופעתו הנשית. ליאור חתם בשמו: ליאור אפסטיין, אם כי הוא מעדיף את השם "לילי".

חפש את האשה

"תוקו" מוטבע בחותמת משרד החוק. הכוונה למיקצונו של ליאור, ששונה על פי בקשתו ממורה' לאמן

המתירים שיחרור מוקדם: סעיף "סטיות".
הבחור היה אמלל מאוד. הוא ניסה לש-
כוח הכל, למצוא מקום בחיים. ליאור נסע
לאירופה, כשדרכו עדיין סימון המיקצוץ
הקודם שלו: מורה.

ביבשת העתיקה גילה ליאור לפתע שאינו
בודד. שיש עוד אנשים כמוהו, שאינם נשים
אך אוהבים את הנשי, שחיים את חיי-
הלילה הסוטים והמוזרים שלהם — ללא
בושה מפני מה שכפה עליהם הגורל.
הוא הצטרף לעולם-הרומנים של הסוטים
והקוסטילים. לבש בגדי-נשים, ובמשך חוד-
שים רבים היה בפאריס אחד מן החבריה.
הוא גם לא שעה לאזהרות הקוסטילים ה-
ותיקים בצרפת, שהסבירו לו כמה קשה
לחיות במצב החדש. הוא ואג לסדר לעצמו
חזה נשי: אם באמצעות ניתוח פלאסטי,
וריקות הורמונים או בעזרת אביזרים מלאכי-
תיים — לא ברור. ברור רק שעל אף הכל,
חזר ליאור ארצה, כשבליבו מפעמת ה-
החלטה הנחושה לא להתכחש עוד לטבעו,
להיות הצבר הראשון שיהפך — לצברית.

★ ★ ★

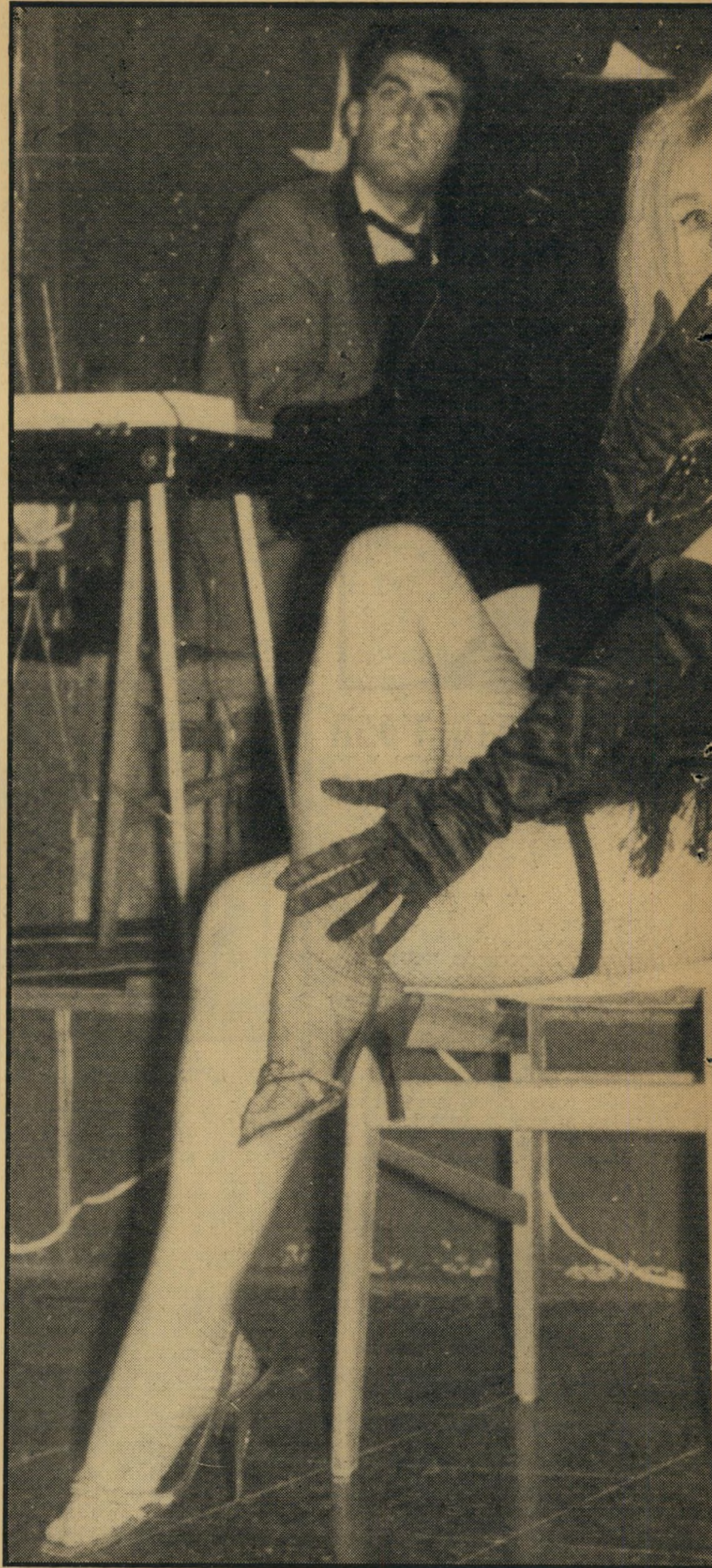
שינוי טופוגראפי

דוא שינה את שמו מליאור אפשטיין
ללילי ניאגרה, את מיקצוץ ממורה
לאמן. התחיל להופיע ולהתקל במציאות
הישראלית — באומץ-לב.

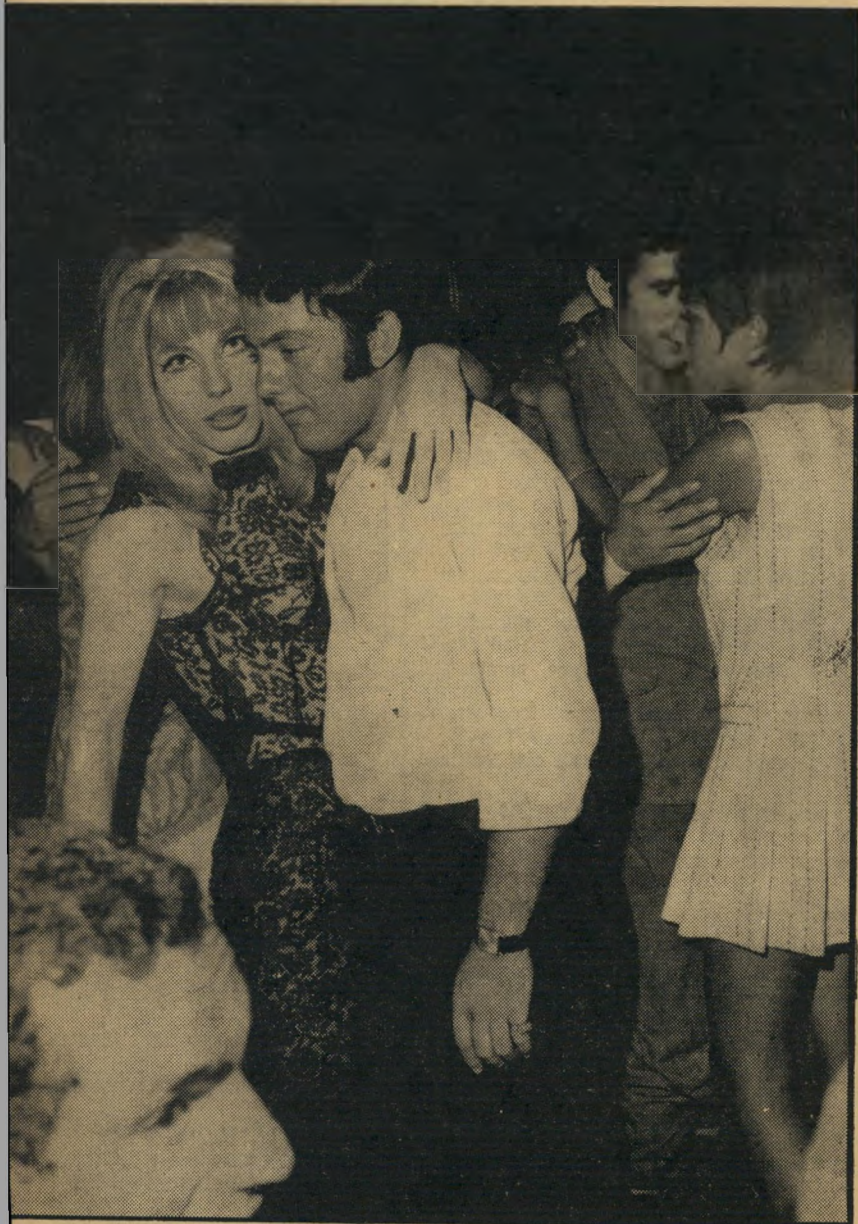
רק רוב הישראלים אינם מוצאים חן
בעיניו: "הם גסים, בלתי-מהוקצעים", מסביר
ליאור-לילי. הם תוקעים ידיים.
גורל שהיה מזועזע כל גבר אחר.

לכן, כשהוא-היא יוצאת עם בחורים,
מעדיפה לילי זרים, או ישראלים ששהו זמן
רב באירופה.

מלבד זאת, חולמת לילי ליהפך לאשה
לכל דבר, עד כמה שהדבר ייתכן. "עוד
אבצע שינויים טופוגראפיים", היא מבטיחה.

בכל יופייה
מתגלה לילי ניאגרה, החשפנית, ש-
עזבה מאחריה את חיים בהם חיתה גבר.

חשפנית - ליאור שהפך ללילי

קטן הרבו להגיד לו שהוא יפה כמו בובה
או לפחות כמו ילדה. ליטפו אותו כל הזמן.
הגיע הזמן וליאור התגייס, כמו כל ישרא-
לי טוב, לצה"ל. הוא גויס ליחידה קרבית
ושם גברו צרותיו. הוא היה נשי מדי ב-
תחושותיו ובהתנהגותו. יחידת ההגדסה ה-
קרבית בה שירת היתה קשוחה.

המחאות חסרו לליאור. הטיפוסים עלו
לו על העצבים. הוא נשבר מבחינה נפשית.
וכך אירע שאחרי חמישה חודשים שוחרר
ליאור מצה"ל, לפי אחד הסעיפים המועטים

כלום: היא נאלצה להזמין מונית אחרת, להעביר את
מופתע לבית-החולים.

★ ★ ★

בעיות ביחידה קרבית

ניאגרה נולדה לפני 24 שנה בחדרה, כזכר מושלם,
א את השם הצברי הטוב ליאור אפשטיין. על אף חזי-
י-כלשהו, היה ליאור גבר לכל דבר: גובהו הניכר —
שא 176 סנטימטר לגובה — ועיני-התכלת שלו אף מצאו
כל מיני צעירות.
ליאור התעוררו כמה בעיות לפיתרון. עוד בתור ילד

עם בן-זוג

רוקדת לילי ניאגרה בדיסקוטק, כשהסקרנים מתבוננים בה מכל
עבר. את המבטים לילי מוכנה לשאת, אם לא בזעם, הרי בלא-
איכפתיות, אך מה שבאמת מרגיז אותה: "הישראלים גסים ושמים ידיים!" היא מתלוננת.

חתונה?

אין בעיות!
בהנאות

שלי Shely

ברחבי הארץ
מבחר מגוון של

מתנות מקוריות
לכל הזדמנות

אביזרי קישוט, נרות, מינא-טורות לאספנים, משחקים יוצאי דופן לילדים ולנוער.

שלי Shely

חנות מרכזית:

רחוב השרון 19, מפנת רחוב השפלה 3

סניף תל-אביב:

רחוב אבן גבירול 68, ככר מלכי ישראל

סניף חולון:

רחוב הנקנין 42, בנין קולנוע סבוי

באר-שבע:

חברת שחף, רחוב הדסה 46

סניף חיפה:

הנביאים 20, ע"י קפה רומא

ירושלים:

ב-ל-גר, רחוב שמאי 23

ובסניפי החברה ברחבי הארץ.

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

לדבר ב"מ

שלי Shely

אבילוריה

הצילו!

(המשך מעמוד 15)
את עצמם לישראל, וראשי המדינה הכריזו על עצמם כ"ישראל של אפריקה".

הדמיון בין ביאפרה וישראל בראשית ימיה היה מדהים. המגויסים חבשו כובעי-גרב, והופעתם הזכירה את תקופת הפלמ"ח אצלנו. גם בחורות היו מגויסות וניצבו ליד מחסומי-הדרכים.

לא היה להם נשק, והם חימשו את עצמם מכל הבא ליד. היו רגעים פאתטיים, כמו זה שבחור עצר אותי ושני אקדחים תוצרת בית בידיו. הוא לא ידע איך לערוך חיפוש אצלי וגם להתחיל בנשק. הצעתי לו שאני אחזיק את הנשק, והוא יערוך את החיפוש. "לא!" השיב בצחוק, "חפש בעצמך!"

ביאפרה הלכה והתרוקנה מלבנים. ראשי-הצבא, בוגרי סודהרסט, תיכננו הגנה סטאטית, לפי התורה הקלאסית. יחידות פדרא-ליות פתחו בפעולות-גיוש לטוב לאורך הגבול הצפוני, ובעיקר בסביבות העיר האוניברסיטאית אנסוקה.

ביחנו נעשה יותר ויותר מקום-מיפגש לראשי השלטון החדש: אנשים צעירים, בעלי יוזמה, שרצו בכל מאורס להצליח במשימתם ההיסטורית. הם הירכו לשאול שאלות על מלחמת-העצמאות שלנו ועל תקומת מדינתנו: איך פתרנו בעיית גיוס כוח-אדם, איך הדפנו התקפות, איך התכוננו לפלישת הערבים, אך יצרנו נשק מלא-כולם. ובעיקר — איך הצליח עם קטן לעמוד נגד נחשולי צבאות ערב הגדולים והמאומנים.

הם הגיעו למסקנה, כי ההגנה הטובה ביותר היא לצאת לקראת האויב, ולהפתיע אותו במקומות שהוא פחות מכל מצפה להתקפה. ייתכן שבשיחות אלה נפלה ההכרעה, שהביאה את צבא ביאפרה למיתקפתו בראשית-המלחמה. מיתקפה זו הפתיעה את הצבא הפדראלי והביאה את הביאפראנים לתפיסת המערב התיכון, שחלקו המזרחי מאוכלס על-ידי שבט איקא-אייבו.

הצבא הביאפראני הגיע למרחק 150 קילומטרים מאיבאדאן, ונפילתה של לאגוס נראתה רק שאלה של זמן בלבד.

★ ★ ★

אבי כוחותיה של לאגוס פעלו בי-תנופה גוברת. מיעוטים בשטח ביאפרה, שלכאורה צידדו במדינה החדשה, קיבלו עידוד מאת הממשלה הפדראלית לבגוד בי-ממשלת אנוגו. הופעל לחץ על השגירים הזרים בלאגוס, שיוציאו את אורחיהם מ-ביאפרה — ובזאת ימוטטו את המערך הכלכלי והטכני של המדינה החדשה. ואילו במישור הצבאי — הגיעו מטוסים חדישים מרוסיה ומצ'יה וקאהירי שלהם טייסים להפעלת המטוסים. אגב, כאשר נחתו ה-טייסים המצריים בלאגוס ערכו להם קבלת-פנים מפוארת — וניגנו להם את ירושלים של זהב.

כך, שלמרות שמהלכי-הפתחה היו כולם לטובת ביאפרה, כבר פעלו הגורמים שהיטו את לשון-המאזניים ואשר מטרם האחת היא — חיסול ביאפרה והאיבו.

אבל מה שקרה בביאפרה הוא מעל-לי-הגיון: שמונה מיליון בני-אדם מצליחים בכל זאת לעמוד בפני גיועה איטית ברע ובפני מטוסי-סילון וטנקים. כי הם יודעים בתוך ליבם, שכניעה פירושה הכחדה. גורלם יהיה כגורל 30 אלף השחוחים של 1966. הצבא הפדראלי הצליח לכבוש שני שלישי-שים משיטחה של ביאפרה, אך לא את בני ביאפרה. לב ארץ האיבו מאכלס היום את אוכלוסייתו המקורית ואת פלטי השטחים הכבושים.

שם הם עומדים על נפשם — ושום כוח לא יכניע אותם. פרט לרעב ומגפות. ושני אויביהם אלה מפילים קורבנות ליום.

★ ★ ★

שנה אחרי שהתחילו פעולות האיבה, עוד לא התעורר מצפון-העולם. מרבית ארצות העולם — עם אירגון ה-אומות בראשן — מסתכל עדיין על הסבך כ"עניין ניגרי פנימי".

כישוראלי שחי בביאפרה, והכיר את בני העם הזה, אני מזועזע מחוסר התהודה בלב ישראל. רק עכשיו מתחילים להתערב ולהבין כי מה שקורה שם הוא הכחדת עם. שאינה נופלת מזו של טבח העם היהודי בימי הנאצים.

את ביאפרה עוכתי עם אשתי ושני ילדי בתקווה שעוד נשוב אליה. השארנו את ביתנו כפי שהיה. ארוננו רק כמה מזוהרות ושכרנו סירה שתעביר אותנו אל הצד השני של הנהר. בכיסנו עדיין כרטיס-נסיעה לדרך חזרה.

כאשר באו ידידים להיפרד מאיתנו השתמ'שו במילים העבריות "שלום והתראות". אינני יודע כמה מהם נותרו בחיים, וכמה מהם אראה שוב.

במדינה

פשעים

רצח או תאונה?

מוחמד שאקר סיף הועף לפתע מן ה-ווספה עליו רכב. המכונית שפגעה בו היתה וויליס גנובה. סיף נשאר במקום — מת. לכאורה — תאונה קטלנית מן הסוג ש-מרבם להתרחש, בכבישי הארץ. אבל מספר נתונים ברקע התקרית, בה קופח את חייו ילידי-ערבי זה, גרם לנפה הדרומית של משרת-ישראל לחקור במיוחד בנסיבות התאונה — שחרגו במקצת מן המקובל. חורגים עד כדי כך שהתעורר במיקרה זה החשד שכאן מדובר — ברצח.

רימוני-יד ומילקדקון. כי מוחמד המת, ואחיו הצעיר ריאד החי, היו בחודשים ה-אחרונים מטרה לשורה של התנקשויות. התנקשויות שבוצעו, רובן ככולן, על-ידי כנופייה של פרחחים קטנים, שהגדול בהם מגיע לגיל 17 ואשר מתכננים חבורת ג'י-תמר. הסיבה? כרגיל: יחסם של האחים סיף עם שתי נערות יהודיות.

לראשונה הותקף מוחמד בעזרת תת-מקלע עוזי, על-ידי בני אותה חבורה. מוחמד הצליח להימלט. הנער שהחזיק בעוזי נתפס וניכלא.

את ריאד, לעומת זאת, ניסו אנשי ג'י-תמר לרצוח בעזרת סכין. זה אירע לפני שנתיים. ביצע את הדבר עברייני מועד ו-מבוגר יותר, בשם מוריס ביטון. ביטון נתפס, נשפט ונידון לשלוש שנות-מאסר. הטינדר הגיה מאחור. אבל זו היתה רק ההתחלה.

לפני שבועיים הושלך לבתייהם של האחים סיף — רימוני-יד. אחד מבני-החבורה, קסין בן 17, נעצר והואשם בביצוע ה-פשע. הוא יושב עתה בכלא, עד ל-בירור דינו.

ואז בא המיקרה

מוחמד

הקטלני — ביום חמישי האחרון. אז גם הוזהרה מרים אדרי, (16) שהיתה חברתו של הצעיר, כי לאחים סיף לא ונתר עוד זמן רב לחיות.

מרים

המזהיר: אחד מבני חבורת ג'י-תמר. זה היה בשעה 10. בשעה 11 וחצי יצא מוחמד לנסיעתו האחרונה. הוא עזב את קפה-הדייגים של זאקו, השוכן ברחוב 60. בגטו היפוואי. הבחור עלה על הקסנוע, הרכיב מאחוריו את חברו עלי אוסורף ו-התחיל לנסוע במורד הנהר.

ואז התחיל לנוע סנדר וויליס שהמתין באחת ההסתעפויות של רחוב קדם — הוא רחוב 60. המכונית נגחה בקסנוע, מאחור, ומוחמד הועף נגד עמוד-השמל, נהרג. חברו עלי נפצע קשה — ומוסיף לשכב בבית-החולים דונולו ב', כשפצעיו אנושים. הפגנה המונית. התקרית לא עברה בלי עידם. חסיין עמאש, ערבי צעיר וחסון המתגורר בגבול יפו-בתיים, ראה את ה-וויליס הגנוב נוסע לעבר בתיים במהירות מטורפת — כשהוא מלווה בגיפ.

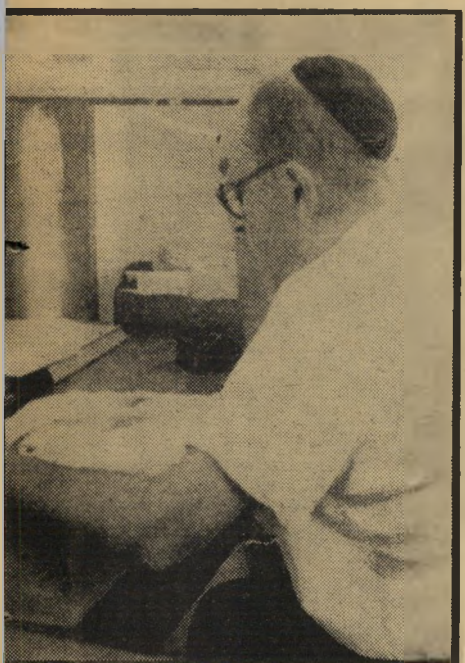
מאוחר יותר נמצאה המכונית הגנובה בבתיים. העד הצהיר כי הוא מסוגל ו-כוכן לזהות את הנוהגים במכוניות. הצהיר השבוע רב-פקד עמוס אריכא, דובר משרת מחוזת-תל-אביב: "אין אנו מוציאים מכלל אפשרות שזהו מיקרה רצח. משום כך פתחה המשטרה בחקירה כפול-לה: היא פתחה, מצד אחד, חק' של תאונה דרכים, בעניין-התנועה, ומצד שני — חק' בענין הדרומי, כשטובי-החקירים עוסקים בה.

בינתיים התחילו לתסס תושביה-טה. ה-הלוחיה שנערכה למוחמד שאקר סיף, ה-שבוע, נשאה אופי של הפגנה המונית. בראש צעדו צופים ערבים במדים ומצליהם התנוסס דגל: כי המנוח לא היה רק אחד מהחברה. הוא עבד כקבלן-מישנה של קבוצת-סבלים ערבית, העוסקים בבניין. היה אהוד על הציבור של יפו הערבית והיהודית.

* החוק אוסר פירסום שמות קטנים.

סקור

מתי מותר לאיש דתי לעסוק בחזירה? כשהדבר כדאי לעיריית תל-אביב — אשר חוקקה, בלחץ אנשים דתיים, חוקים נגד החזיר. ומיהו האיש העומד בראש המחזירים את החזיר לתל-אביב, למרות האיסור החמור? לא אחר מאשר אברהם בויאר, סגן ראש-

הפקיד הדתי גרינברג, ח"ר בש הכיפה. במשרד המחלקה החסר-ניאורית בבית-המחשב חיים הישן בתל-אביב. גרינברג נותן את ה-קבלות על גביית המיסים למישולוי הבשר.

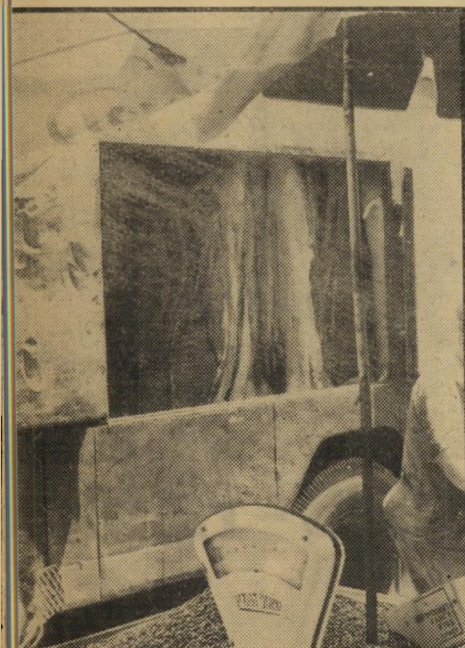
העיר מטעם המפלגה הדתית-לאומית, ואחד מעסקני-הצמרת של המפד"ל.

★ ★ ★

ציירי החזיר

המתנהל כך: בויאר ממונה, בתוקף תפקידו, על ביצוע חוקי-החזיר, שהוא חוקצור עירוני שנתקבל על-ידי מועצת עיריית תל-אביב.

בסעיף 3 של חוקי-העזר העירוני לתל-אביב—יפו בדבר חזירים ובשר-חזיר (1957) נאמר בפירושו: "לא ימכור אדם ולא יגרום או ירשה שימכרו חזיר או מוצריו הנוצעים לאכילה". כל העובר על סעיף זה צפוי ל-קנס של 500 ל"י בפעם הראשונה, ובמיקר-רה של עבירה חוזרת — לקנס נוסף של

המשלוח בשוק מובילי בשר פורקת מישלוח של בשר-חזיר לאחר האיטליזם בשוק הכרמל. המישלוח נועד אמנם לבית-חרושת לנקניק, אולם מ-רגע יציאתו את בית-המטבחיים, אין שום פיקוח לאן הוא משווק ומה יהיה ייעודו.

הקרו לעזרת ילדי ביאפרה

תרומות לקרן לעזרת ילדי ביאפרה מתקבלות בכל סניפי בנק לאומי ובנק דיסקונט בארץ.

את התרומות יש להפנות לחשבון קרן ילדי ביאפרה

בנק לאומי מס' 7575/47

בנק דיסקונט מס' 795844

הכסף יועבר באמצעות הצלב האדום הבינלאומי.

בשבוע הבא עומד להיערך יום-הזיכרון לזאב ז'בוטינסקי. ביום זה יתקיים גם טקס ליד קיברו, בהר-הצל בירושלים. כאן שר נודע לשר מנחם בגין, ראש תנועת החרות אשר יעמוד בראש טקס-הזיכרון, כי קיים נאום מוקלט של ז'בוטינסקי — הח' ליט כי מן הראוי להשמיעו ליד הקבר. הנאום המוקלט של ז'בוטינסקי, הוא בעב' רית, והוא נשא אותו לפני 30 שנה, ביום שנת-העשרים להצהרת בלפור. נושא הנאום נראה לבגין אקטואלי במיוחד, מאחר ש' ז'בוטינסקי מדבר בו על רעיון ארץ-ישראל השלימה, תובע לא לחתור על שכס וחברון כחלק מהמדינה היהודית העתידה לקום. לפי התוכנית היו צריכים להשמיע את הנאום ליד הקבר, בצורה שישמע כאילו ז'בוטינסקי מדבר מתוך קיברו. רק אחרי שהסכימו לשר בגין, כי הדבר עלול לפגוע ברגשם שלהם של יהודים דתיים, ויתר על הרעיון.

ז'נט לוי נותנת פנס שינוי דמות —

תמי צברה כשוטרת מצרית — לא נורמאלי

הכוכב של בר-ריותם

סיפור-ההצלחה המסעיר ביותר של הש' בוע הוא סיפורו של שחקן התיאטרון וה' קולנוע הישראלי, ראובן ("בריוטי") בר-ריותם. בריוטי בן ה-31, יליד שכונת שלוש בתל-אביב הוא אבטיפוס לדמות שחקן ש' בנה את עצמו. מזה שנים שהוא מופיע ב' מיסגרת התיאטרון העירוני בחיפה. עתה האירה לו ההצלחה פנים, והוא עתיד ליהפך לכוכב-קולנוע בינלאומי, בסרט שיוסרט ב' חודש הבא באי מאלטה. את הסרט, שייקרא בשם הים הצר, מכינים נורמן גוייסון, הבמאי האמריקאי שהגיש את הסרט המ' צויין כחום היום המוצג לאחרונה בארץ. גוייסון ראה את פניו של בריוטי בסרט יו. אס. של פיטר ברוק, בו הופיע ראובן בשותרו בלונדון לפני שנה. אז החליט שזה השחקן הדרוש לו לתפקיד הראשי בסרט. התפקיד הוא של צעיר ישראלי, חייל בכיר גוה העברית במלחמת-העולם השנייה, העו' מד בראש יחידת-קומנדו היוצאת למשימת' חבלה והשמדה במיתקני-ימל גרמניים.

ישראלים עולמיים

ערב אחד הגיעו שחקני התיאטרון העממי, המציגים את המחזה המוסיקלי דבר מצחק קרה לי בדרך לסואץ, להצגה בבאר-שבע. עשר דקות לפני תחילת-ההצגה, כשהיה עליהם להתלבש, גילו כי הבגדים — כימעת כולם מדי צה"ל — נשארו כולם בתל-אביב. התקלה נפתרה במהירות, כאשר ה' שחקנים מיהרו למחנה קרוב של פיקוד דרום, חתמו אצל האפסנאי, בהשאלה, על מדים — לצורך ההצגה. השחקן חיים בנאי עלה אותה שעה על הבמה, הסביר לקהל את פשר הדחייה. הקהל קיבל זאת ברוח טובה, המתין שעה חמימה עד שה' שחקנים הגיעו במדים חדשים, ממחנה-צה"ל הסמוך. ● המרת מרגלית אנקורי, מי ששרה ברביעית היחפניות של מועדון התיאטרון החיפאי, ירדה לארצות-הברית, שם גישה לספר איטלקי והופיעה בשירים יס' תיכונים במועדון פינג'אן שבגריניץ וילג'. עתה עומדת מרגלית על סף התהילה: היא זכתה באחד התפקידים הנשיים הראש' יים במחזה המוסיקאלי זורבה היווני, ש' יועלה בקרוב בברודוויי. מרגלית תופיע שם לצידו של ז'ור מוסטקי, הכוכב הראשון של המחזמר כנר על הגג בברודוויי. ● גם השחקן-במאי עזר קופלר ייהפך לכוכב אמריקאי. חברת-סרטים אמריקאית ידועה עומדת להסריט בקרוב את סיפורם של שני האלילה, אליהו חכים ואליהו בית צורי, שני לוחמי לח"י, שניתלו במצרים אחרי שרצחו שם את הלורד מווי. הסרט יופק לפי סיפורו של הסופר ג'ורג' פרנק — המעש. לעודד קוטלר הוצע לג' לם את דמותו של אחד משני האלילה והוא נענה להצעה. ● נערה-שעשועים הישראלית, שמעון עזר, שהפך לפלייבוי מיספר 1 של גרמניה המערבית, הגיע במפתיע לבי קור בארץ. כרגיל, הוא לא בא בגפו: גל' חית אליו שחקנית-קולנוע גרמניה, העונה לשם דפנה, ואשר זכתה בנוסעה לישראל משמעון, כמתנת יום-הולדת.

ל פני שבוע בחרתם במלכה — אבל השבוע כולנו מלכות! כך התכנסה בירושלים, השבת, אחת המועדות לתואר מלכת-המים 1968, ש' נסעה ביחד עם חברותיה לטקס חלוקת- הפרסים ולנשף-ההכתרה החגיגי שנערך ב' מלון הוילנד. כי בנשף הבחירה שרר במלון רמת-אביב מתח לא נורמאלי: המועדות היו דרוכות ומלאות ציפיות; הקהל נלחם בעוז למען מועדותיו; והמארגנים היו טרודים. השבוע שוב לא היה צורך בכל אלה. אם נשף-הבחירה היה בבחינת קרב של יופי, היתה החגיגה העליונה בירושלים בבחינת מיצוד-ניצחון.

★ ★ ★ את — למרות שאפשר היה לחשוש לקרבות ממש עם אויב טרדני, שהכריז כי יעשה הכל כדי למנוע את השימחה. היה זה בית-הדין של העדה החרדית ב' ירושלים — אנשי נטורי-קרתא — שהריץ מיברק להנהלת הוילנד, איים, לנקוט בכל האמצעים כדי למנוע את המזימה השפלה. "דווקא לירושלמים אסור לראות יופי?" התלונן סטודנט.

מארגני הנשף היו מוכנים לפרעות. שורה של סדרנים הכינו עצמם לכל התנגשות. הנהלת הוילנד שכרה 15 שוטרים, שיש' מרו על הסדר. הם באו — כשבראשם קצ' נים בכירים ביותר. "סתם להשגיח שהכל יהיה בסדר", כפי שהתבטאו, כשהם מסתכ' לים בחדרה בשלל היופי המסתובב סביבם. טלי, מלכת-המים הזוהרת, חששה ממשו' אחר לגמרי: "שרק סבא וסבכא לא יבואו להפגין", התפללה כל המון בלחש. כי טלי פרידמן היא צבית דור שישי בארץ — ומישפחתה היא ממקור חרדי-ירושלמי מוב' הק. סבה ידוע בתור אחד הלוחמים הקנאים.

★ ★ ★ ד מזון, "הוילנד", הניצב בבית הכרם והמשקיף על ירושלים כולה, ה' גיעו הבנות באוטובוס מיוחד, שהועמד ל' רשותן ולרשות מלחיהן עליידי אגד. בדרך שרו הבנות והשתוללו, כשהנגה מצליח אך בקושי להשתלט על ההגה, מרוב מכסים מלוכסנים לאחר. אבל כשראו ה'

ג'ימי

הזמר ג'ימי לויד היה כוכב-ההתוכ' נית. הופיעו גם הזוג הנרי ומינלה, "זמרי הדרך", והצמד אלכסנדרה ועודד, שהנעימו את הערב לקהל.

כה אמר יגאל מוסינזון:

ניצחנו בגלל חסמכה ו'

לא כל מה שיש למחזאי יגאל מוסינזון להגיד הוא אומר במחזות שלו. יש לו עוד הרבה נושאים, אימרות-שפר וחוכמת-חיים. השבוע הוא גילה אותם בראיון ראדיופוני עם האמרגן יעקב אנגמן, ששודר בגליציה-2.

להלן כמה ציטטות מדבריו של מוסינזון:

- בתשובה על השאלה: "איך התיחסה אליך הביקורת מאז הופעת כצמח בשדה המחזאות העברית?" "אין לי טענות אליהם. אני לא חי מפיהם... בדרך-כלל, במידה שהיה מגיע לי על הראש, קיבלתי את זה. אבל בדרך-כלל התיחסו אלי בצדק. אין לי טענות אליהם."
- בתשובה על השאלה: "אילו היית צריך היום לכתוב מחדש את המחזה, זרקו אותו למלבים, האם היית כותב אותו כמו שכתבת אותו אז?" "אניני יודע... אני לא סרטן שהולך אחורנית... אני לא חרב להשכיר."
- בתשובה על השאלה: "איזה פרטים קיבלת?" "... אני מקוה שאקבל גם בעד שברו את הכלים, איזה פרסון קטן."
- בתשובה על השאלה: "איך היית מויעץ למחזאי צעיר להצליח?" "העצה הראשונה — שלא ילכו לאוניברסיטאות. מה שיקבלו שם זאת הרגשת נחיתות בריאה, סולידיות וחוקה, שלא תרפה מהם לעולם. אם ניקח דראמאטורג כמו שייקספיר, אז הוא לא למד בשום אוניברסיטה... קחו בחור צעיר, בן 20, שהלך ללמוד באוניברסיטה ואומרים לו, אתה ושייקספיר, אתה ובלזאק, אתה ודוסטויבסקי, מה הוא מקבל? שבר במוחו!"
- על הערך החינוכי של סיפרי-חסמכה: "גידלתי דור שלם על חסמכה. יש כמה אלופים, כמה גנרלים בצה"ל, שהתחנכו על חסמכה — וזה הוכיח את עצמו במלחמת-ששת-הימים."

הבנות המלכה

יפות את בריכת הוולונד, הניצבת בין כרי הדשא המרהיבים, פרצו בקריאות שימחה. תוך דקות ספורות הוכתרו הבנות שהן באמת מלכות-מים: הן לבשו בחיפזון את בגדיהם שהעניקה להם חברת אלסטקס, קפצו כבלייל אחד גדול לתוך מיהבריכה. מסקמישנה יהודה לרנר פיקח באמת על הנעשה, ברוח טובה, כשאנשי עושים הכל כדי לעזור. השוטרים, שמצאו עצמם ללא מלאכה, בהיעדר מפגנים, מצאו חישקל עי סוק אבירי אחר: הם סובכו בחור ההלבשה, עזרו למלכות לסגור רוכסנים, הביאו להן חפצים, ובכלל — נהגו כגינטלמנים במדים.

★★★

בנשף נתקפו הבנות מצבירות מטר רף כאמת. כאלה ריקודים ושירים לא שמע מלון הוולונד מזמן. אביה של אודי נויזר, הסגנית השנייה למלכת-המים, דאג מאוד לבתו. היתה זו אחת מנסיעותיה הראשונות לבדה. בתחילה נפרד ממנה בבית, בטוח שבתו לא תבייש את הפירמה. אבל בשלב מאוחר יותר נתקף אביה של אודי עצבנות, לקח ספיישל — ונסע לירושלים, שם מצא את בתו הוזהרת. על המלכה, על אודי ועל שרה גורן, הן סגנית הראשונה, עטו צלמיתחוק, שלא פסקו מלהבזיק. "כבר תראי את פנייך ב' כמה וכמה שערים בינלאומיים", הבטיח אחד הצלמים לשרה.

לשרה גורן ציפתה הפתעה אחרת. בנושף הבחירה היתה שרה'לה, כמוכן, מאוכזבת במיקצת שלא ניבחרה למלכה אלא רק ל-סגנית. כפיצוי ביקשה מאביה שעון. הדבר נודע למנהל סוכנות טיסו. הוא הופיע לנשף המתנות, כשבדיו שתיים נוספות: שעון גבר יפה בשביל המנחה, שמואל שי, ושעון יקר-מציאות — לשרה. וכך נמשך הנשף המטרף, שנערך בחסות חברת גולדסטאר-גולדסאן, עד לשעות הלילה האחרונות. באחת עלו המלכות ויותר היפהפיות, עיפות אך מאושרות, לאוטובוס שחכה להן כל הזמן וחזרו תלאביבה.

מצב-רוח "מרומים"

עדה ראובן משתעשעת עם מצליחה, באוטובוס שהעמיד "אגד" לרשות המלכות, כדי להסיען לנישף בירושלים וחזרה. המלכות השתוללו משמחה ושרו משך כל הנסיעה הממושכת, שירה בציבור.

תחביב חדש: הסרטה

המלכה טלי זכתה במסרטה 440 של Bell & Howell. זוהי מסרטה המצטיינת בכמה תכונות: עין אופטרונית המווסתת אוטומאטית את כמות האור, מנגנון מיכני ליצירת אפקטים מיוחדים, ושתי מהירויות.

הדאגה לשיוזף

מלכת-המים, טלי פרידמן, מקפידה שתמיד יימצא לידה קרם השיוזף הפילאי של "רב'לון", "ברונז לאסטר", שהוא — היא אומרת, סוד השיוזף שלה.

אנשה

בעלת הפאלון לתיסרוקות מתליאביב הצטרפה אף היא, אל שירות-המלכות, יחד עם צוות של שלושה ספריות. היא נראית מתפעלת מתלתייהזהב של הסגנית השנייה, אודי נויזר, לפני התחלת הנשף.

אוולין

בעלת הפאלון ליופי חידע מתליאביב נילוותה אל המלכות, כדי להכין אותן להופעה-הנשף. בתמונה היא נראית עם מלכת-המים, טלי פרידמן, בוחרת את האיפור שיתאים להופעה.

הזילו דימעה ואמרו: "מרסל קרנה — נגמר." השבוע הם יוכלו לבכות את מותו האומנותי.

הזאבים הצעירים הוא סרט בהצלחה טוב. עשוי כהלכה. סיפור בנלי וטוב, צילום קורקטי ומקצועי, דיאלוג רציני, קצת יומרני, מישחק טוב, אנשים יפים. יש לו כל הסממנים של סרט טוב, ואומנם הוא כזה. אלא איפה מרסל קרנה הגדול? איפה האמן הנדיר, יוצרו של בטיסט הבלתי נשכח? המגלה של ארלטי הנפלאה, ז'אן לואי בארו, פייר ברסר, איב מונטאן ומריה קורס? איפה מרסל קרנה הפייטן, הרגיש, הסובל, האוהב, שהפעים את הקהל, הרטיס אותו, הביא אותו לידי התרגשות אמיתית? מרסל קרנה הזה, כפי שהיה, איננו עוד. הזאבים הצעירים הוא סיפור אהבתם של צעירים, בני הדור החדש, על שיחותיהם מחשבותיהם, מעשיהם, דרך דיבורם, על רקע הקונפליקט הנצחי עם הדור הישן, כשבמר — כזו העליה נמצא המשולש הניצחי: הוא — היא — הוא.

זהו סרט טוב, ללא שארירות, ללא שירה, ללא מרסל קרנה. חבל.

תרריך

אמנות

פגשתי בצעונים מאושרים (אסתר, חל'אביב) מתאר בעוצמה וברגש את חייהם,

"היפים" בפאריס ב"הזאבים הצעירים" איפה הוא, איפה?

אהבותיהם, סבלותיהם, עליבותייהם וי שמחותיהם של הצעונים ביוגוסלביה. סרט מצויין, ללא קוסמטיקה, וחזק. לעין ה"שמש" (ירון, תל'אביב) הוא סירטו הישן והיפה של הבמאי אמן הצרפתי, רנה קלמי נט. בימיו רגיש, צילום יפהפה, תפיסה קולנועית אישית ומיוחדת, בסיפור אהבה ורצח. שני גברים ואשה. שני גברים ואשה הם גם הגיבורים של סרט אחר, יצירתו של אמן אחר, ג.ל. גודאר, המתאר בצורה פלסטית מיוחדת, את אהבותיה של אשה נשארה (פרנץ, תל'אביב).

פעולה

קצין משטרה כושי מפענח תעלומת רצח בעיר דרומית בארצות הברית, על רקע הבעיה הגזעית בסרט כחום הלילה (הוד, תל'אביב). סינטי פואטייה, רוד שטייגר, משחק מצויין. תסביכי אדיפוס מורכבים את המשתתפים בסרט מתח אודות חונק נשים חמש נשיקות חנק (אלנבי, תל'אביב). רצח ברם קר (סטודיו, תל'אביב) מבצי עם שני צעירים למטרת שוד. סרט רציני המבוסס על מיקרה שהיה.

ישראל

כל ממזר מזך (מוגרבי, תל'אביב) מתאר ארבעה טיפוסים שונים שמה שמאחד אותם זה הכמיהה לשלום. מלחמת ששת הימים מתוארת בכשרון רב ורצועת ביטוי. דיאלוג, המישיחק, הציולם, הבימוי עושים את הסרט לטוב לא רק בקנה המידה הישראלי.

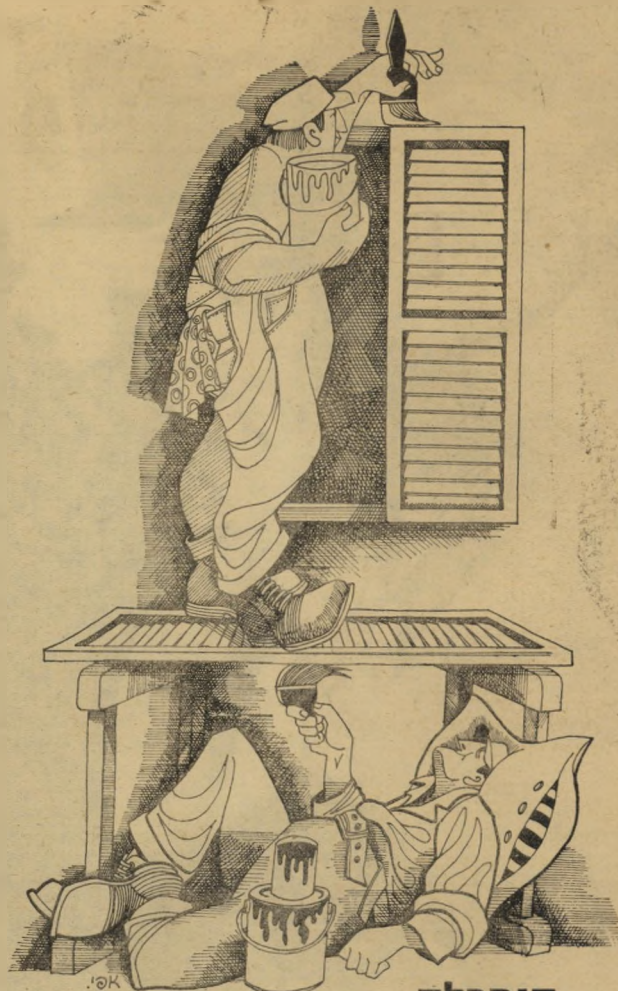
סרטים

פסיכולוגיה ורצח

ברם קר (סטודיו, תל'אביב) ארצות הברית בשנות השישים אירע רצח שהדהים את כל העולם. שני בחורים צעירים רצחו בעת נסיון שוד, משפחה שלמה. אב, אם, בת, ובן, ללא כל סיבה. טרומן קפוט, עיתונאי וסופר, אסף את כל האינפורמציה הנוגעת לרצח, לחקירה ולמשפט. ראיין את הנאשמים, פירסם ספר ואחר כך הפכו בידי הבמאי ריצ'ארד ברוקס, לסרט.

הסרט מנסה להיות נאמן למציאות, עד כדי פרטים בלתי חשובים כמו הדימיון של השחקנים לאנשים אותם הם מגלמים. הסרט עשוי היטב תוך שמירה נכונה על הפרופורציות בין המרכיבים של כל סרט מתח. ראייה לציון הגישה הרצינית וההימנעות מאפקטים ווליים. מיותר לגמרי, בסרט מסוג זה, הרקע הפסיכולוגי, בייחוד שאינו די משכנע, ובחודאי שלא מספיק מעמיק.

שני בחורים, בעלי עבר פלילי, רוצחים ברם קר משפחה הגונה, שאפילו לא גילתה התנגדות לשודדים. המאוכזבים שלא מצאו לא כסף ולא כספת, כפי שנמסר להם מפי חבר לכלא. אותו חבר מלשין עליהם, וכתוצאה מכך הם נתפסים ומובאים למשפט. אין בלש זוהר, אין רדיפה דרמטית. ישנה עבודת נמלים של צוות חוקרים, שרק תודות למול (המלשין) הם מצליחים לשים

סופרלוק בשנייה או בעמידה

סופרלוק - אומל סינטי - של טמבור נועד לצביעת עץ, ורלחות. משקופים. חריטים מים. אסבסט. במון ופלדה. סופרלוק מונג בשלושים ושניים גוונים והדרים מוכנים. לשימוש. אפשר לגוון עלייך משחת כל-כל. ולקבל גוונים רבים יותר. מתאים לצביעה במאון או במאונך. בכל מקרה. סופרלוק של טמבור עמיד בתנאי אקלים קשים. מפיק ברק גבוהה, לזמן ממושך ובעל נמישות יוצאת מהכלל. סופרלוק מצטיין בכושר כיסוי מצויין. נמרת בקלות. ואפשר לנקותו עלייך רחיצה במים.

לנוי ולהידור

טמבור ט

שחם לצינוס איורן

חבצט בגדרות

20

בשנת ה-20 למדינה, נותנת הנהלת

פוליטכניקום

הנחות עד 20% בקורסים לפגרות ומקדמות הנמתיים החודש.

פרטים והרשמה: 1-9-5.

ת"א	חיפה	ר"ג	חולון	פ"ת
ברנר 17 מסנת אלנבי 55	ליון 30 שמריהו	ביאליק 42	סוקולוב 56	בר כוכבא 1

רחל מרחלת על כל העולם

חופה בניבר

ילדים

במקום זוהר

סמדר דרור, היפהפיה הלא-נורמאלית, נולדה לפני 19 אביבים במארוקו. או נשאה עדיין את השם זאקלין בן-בלק. היא באה ארצה עם הוריה, ישיבה בשי כוני גיבעת-אולנה עם אבא, אמא ור-היל דים ולא התפעלה, לאחרונה, כששמעה ש-אמה הולכת לקבל פרס לילודה וללדת בפעם העשירית.

בינתיים השתכר אביה את מחייתו כפועל ישר וקשות-ידיים, בבית-ההרושת לצמיגים אליאנס.

אבל סמדר לא אהבה את החיים האלה. היא לא אהבה את ריבוי הילדים. והיא אהבה את העובדה שהיא יפה.

על כן יצאה לכבוש את חייה-הזוהר — ואומנם כבשה אותם. ב-1967 נבחרה לסגנית מלכת-היופי של ישראל. חצי שנה לאחר-מכן נבחרה לסגנית מלכת היופי-התיכון; ועכשיו, כמובן, הפכה לנסיכת ים-כינרת, בתחרות מלכת-המים 1968.

בינתיים הכירה את **אברהם אריב**, גם הוא יליד מארוקו, גם הוא יפהפה לא-נורמאלי. הם הסתובבו במאנוס, שם עובד אברהם. הוא לימד אותה הכל, ולצידו עשתה את צעידה הראשונים בריקוד ובכלל.

למחרת נשף-ההכתרה לקח אברהם, שהוא אחד מתשעה ילדים יפים, את ארוסתו ביד

לאמריקה ושם התחתנו בבית-הוריה, שלא ויתרו על נשף גדול ומפואר. גם מבחינות אחרות יכול יואב לנשום לרווחה: בינתיים שילמו **אבא רחמני**, ממשכורתו כפקיד, ו**אמא רחמני**, ממשי כורתה כמורה, את כל החובות של הבן. כך שאין עוד בעיות.

נירה, מצידה, לא נשארה, כמובן, בודדה זמן רב: היא נישאה בזמנו לרופא הצעיר **עוזי ויינברג**, עברה איתו לאילת, שם הוא ממלא שנת-שירות — וכפי שמוסרים לי, נמצאת בהריון מתקדם, ותלד בקרוב ילד שיהיה ללא ספק לא פחות יפה ממנה.

יואב

יואב רחמני עוב לפני כשנה את ה-ארץ, ביום שקט ובלתי-צפוי אחד, וכל ה-אנשים ציחקו ואמרו: "זהו הסוף של הקאריירה שלו עם היפות!"

כי יואב (27) הסתובב הרבה עם נערות יפות. עוד בזמן שהיה אחד משותפי הדיסקו-קוטק **אפרופו**, נשא לאשה את **נירה ("היפה") ירון**. וכשהתגרשה נירה לב-סוף מיואב, ויואב עצמו הסתבך במיקצת בחובות — חשבו שזה הסוף של הקאריירה. אבל

אבל לא. חוצלארץ זה חוצלארץ, אבל יואב הוא יואב רחמני.

השבוע נתבשרנו שיואב רחמני נשא לא-שה, כדת משה ומדינת ניר-יוק, את היש-ראלית-היורדת **דליה אלון** (23), הלומדת פסיכולוגיה באוניברסיטה אמריקאית. אביה פרקליט, העושה עסקים לגמרי לא רעים באמריקה, ודליה עצמה היא ישראלית נלי-הבת ואפילו באה ארצה לעבוד כמתנדבת במלחמת-ששת-הימים.

בזרקה בחזרה התעכבה בלונדון, שם פג-שה ביואב, שעבד אז כקריין עברי באול-פני הבי.בי.סי, ניסה ללמוד סלובוניה. השניים הסתכלו זה בעיניים של זה, הת-אחבו, יצאו ביחד — ולבסוף גם נסעו יחדיו

ישוב? לא ישוב?

ביום ד' השבוע, קורה אסון לספורט הי-ישראלי ולכמה מן החתיכות הישראליות: **מלך ברודי** עוזב את ישראל.

בייחוד קורה האסון ל**דליה אלון**, חברתו הקבועה של טל, והנערה הישראלית היחידה שהצליחה להסתובב עם הספורטאי ארן-הקומה שיבעה חודשים תמימים. למי-רות שרבות אחרות ניסו להתלבש עליה, ואחת, נערת-הזוהר **אילנה פורת**, כימעת שהצליחה.

טל טוען, אומנם, שהוא יוצא רק לחופ-שת-מולדת לאמריקה שלו; אבל בעיר מר-נגים שיש סיכויים טובים שלא ישוב — בגלל סיבות כלכליות ואישיות.

זו כמובן שמועה בלבד — אבל לשמור

הנערה שבכלוב

היא באה לישראל לשבוע-שבועיים, כמו שהיא באה לארץ כלשהי כל קיץ, שנים ככה. הפעם התלוותה לידידה טר-בה שבאה לארץ לפגוש את החבר שלה. "אני משתגעת אחרי הארץ", היא מספרת, "והחלטתי להישאר. פשוט עזב-תי את הלב שלי ונשארת פה. לרקוד. "לא, לא בגלל הבחורים. אם את שואלת אותי — הישראלים הם רק ככה-ככה. אני נשארת בגלל המקום. זה אקלים. והאפשרות לעבוד בשעת-לילה. אני משתגעת אחרי הלילה."

ואחרי מה עוד? "אחרי גברים, כמו-בן. איזה? שחרחים, גבוהים ואם אפ-שר — עשירים."

עד עכשיו היא לא מצאה אחד ש-יהיה די שחרח, די גבוה ודי עשיר. "אבל לא אזלו תקוותי", מחייכת וולי, בחיוך בלונדי לבן-שיניים.

מזל טוב! מזל טוב! עכשיו תהיה גם לתל-אביב נערה בכלוב. אנגליה, אמני-תית.

קוראים לה וולי (19) אבל שמה הי-אמיתי הוא **לינדה וולפול**. היא רוק-דת בכלוב המוצג בדיסקוטק "סאני", אבל מקום-העבודה האמיתי שלה הוא בחב-רתי-פרסומות לנדונות המפרסמות סיי-רית-מירון ובנוין.

וולי

המעגל

בואו ואספר לכם ילדים אגדה למבוגרים. מורכב בחוג סגור לגמרי של חתיכות וחתי-כים. כל פעם אתה יכול לשמוע רכילות על אותם אנשים, בהרכב שונה. וכל פעם אתה יכול ליהנות מן הצירופים והזיווגים שלהם — לפי אותה החוקיות הישנה.

את הסיפור הזה, בעצם, כבר כתב מישור: קראו לו ארתור שניצר, והוא היה הסופר שהמציא את הסיפור הקצר המעגל, שגם הוצג כאן כסרט, והמתאר אשה המכירה גבר, המכיר אשה, המכירה גבר.

תפסתם את הפרניציפ? או המעגל הישראלי מתחיל עם נערה שוחרת-זוהר בשם **דליה אלריץ**. היא נישאה למציל בברוכי-גורדון התל-אביבית בשם **עדי צוברי**. עדי הנאה ודליה הי-סימפאטית בילו בנעימים בחברת זוג שני: **ברוך בעריכת-כסא**, שהיה גם בחור אמיד מאוד ואשתו **מיקי** הבלונדית והנאה.

הארבעה בילו יפה מאוד בקיץ. בתורף פחות — כי עדי נאלץ לנסוע לטבריה, לע-בוד שם כאמוראי, למה שבחורף בריכת גורדון סגורה.

את היעדרו ניצלו דליה וחברו הטוב ב-יותר, ברוך. וכך אירע שיום אחד בהיר-חור, כמו בסיפור הקלאסי, הבעל ומצא את האשה והמאהב. מה שקרה שם בדיוק לא ברור, מה שברור הוא רק שדליה קיבלה מכותרת נוראית מבעלה — וגם את הגט המיוחל.

דליה עברה לגור יחד עם ברוך, על-אף

בת הרב והפרדיז

אגדת-עם יהודית עתיקה מספרת על בת-הרב שהתאהבה בפרץ, וזאת — למרות שהיתה קדושה וחסודה. היא נקראה בין אהבה חוטאת לאהבת-ישראל ולבסוף — כאן מתפלגת האהבה לשני סופים: האחד מספר שהיא הקריבה הכל למען אביה. השני — שהיא הלכה אל הגוי.

השבוע נזמה היה שהאגדה התממשה על אדמת-הקודש. **בתו של רב** פגשה בחיפה **מהנדס זר**, העובד בעיריית-הרמל, התאהבה בו, והתחילה לצאת איתו. זה עבר עדיין בשקט. אך כשנודע ליריביו הקנאיים של **הרב המפוכד המכהן ביישוב צפוני**, כי בתו הרחיקה-לכת — פרצה השערוריה.

היא הרחיקה-לכת, ליתר דיוק, עד לקפריסין: לשם נסעה בחברת המהנדס שלה, ושם ערכו לבני-הזוג הצעירים אנשי-העירייה של ניקוסיה חתונה אזרחית למופת. עכשיו טוענים מתחרייו של הרב: "על כבוד הרב לרדת ממשרתו. לא ייתכן שכבודנו הדתי יחולל על-ידי בתו שנישאה לגוי."

מגיבים ידידיו ומגיניו של הרב: "אומנם חרפה ואסון יש כאן — אבל פשע מצד הרב אין. להיפך. מה יש עוד להוסיף מכה על מכאוביו הטבעיים, כשעליו לגזור נידוי על בשר מבשרו?"

סמדר ואברהם

ואמר לה: "טוב, בזה סיימנו את חייה-הזוהר. עכשיו אנחנו מתחתנים." וסמדר, שהיתה כנראה שבעה מתחריות וממאבקים עם חתיכות אחרות, נאנחה והסי-כימה לקבוע תאריך לחופה. היא אפילו לא נבהלה כשאברהם הוסיף: "והיו לנו תשעה ילדים!"

מאמציהם של חבריו הטובים, שניסו לפייס בינו לבין מיקי. מיקי לא שמחה להתגרש; אבל היא התחילה לצאת עם גברים אחרים, ולבסוף הכירה גבר גרוש אחר, בעל ילדים משלו. היא התחתנה איתו ועכשיו קוראים לה גברת **בני אמדורסקי**.

המעגל המשיך להסתובב ולחולל. בעוד ברוך היה עסוק בדליה ובמכונתה, בה נתגלו כל מיני חבלות שהולכיו-רכיל ייחסי לבעלי-הנקם למיניהם, התחילה דליה להס-תובב עם גברים אחרים. וכשברוך התחיל לגלות עניין בנערות אחרות, היא התחילה לצאת בקביעות עם **עמיתו סולק**, בעצמו גרוש ואפילו פעמיים: פעם מנערת-הקרח **גילדה דורן** ופעם שנייה מן הספרית **סריטה**.

אחרי תקופת-היכרות די ארוכה, התעייפה דליה מחברויות רציניות ובחרה בכל מיני מיקריים. לבסוף מצאה אחד שבכל זאת היה קבוע בעיניה: הקוסם **עקיבא רובינ-שטיין**. לעקיבא היתה, אומנם, חברה — **דליה פרי**, אחותה של יהודית פרי, נערת-החזן לשעבר — אבל זה לא הפריע לדליה ארליך להשליך על הקוסם את קס-מיה, לקחת אותו לעצמה.

וכך נוצר שוב זיווג אידיאלי. דליה ועקר-בא היו לזוג. הם התחילו לבלות. וכיוון שבשניים משעמם — נישתתם — הם הת-חילו לצאת עם עוד זוג אחר.

זוג שני זה היה מורכב מ**אלברט יכני**, **לי**, מיליונר יהודי-תורכי, שיש לו כבר נכדה בת שמונה חודשים ומחברתו הקבועה.

לאלברט, אגב, היתה עוד חברה בעבר — הסוגרת בכיוון אחר לגמרי את המעגל: סריטה הספרית. אבל הוא נפרד ממנה מזמן. ואז לקח לעצמו את **מלי חסון** היפה, גרושתו של הפלייבוי כסוף-השיער **מלמן חסון**. איתה הוא ברוך ועם דליה בילה עכשיו לאלברט נעימים.

כמו כל זוג חברים, רבו לפעמים דליה ועקיבא ואלברט ולי. אז אין פלא שיום אחד מצא עקיבא שדליה בעצם כבר לא שייכת לו — אלא פרוחה לזרועותיו של אלברט יכני, העשיר יותר, המנוסה יותר והזקן יותר.

ועכשיו המצב בדיוק כמו בהתחלה. ואם הסיפור נשמע לכם יותר מדי מבובל — זה ככל לעומת הביבול השולט בחייהם של הדמויות שלו.

וִיטֵל שִׁמְפוֹ

עשיר בויטמינים
בעל ניחוח לימונים
מרענן

מעניק לשערך בריאות וזן

וִיטֵל שִׁמְפוֹ

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ
המפיצים חב' נורית בע"מ

התאימי לשערך אחד מסוגי השמפו של נקה:
חלמון שמפו, ויטל שמפו, לנולין שמפו, אויל שמפו וקרם שמפו

האיגוד לקשרי ידידות ישראל-קובה

ביום ה' 25.7.68, בשעה 8 בערב, יתקיים ב"בית הידידות",

רחוב דונגוף 128, תל-אביב

ערב מוקדש למהפכת

קובה

נציג צירות קובה, מר אומליו קבליירו

ד"ר מיכאל לוי, נתן ביסטריצקי

עו"ד ד"ר יעקב ירדור

בהשתתפות: הזמרת סירל פורמן, המשורר יכי

נואמים:

יור:

בתוכנית האמנותית:

למכירה בגלל פירוק אולם לתעשייה

300 ממ"ר על שטח של דונם
באזור-התעשייה בכביש פתח-תקוה
פרטים: טלפון 914343

כמה פעמים בחודש את הולכת לקנות בשר?

בדרך כלל את עורכת את הקניות אחת
לשבוע, אולם אם תרצי, תוכלי לעשות זאת
רק אחת לשלושה חדשים. זהו אחד
היתרונות שמקנה לך ההקפאה העמוקה
(-18°C) במקרים המשוכללים —
"קורעז" 14 סופר אוטומטי
ו"קורעז" 11 סופר אוטומטי.

יתרונות נוספים:

- * 2 דלתות מגנטיות
 - * (דלת נפרדת לפריזר).
 - * הפשרה אוטומטית מלאה.
 - * עיצוב ותכנון פנים אולטרה מודרני.
 - * שרות קורעז המהיר והיעיל.
- להשיג בכל סוכנויות "מפיצים"
וחנויות חשמל מובחרות.

קורעז משוכלל יותר

ליל קיץ באכזיב

במלאת שנתיים לנשואי רינה ואלי אביבי, מוזמנים כל
אוהדי אכזיב למסיבה המסורתית שתתקיים על חוף
אכזיב ביום חמישי, 1.8.68.

בתוכנית: הופעות מחול, משחק ושירה • קומזיץ

לאור מדורות • רחצה לילית • ריקודים • ובמה חופשית

להופעות חובבים.

ציוד אישי: מצב-רוח מרומם, כלי נגינה, קצת יין —
והרבה זיקוקין.

אם אין לך ידידה — הבא איתך את אשתך החוקית!

דרושה השקעה

מצומצמת

להוצאת ספר אקטואלי
(אולי הקמת חברה להוצאה)
סכוי סביר לרב-מכר

ת. ד. 181, ראשון-לציון

לאשה בהריון

חמתנה הנאה ביותר —

ספרו של

פרופסור יוסף אשרמן

"לקראת אמהות"

לחשיג בכל חנויות-הספרים

נתניה

הפושעים
הלאומיים

נתניה זכתה לאחרונה לשם חדש: העיר השחורה.
שם זה שגור בעיקר בפיהם של מאות אלפי מטיילים, הבאים מדי יום ו' להתרחץ בים, והמגיעים באוטובוסים חכורים של אגד — מעזה ומן הגדה, שלא לדבר על כפרי המשולש, הסמוכים לעיר-החוף.
אלא שלאחרונה פחת זרם התיירים: כי נתניה התחילה להתפרסם כמקום בו לא נוח לערבי לעבור, ובו מסוכן אפילו להסתובב, לאדם שיש לו שיער שחור ועור כהה במקצת.

יחס טוב לבריונים. כבר אירעו, בעבר, כמה וכמה התפרצויות לא נעימות על רקע לאומי — שלא כולן מצאו את סיומן בבית-המשפט. לפני שבועיים התנפלו חושבים על ילדי השומר-הצעיר שהפגינו בשקט נגד סיפוח השטחים.

השבוע התחדש המתח בין יהודים לערבים בנתניה. גרם לכך חטא, כביכול, של ה' אחים ש-ס'טוב, בעלי-סטייקיות ידועים, ה' מחזיקים בעסקי-המבורגר בתל-אביב, ברמת גן וברחוב הרצל שבנתניה.

והאחים ש-ס'טוב עשו את אשר לא יתואר: הם העסיקו בנתניה עובד ערבי. ממש כפי שהם עושים בסטייקיות שלהם בתל-אביב ובנתניה.
הדבר לא מצא חן בעיניהם של שני עבריינים מועדים, התאומים יצחק ואברהם אלמדו (23). השניים, שבאו לפני , נימנים עם העבריינים ה' ידועים יותר בנתניה, ועברם הפלילי כולל, בין השאר, ביריונות לשמה, עיסוק בסמים משכרים והתפרצויות.
האחים זוכים, בכל זאת, ליחס טוב מצד הנתנייתים — כי למשפחת אלמדו גם בן

בסך הכל הרביצו לאיוה ערביי" הגיב אחד הצופים, לשאלת השוטט מדוע לא התערבו. חסאן, מצידו, הרים את עצמותיו המוכות, נמלט למיטבתו, שם הסתתר עד שהניידת זוה. אחר-כך נימלט מנתניה ולא שב לעבודתו.
האחים, עליהם חל איסור לצאת מן הבית לאחר שעה 10 בלילה — בגלל עבירה אחרת — נלקחו לבית-הכלא. השופט פסק להם עשרה ימים, להשלמת החקירה.
אך באותו ערב כבר נראו יצחק ואברהם ברחובות נתניה. גרמה לשיחורום העובדה שהשניים נפצעו קל בעת הקטטה. אילו היו מועברים לבית-החולים, כצו הרופא ה' משטרתי, היה על המשטרה להפקיד שלוש משמרות של שוטרים ליד מיטתם בבית-החולים.

לכך לא היתה המשטרה מוכנה.

יש שינא'ה. פקד אברהם ביינברג, מפקד תחנת-המשטרה בנתניה, שנשאל על-ידי העולם הזה, ניסה להמעיט מן החשיבות של המיקרה, לא התייחס כלל לצד הגועני של הפרשה. "בעיות הביריונות הבינ' גזעית בנתניה הובלטו הרבה מעל לחשיכו' חן", טען הקצין כסוף-השיער.

הוסיף הקצין: "חולייה מיוחדת מסיירת

פקח אהרונים
ערבי טוב

לאורכו של החוף וברחובות הראשיים, ואין כל צורך בכוחות מן החוף שיעורו לנו".
לא כן סבור ראש-העיר התורן של נתניה, משה שקד: "איש שלא חי בסביבה הזאת כמוני, 40 שנה, לא יוכל להבין את ה' מנטאליות של שני הצדדים", הוא סבור.
לדעת שקד, קיימת בעייה של שינא'ת ערבים בנתניה. הוא ער לבעייה — אך מתנגד להפעלת המשטרה נגד הפורעים.
זה עשוי להביא לידי שפיכות-דמים מיותרת", הוא טוען.

שקד, עסקן מיקצועי ותיק, כבר החליק על הרבה בעיות בלשונו החלקלקה, אך על המיקרה ברחוב הרצל שמע לראשונה מפי חוליית העולם הזה.

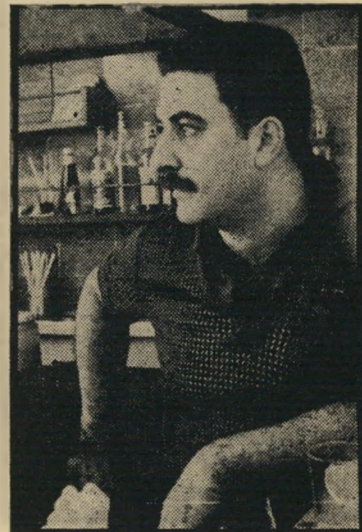
"לשחוט את כולם!" בעלי-העסק במרכז-העיר סבורים אחרת. "זוהי קבוצה של עבריינים מועדים, המטילה טרור על כולנו", טען בעל-עסק, שהתחנן לשמור על אלמוניותו.

"אנחנו מעוניינים בערבים מהגדה וה' משולש. הם באים לקנות", הודה אחר. "אבל אי-אפשר לעשות כלום נגד קבוצת העבריינים הזאת. הם שולטים עלינו".
סייעו לבריונים, כמובן, אותו מיעוט חשון וצרא-אופק, שהקנה לנתניה את שמה הרע.

כך טען, למשל, הפקח העירוני אהרונים העובד על חוף-ימה של נתניה: "צריך לשחוט את כולם! כל ערבי! ערבי טוב הוא ערבי מת".

"המחלת לעמלק" הוסיף בהתלהבות הגבר לבין-השיער והצנזום, שנוגד בירושלים, ו' מסתובב על החוף לבוש בגדים וכובע פקחים.

לאסונה של נתניה לא היה אהרונים בודד בדיעותיו.

בעלי-סטייקיה ש-ס'טוב
שם רע

שלישי, שהשתתף במלחמת-ששת-הימים ו' אשר נהרג כאיש מישמר-הגבול בפעולה בשכם.

"ערבי מלוכלך!" ביום ג' בלילה הסתובבו שני האחים אלמדו ליד הסטייקיה של ש-ס'טוב, כשהם שתויים כמלכים. הם לא הסתפקו בשמחת-היין, אלא התחילו לנפץ כלים וציוד, גרמו לנזק של מאות לירות למקום.

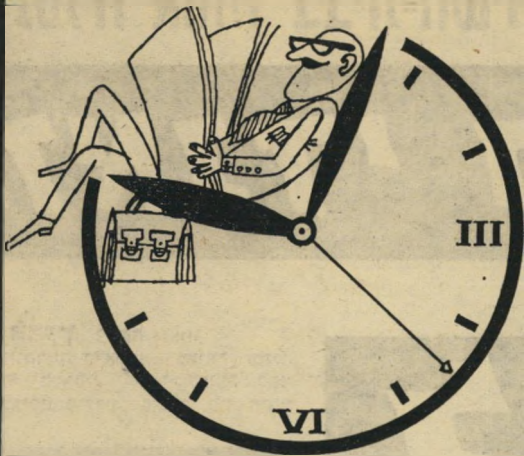
תור-כדי-כך שסכו את זעמם על הפועל שבמקום, חאסן מן הכפר אוס-אל-פחם, ש' איש אינו יודע אפילו את שם משפחתו. הדבר נעשה בפרהסייה, תור-כדי הנחתת מכות-רצח, כשהאחים צועקים בקול-קולות: "ערבי מלוכלך! עוד נראה לך!"

ניידת נודמנה למקום. הניידת לא רצתה, בעצם, לעצור את השניים, אלא רק להרחיקם מן המקום, כדי שלא ייהרסו אותו כליל. אך כשנכנסו שני השוטרים פנימה —

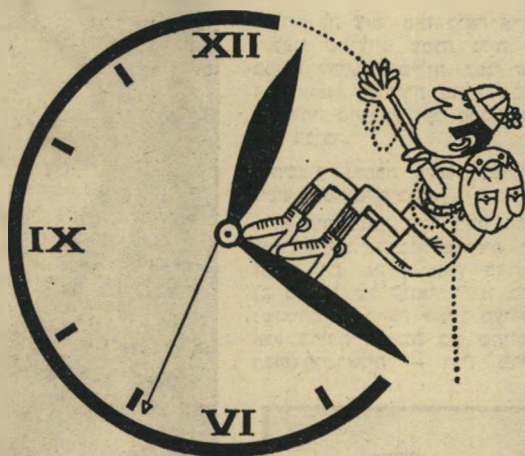
תקפו האחים גם אותם. התוצאה: האחים אלמדו נעצרו, נגררו על-ידי השוטרים המוכים, כשהקהל מתבונן בחיזיון באדישות, מבלי להתערב.

אין שוטרים לשמירה. מה יש? הם

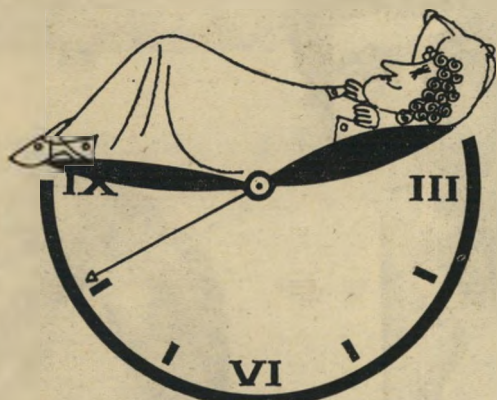
לאיש העסקים...

לחטיל בגולן ובגליל...

ולחבראים בצפון...

קפיצת דרך לגליל
חתל-אביב ומירושלים
טוס בארקיע לגליל

פרטים והרשמה במשרדי "ארקיע"
ובכל סוכנויות הנסיעות

פקידות

ומזכירות בעברית ובאנגלית

בפיקוח משרד החינוך והתרבות * שגר לימוד מודרג

נמשכת ההרשמה לכיתות ט'-י'-י"א

למסיימי י"א-י"ב — כיתות שנתיות מיוחדות

ת"א, בן-יהודה 74
ע"י רחוב פרישמן
טלפון 220314

קדימה

פרטים והרשמה:
9-12 בבוקר
4-7.30 בערב

היא נעלה אותה בבית-השימוש ★ היא ניכזה את כל

מאנדי מרביצה

לגליה

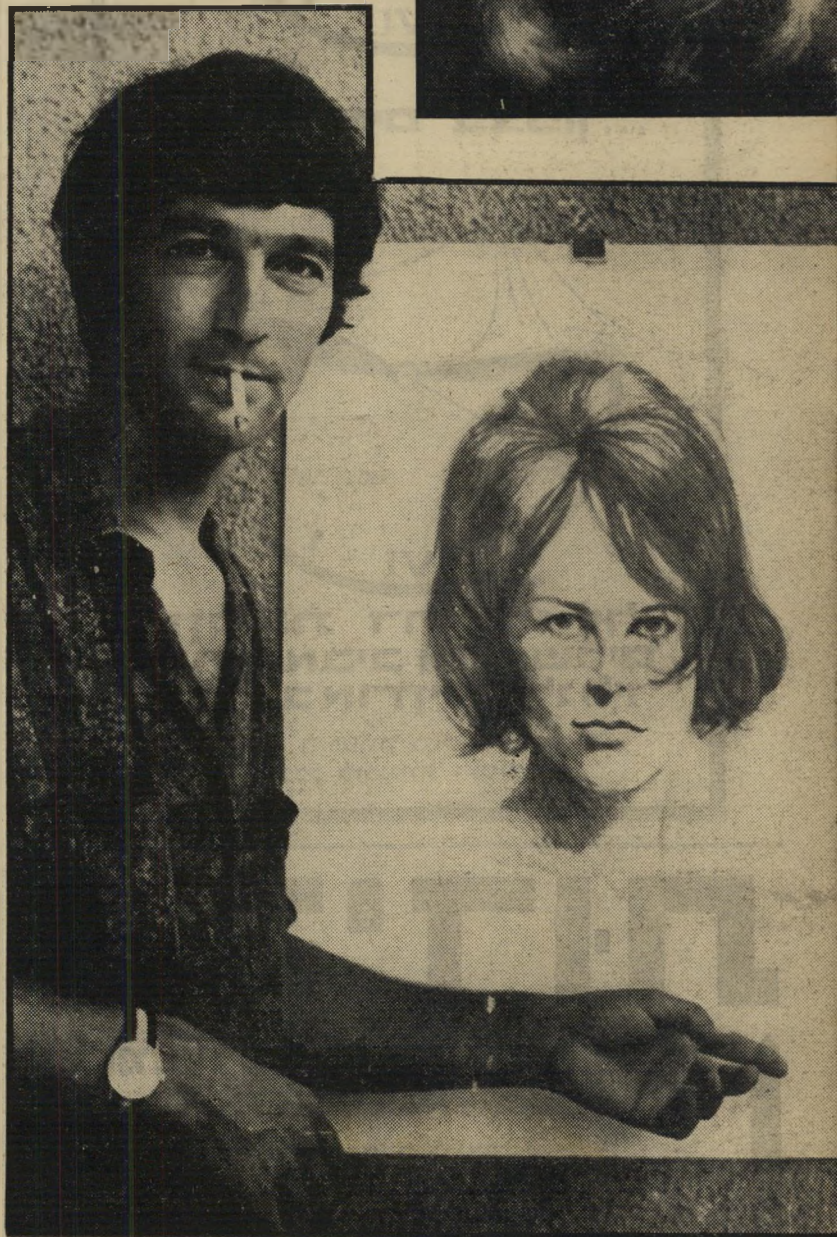
ליה ארקין עשתה זאת. נערת-הזוהר הישראלית, הנשואה למיל-יונר צרפתי במרסיי, אשר הגיעה לפני שבועיים לביקור-מולדת, חוללה את השע-

רורייה לה ציפו מאז בואה ארצה לחופשה. לפני שבועיים עמדה גליה ארקין היפה במרכז לחישות-רכילות. לפני שבוע (העולם הזה 1611). הצהירה בגלוי על הרפתקאותיה אהבותיה בישראל ועל קרבה-מאהבים המתנהל סביבה.

השבוע נסחפה גליה כבר לשערונייה ממש, במקום ציבורי.

זה היה מחזה גדיר בחיי החברה-הישראלית. אומנם, קרבות-אגרופים פומביים בין גברים הם חיווין נפוץ בארץ, לאחרונה גם סצינות של קינאה ורוגז בין בעלים לנשואיהם הן מראה שאינו מעורר התרגשות: אבל מריבה פומבית בין שתיים מנשות ה"חברה-הישראלית" — ועוד מריבה המלווה

צעקות וסטירות-לחי — זה כבר משהו בלתי-רגיל. בעונת-מלפפונים זו, הוא האפיל אפילו על הריב בין גולדה לאשכול.

★ ★ ★

„אל תעשי צרות“

דראמה הגדולה התחוללה בשעות הקטנות של הבוקר, אור ליום שישי האחרון, בדיסקוטק של רס"ן (מילואים) הצנחנים, משה ינוקא. הכל היה בלתי-צפוי, לא מתוכנן מראש: כי בימים שקדמו לערב זה נדמה היה שמלחמת הגברים על גליה אר-קין דעכה והסתיימה. מאז חזרה מאנדי רייס-דייוויס-שאוּלי, בן יום השני האחרון, מחופשת-הריון קצרה בלונדון שוב לא נראה בעלה, רפי שאולי, בעליו של הדיסקוטק מאנדיס, בחברתה של גליה.

כמו כל דראמה קלאסית היתה גם הדראמה של מאנדי-גליה בנוייה מפרולוג, שלוש מערכות ואפילוג. הפרולוג התחולל ביום השלישי בשבוע שעבר, כשהופיע גיליון העולם הזה ובו הכתבה אודות מלחמת הגברים הישראלים על גליה:

הדיסקוטק של מאנדי, מוסיקת-קצב רעשנית בוקע. מאנדי, בשימלת-הריון, מקבלת את פני האורחים. מישור מהנוכחים מודפדף בגיליון העולם הזה. מאנדי מציעה ומבחינה בתמונת בעלה בחברת גליה.

„קרא לי מה כתוב כאן“, ציוותה מאנדי על האיש שהחזיק בעיתון. כשהאזינה לתרי גום, טיאטא מאנדי בחמת-זעם רגעית את הכוסות מהשולחן. וכאן, כאילו תיכנן זאת במאי גאוני, נכנסה אל חוץ המהומה לא אחרת מאשר גליה ארקין בכבודה ובעצמה, כשהיא מלווה בציייר יורם לוקוב, המאהב התורן.

רפי שאולי זינק כנשור-נחש. „אנא, הסתלקי“, סינן אל גליה בין שיניו. „מוטב שלא תעשי צרות.“

מאז, אסר עליה את הכניסה לדיסקוטק שלו, כדי לא לעורר את חמתה של אשתו המעוברת.

אבל לרפי שאולי יש חברים טובים. הם ניסו להפיס את דעתה של מאנדי, לספר לה כי רפי אינו אשם כלל במה שהתרחש בי היעדרה. „זאת גליה שניסתה לפתות אותי“, טענו.

הסיפור שסיפרו היה מקורי ופיקאנטי: לדבריהם הגיעה גליה לארץ ישר לזרועותיו של משה ינוקא, מי שהיה מלווה הקבוע בביקוריה הקודמים. אותו זמן חנך ינוקא את הדיסקוטק החדש שלו, שנראה לרבים כעסק מתחרה למאנדיס. יום אחד גליה חבר את אוונו של ינוקא: „אתה יודע מה אומר רפי שאולי? שהוא יכול לקחת ממך את גליה בכל רגע שירצה!“

גליה לא הכירה אז עדיין את רפי. אבל ינוקא נהג כידיד נאמן, הזהיר אותה מפניו: „מספרים שרפי אומר שהוא יכול להשיג אותך מתי שירצה“, גילה לגליה.

ידיעה זו סיקרנה את האשה הצעירה. היא באה למאנדיס, חיפשה את רפי שאולי, וכשהציגו אותה בפניו השמיעה באווניו מישפט שגרם אפילו לרפי להסמיק עד תנו-כי-אווניו:

„אתה רפי שאולי? שמעתי שאתה רוצה לשכב איתי!“

★ ★ ★

הפגנת-ידידות

שמעיה מאנדי את הסיפור וחמתה בערה בה להשחית. ייתכן והפרולוג

הצייר ושתי הגיבורות דיוקנאותיהם של שתי גיבורות הדראמה שהתחוללה השבוע. מאנדי רייס-שאוּלי (למעלה) וגליה ארקין, כפי שצוירו בידי יורם לוקוב, שהוא בעל תפקיד מישני בדראמה.

הכוסות בדיסקוסק ★ היא בעסה באחוריה ושמה לה רגל ★ ואחר-כך

ל"ערב שחורה, בעלת מחשוף ענקי. אבל לא המחשוף הוא שגרם להתרגשות. היתה זו הרמת המסך מעל למערכה ה- ראשונה של הדראמה, שדמויותיה הוצגו בי- כנות לב כה רבה בפרולוג.

★ ★ ★ "אשה בהריון — שתלך לישון!"

ברגע בו ראתה מאנדי את גליה, נדלק משהו בעיניה. מאנדי, הנמצאת בחודש השביעי להריונה, נהגה אומנם בהת- חלה כלליי אנגליה לכל דבר, היא חיכה ונשארה קרת-רוח. אבל האנשים בסביבתה הבחינו בניצוץ שבעיניה, ומיהרו להרחיק את גליה מהחדר, בו ישבה מאנדי בחברתו של רפי שאולי.

הדבר חרה כנראה לגליה, היא השמיעה, בסול, כמה הערות עוקצניות, שנועדו לה- גיע לאוזניהם של רפי ומאנדי גם יחד. "נשים בהריון לא צריכות להסתובב בחוץ בשעה כזאת", צעקה, "למה היא לא הול- כת לישון, ונותת לבעלה לבלות קצת?" ינוקא, שחזה בהתנגשות העומדת לפרוץ, דאג להעביר את גליה לחדר אחר, ניסה להרגיעה. אולם כעבור זמן מה, שעה שפחת מעט מיספר האורחים בדיסקוסק, שוב נמ- צאו גליה ומאנדי בחדר אחר — וורקו מבעד לקהל המפוייד ביניהן מבטים וזעמים זו בזו.

לפתע קמה גליה כדי לצאת לחדר-הנוח- ית. כדי לגשת אל הפתח, היה עליה לע- בור על-פני מאנדי, שישבה נינוחה ליד הדלת. היא חלפה על פניה — ואז מאנדי שמה לה רגל, ובעטה באחוריה. גליה נפ- לה. למולתה היה החדר גדוש ומלא מבק- רים, ואחד הנוכחים עצר בה מנפילתה. גליה פנתה מייד לאחור, סמוקה מחימה. אבל הנוכחים בחדר מיהרו לתופסה ולהר- חיק אותה ממאנדי — לפניה שנייה של ה- חדר. גליה התיישבה שם ופרצה בבכי, וכש- הדמעות זולגות מעיניה פתחה את הפה: "יש לה מול שהיא בהריון", ייכבה, "אחרת הייתי מרסקת לה את הפרצוף!"

"אני מתה להכות אותה! מה היא חושבת לעצמה? מי היא? אם היא לא היתה בהריון, ואם לא היה איכפת לי להעליב את רפי, הייתי שוברת אותה."

"את לא צריכה להתרגז", ניסה אחד הידידים להרגיע את גליה, "את צריכה לה- בין את מאנדי. היא חורה מחופשה ושמצה שאת החפסקת עם בעלה, זכותה להתרגז." "מה פתאום?" התקוממה גליה, "לא היה לי איתו שום דבר! רק חיממתי אותו! בשביל זה עוד לא מגיעה לי בעיטה? אני עוד אלמד אותה."

וכך, שעה שגליה המשיכה להתייפף ול- אים, חייכה מאנדי ממושבה מעל כוס- המסקה שלה את חיוך-הנצחון: מסך למער- כה ראשונה.

★ ★ ★ "לא רוצה לקדקד עסק"

הכונה בדרך כלל את המערכה השלישית, שהיא שיא הדראמה, נפתח בסצנה בה דאג ינוקא, שחשש מהתפתחות התקרית, להפסיק שומר קבוע על גליה, למנוע כל מגע בינה ובין מאנדי.

אבל המתח עמד באוויר ואפשר היה ל- חותכו בסכין. הקרב בין שתי הנשים הי- יפות נמשך במבטי-עניים בלבד. כל אותו זמן חורה גליה והצהירה ש- היא נמנעת מלהכות את מאנדי — רק בגלל רפי שאולי. "אני לא רוצה לקלקל לו את העסק עם לייף" אמרה.

למה התכחנה השערורייתית היפה? מס- תבר שלא מכבר מכרה מאנדי לכתבי-העת האמריקאי הנפוץ לייף — תמורת סכום שמן — את הזכות לצלם את טקס ברית- המילה שיערך לתינוק העומד להיחלד לה. לייף מפרסם מזייפעם כתבה מצולמת על אירוע חברתי חשוב, הנערך במקום זה או אחר, בעולם. עורכי-העיתון החליטו שטקס ברית-מילה יהודי, שיערך לבנה של דמות ידועה כמו מאנדי — או חגיגת-לידה לבתה, אם לא ייחלד וכו', הוא מאורע השווה כיסוי, לכן רכשו מראש את הזכות הבילעדית ל- עורכו על חשבונם, ולכסות אותו בעיתונם. בתוך כל המהומה והמתח ששררו בי- דיסקוסק התנהגו שני הגברים, גיבורי הפר- שה, באבירות למופת. רפי היה צמוד לאש- תו, ניסה להרגיעה, ואילו ינוקא ניסה למ- גוע שערורייה בכל מחיר.

אבל בשעה שלוש לפנות בוקר, כשחוששי הנוכחים קרו במיקצת, הוחלשה השמירה על שתי היריבות, ואז התחדשה השערורייה. השומר התורן על גליה הסתלק לרגע, כדי לשוחח עם מישהי אחרת. גליה ניצלה

את ההזדמנות, יצאה שוב לחדר-הנוחיות. הבחינה בכך רק מאנדי, שבעלה היה עסוק אותו רגע בשיחה עם גברת אחרת. היא זינקה ממקומה, כנמרה משחרת לט- רף, מיהרה בעיקבות גליה. זו נכנסה בינ-

"אכזר איתה!"

איימה גליה אחרי שמאנדי שמה לה רגל ובעטה באחוריה בדיסקוסק של ינוקא. אולם לבסוף ספגה היא עצמה מכות מידה של מאנדי.

תים לחדר-הנוחיות. מאנדי פרצה לשם אחר- כה, כשהיא נועלת את שתייהן בפנים. רק מעטים מבין הנוכחים חפסו את המתחולל. "מאנדי נעלה את גליה בבית-השימוש!" הגיעה מייד הבשורה אל רפי. הוא פילס לעצמו דרך בין הזוגות הרוקדים בעיקבות השתיים — אבל הגיע מאוחר מדי. דלת חדר-הנוחיות היתה נעולה. רפי, שחשש מ- תיגרת-ידיים בין הנשים שבפנים, הלם בי- אגרופו על הדלת, ניסה לנפצה.

על מה שהתרחש בפנים נודע יותר מאוחר מסייה של גליה.

הדיאלוג התנהל בצרפתית. "תעזבי את בעלי!" צעקה מאנדי אל גליה, "הוא שלי ואני אוהבת אותו!"

"לא היה בינינו שום דבר!" התגוננה גל- יה, "כל מה ששמעת זאת סתם רכילות ששמעת בעיר! אני אשה נשואה!" "לא איכפת לי מה את", השיבה מאנדי, "אבל שלא תתעסקי עם בעלי!"

כשלבסוף הסכימה מאנדי לפתוח את דלת הנוחיות לרפי, הוא התפרץ פנימה, הופתע למצוא את השתיים בריאות, שלימות ובמצב טוב. לא היו שערות מרוטות ולא שריטות בעורן העדין. רפי גשם לרחותה. מערכה שנייה הסתיימה בהפי"אנד.

אבל, כאמור, היא היתה רק הכנה למער- כה השלישית, הסוערת ביותר.

★ ★ ★ "אני רק חובבת!"

רפי נמל, בעזרת ינוקא, את שתי הנ- שים הניצות לחדר צדדי — שם ניסו הגב- רים לפרש ביניהן. קשה היה להרגיע את מאנדי. היא המשיכה לחרוף את גליה באז- גלית, עד שרפי נאלץ להסותה: "חשתיקו!"

גליה שוב חזרה על דבריה-התגוננות שלה, שלא היה בהם לשכך את חמתה של מאנדי. היא כילתה את זעמה בכוסות שהיו על השולחנות, הטיחה וניפצה אותן על ה- ריצפה, כרמו מה היא חושבת לעשות לגליה.

כאן התגלתה דווקא מאנדי כפאטריוטית ישראלית, המנסה לחנך את הצברית. "תס- תלקי מכאן", צרחה, "תחזרי למקום שבאת משם! את לא שייכת לכאן! את זונה!" גליה לא נשארה חייבת, השיבה: "אני רק חובבת!"

על כך זכתה בשתי סטירות-לחי מצלצלות מזרועה של מאנדי, לפני שמישהו הספיק למנוע זאת ממנה. בקושי רב עלה בידו רפי וינוקא להפריד בין השתיים.

כאן ירד המסך על הדראמה כששתי הנ- שים רותחות, ומאיימות זו על זו בהצגה שנייה:

"אני אהרוג אותה!" איימה מאנדי. "אם היא לא היתה בהריון, זה היה הסוף שלה", התייחסה גליה.

מישהו במקום סיכם את מוסר ההשכל של הדראמה: "מה שקרה לגליה דומה ל- גורלו של נאצר. כמוהו היא התרברבה ואיימה על מאנדי ובסופו של דבר ספגה מכות בעצמה."

אפילו: יום שבת בבוקר. בכריכת אכדיה. מאנדי ורפי, שהיו מבקרים במקום כל שבת, לא באו. גליה, יפה וזוהרת, הופיעה שוב בביקני קצרצר, מחייכת, כאילו כלום לא קרה.

"אתמול, ביום שישי כלילה, ישבתי בפעם הראשונה בכית. שהרוחות ירגעו קצת", הפליטה תור-כדייך בחן.

צעקה מאנדי בשעת ריתחה כשהתנפלה השבוע על גליה ארקין בדיסקוסק של ינוקא, כדי לנקום בה על ידידותה עם בעלה בתקופה שמאנדי שהתה בחו"ל. מאנדי עתה בחודש השביעי להריונה.

"אהרוג אותה!"

על ידידותה עם בעלה בתקופה שמאנדי שהתה בחו"ל. מאנדי עתה בחודש השביעי להריונה.

קֶנֶט

KENT
Crush Proof Cigarettes

**בקופסא מהודרת
להנאה ולכיבוד**

**...כי לטיב ולאיכות קֶנֶט
היא ללא כל תחרותו**

הפרסומאי יצא מדעתו

שלט באורך 34 מ' נקבע מעל גשר ראש פינה על-ידי המו"ל של הספר "20 שנות חיינו היפות ביותר". ככה זה כשפרסומאי (פרסום ע.) מוציא ספר...

Ampho

**אם
קולה
אז**

Ampho קולה

קסם בשפתייך
וזהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

חקצוץ נפלא ללא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר, למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

**הקורס
החדש
נפתח:**
1.8.68

**בית-ספר
ספרות
נשים**

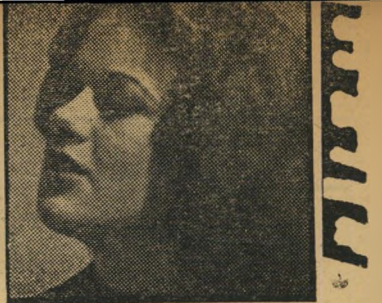
הערה נעים

דיאנה

בפד דיזנגוף רינסות"א טל. 226066

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134-5. תד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דוס משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' סין 6 • גלוסות: צינקוגרסיה כספי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ

אכתרוס ארות

שעמום ברחובות

אז מה אם את מרחובות? גם (1/12)
הוא משם. וגם הוא, כמור, משתעמם שם,
אבל סבור ששני משועממים בודדים, יכולים
להפוך לזוג אחד עליו.

★ ★ ★

חניך חתך

איזה כיף בפנימיה צבאית! עושים שם
חיים משוגעים! רק מה, אין שם בנות. אז
מה יכול לעשות חניך חתך בן 18 אם לא
לכתוב אלי, כדי שאמן (בנות 18-16) תכ-
תובנה אליו, אל (2/12).

★ ★ ★

מורה רצינית

(3/12) היא מורה רצינית למרות שהיא
רק בת 22, ונמאס לה החברה הלא-רצינית.
ובאמת היא מסתפקת במועט — המכיל את
המורה: "אביר חלומות רציני, מעניין,
ובגובה בינוני."

★ ★ ★

שמיניסמית רוצה חיך

"אני הלומדת שמינית ומשתגעת להתכתב
עם איזה חייל" מציצת (4/12) בכתב זעיר
ונקי, ומבקשת בנימוס לציין למעלה שלא
לטיפשים, ומציצת למטה שהעיניים שלה
ירוקות! האם יש לצבא משהו להציע?

★ ★ ★

מירושלים השזימה

ילדות, לבוא הנה מהר ולעמוד יפה בתור:
בלונדיני, בן 17.5, וגם יש לך (5/12) עיניים

נוכירת חיסול

אז ככה: אני בחורה טובה, ועיר
מדת לשירותכם, ובמדור הזה הפ-
נשתי כבר זוגות צעירים, וזוגות מבוג-
רים, זוגות מלאי יאוש, וזוגות מל-
אני תקווה. הפגשתי בחורים שרצו
להכיר בחורות, בחורים שרצו לה-
כיר בחורים ובחורות שרצו להכיר
בחוורים.

אבל סוג אחד אני לא כל-כך משי-
תוקקת לשדך, כי בניגוד לנ"ל, נד-
מה לי שלא לאהבה הטהורה הם
נושאים את נפשם. הכוונה לצעירים
המעניינים את שירותיהם לגבורות מז-
דקנות.

אז היות ועוד יש לי אחדים כא-
לה, ואין מכתב שאני מקבלת ואינני
מפרסמת — הריני מציעה אותם
כאן בפעם האחרונה, במכירת חיסול,
סוף העונה, אוקאזיון!

לכל הנשים שעליהם צעירים
ישמחו את ליבן — אני מאחלת
הרבה אושר וכל טוב. כתובנה למי
דור לפי האות המצורפת, ותיענינה
חישי-מחר. כדאי לכן, כי זוהי ההז-
דמנות האחרונה בה אני מפרסמת
מכתבים אלה:

(א) "נמאס לי מהכירורים הבריבורים
והחיבורים של בנות הטיפש-שערה.
אני בחור בן 20, גבוה, יפה, שחור
שיער ועיניים ירוקות. רוצה להכיר
אשה מבוגרת, מנוסה ונחמדה (4/12).
(ב) "מתוך דפרסיה קצה נפשי מבנות
העשרה, והייתי רוצה להכיר דרך מדורך
אשה יבאקראי, גיבש לי דיעה ששילוב אשה
לקשור קשרים דיסקרטיים עם רמת-גני
צעיר, בן 24" (5/12).

(ג) בוגר תיכון בן 20, המתכוון
להמשיך ללמוד. גר בחיפה, ומעוניין
להכיר אשה מוכשרת ואינטליגנטית בת
45-30. "אין פה שום קשר לידדנו
אדיפוס, אלא פשוט נסיון קצר שנזדמן
לי באקראי, גיבש לי דיעה ששילוב אשה
מבוגרת ובשלה, ובחור צעיר, הוא אידי-
אלי" (12/12).

(ד) "ובכן, נמאס לי מהחילולות הצעיר-
רות, והחלטתי ללמוד ולהשתלם. אודה
לאותה אשה נאה, עד גיל 40 אם
תקשר. גילי: 23, גובה: 1.85, והבטח-
תי: שהמשיבה לא תצטער." (12/12).
(ה) "אני סטונט בן 23, נחמד, ועל-
פירוב משגע. שמי דני, וגובהי 1.80.
וברצוני להכיר אשה מבוגרת ממני —
המעניינת בבחור צעיר יותר." (12/12).

"שאף אחד לא הצליח להחליט אם הן כחור-
לות או ירוקות, וגר בירושלים השלימה."

★ ★ ★

לאהבות את הטוב

כאן משהו בשבילכן מנתניה, אם אתן
בנות פחות מ-23, ואתן מלאות חיים ו-
אוהבות את הטוב והיופי — אתן רשאיות
ל- (6/12).

★ ★ ★

מקום בצמרת

כולנו מכירים כמה מן האמנים הישראליים
המצליחים בעולם. אף אחד בארץ לא שומע
עליהם, ולעומת זאת גם אף אחד בעולם
לא. אבל הם נורא מפורסמים. עובדה:
אפילו הם בעצמם מספרים זאת!
לעומת זאת, יש כאלה המצליחים באמת.
בלי הרבה רעשים, ובלי לעשות הרבה רוח
מסביב עצמם למשל, שמעתם את עליזה
קאשי מוסרת הצהרות כמה היא חשובה?

לא. אבל פרט לחכמת טלביזיה אישית,
נורא מפורסמת, יש לי בשבילכם פה משהו
מוחשי: קריקטורה שמצאתי בניו-יורק: היא
(למטה שמאל) עם הכוכבים עימם היא
מופיעה כמו סאמי דייבס, וכובי דארין
(אמצע), ואדי פישר, ואייבי ליי, ובכלל.
ואם כבר עושים עליה קריקטורות ב-
ניו-יורק — אז היא באמת בסוף של הפופ.

★ ★ ★

כל אותם דברים...

(7/12) הוא כל כך נחמד ועצוב, שאני
נזנחת אותו כלשוננו: "אני חייל, וחסר לי
הפנאי להכיר נערות בדרכים המקובלות.
חברי הכירו מספר נערות, ואיני יכול לבוא
ביניהם ללא בת לווייה.
"אניני משהו מיוחד, וגם אני מחפש
משהו מיוחד.

אני בן 20, גבוה, מיושב בדעתי, ואוהב
את כל אותם דברים שאוהב בן 20, ואני
קצת מיואש עקב המצב."

★ ★ ★

חיפאית רוצה "חיפי"

כאן יש לי בשבילכם חיפאית צעירה
שנורא רוצה להכיר חיפים, או כאלה שיש
להם אופי חיפי או אפילו אם אתם מתרח-
צים לפעמים, ואין לכם זמן, אבל אתם
אוהבים אהבה, ופרחים, ושלוש (ובחורות),
אז למה שלא תכתבו ל- (8/12), שמחכה לכם?

★ ★ ★

מודעת השבוע:

● נודיסט צעיר מעוניין ב-
היכרות. תר. 232 ירושלים,
עבור 129.

★ ★ ★

קצין בלונדי

קצין בלונדי, כחול עיניים ובן 20,
העומד להשתחרר, ולחזור לתל-אביב. איזה
מזל! הוא אוהב שילוח, ואוהב לצלם ו-
אוהב לעשות חיים, וכל זה מחכה לך, אולי,
תכתבי ל- (9/12).

★ ★ ★

קיבוצניק!

(11/12) הוא "חייל, בן קיבוץ. לאחר
שנמאסו עלי בנות הקיבוץ, והמתנדביות ב-
קיבוץ, אני מחפש אחת עירונית, וחשוב לי
רק שתהיה בת לווייה נאמנה, שתאהב לבלות,
לאודיוקא בדיסקוטקים, ושאפשר יהיה
להסתכל עליה — ולדבר אליה."

יום ה' יאפשר לך לקבל
את ההחלטה, עליה הש-
קעת כל-כך הרבה זמן
וכוח. אבל מוטב שתז-
דרי: אם לא תגיע לכלל
ביצוע עד ליום ה' ש-
בסוף השבוע — אתה
תפסיד את כל מה ש-
יכולת להרוויח. פגישה
עם אדם שחור-שיער

מפחידה אותך, בצדק. עזבי שטויות והתרכזי
בעניינים קלילים יותר ובפלירטטים בברכה.

★ ★ ★

פצע או פגיעה בלתי-
חשובה מטרידים אותך
ומקלקלים לך תוכנית?
בילוי נהדרת. היכון ל-
יום ה'! אז תקבל את
ההחלטה עליה חלמת
זמן רב. או אולי גם
יקבלו אותה בשבילך.
איך שלא יהיה, יום זה
מהווה נקודת-מפנה ב-
חיך הנוכחיים ואל לך להקל בזה. את מאו-
שרת? תמשיכי בקו הנוכחי. לבשי ירוק.

★ ★ ★

כן, כולנו יודעים שא-
תה איש נמרץ וחי-
קיף. אבל למה לך ל-
הפגין את זה כשהיא
בלא-הכרחי מסכימה?
השבוע תהיה הניצוד
ולא הציד, אם אתה
לא רוצה בכך — מו-
טב שתתנור מאהבה.
פגיעה בכבודך מזעירה
אותך. נסה להבליג. כוונת היריב אינה
כה חמורה כפי שנדמה לך. לבשי תכלת.

★ ★ ★

זה לא שאינך חייב לע-
שות את זה: אבל מוטב
שתדע בדיוק מה ואיך
אתה עושה. בייחוד עליך
לגלות בתבונה וכוח-
החלטה ביום ד', בתחי-
לת השבוע, וביום א',
בסופו. דואר מחו"ל
יכאיב לך ויגרום לך
לשקול מחדש את המצב
בו אתה נתון. אל תהסס לשבור מיסגרות
שיגרתיות — בתנאי שאינך מקבל עול כבד.

★ ★ ★

השבוע מסוכן מאוד ל-
בנות-תאומים: הן יכיר-
לות להסתבך בהרפת-
קאות העשויות לגרום
לסיבוכים אישיים ובר-
אותיים, זמן רב לאחר
שתשכחנה את התקרית
עצמה. מוטב, איפוא, לא
להרבות בקשרים חבי-
ביים ולהגביל את ה-
מגע עם אנשים חדשים — בייחוד בסוף
השבוע, מיום א' ועד יום ג', לבשי סגול.

★ ★ ★

"אטיאט מתפורים ה-
ערפילים. אתה עומד
לבדך על מקום ברור
ובהיר, ואתה מסוגל
לפעם להחליט מה
לעשות ומה לא לע-
שות. אל תנצל בהי-
רות-חושם זו כדי ל-
חסל קשרים כלכליים
המטרידים אותך ב-
מקצת. לא לשם כך זימנו לך הכוכבים
את הראייה הארוכה. זהו שבוע טוב.

★ ★ ★

הלאות וכאבי-הלב שגב-
רו עד כה, הופכים ל-
סיט. אתה רוצה להשי-
תחרר מכל הטרדות ה-
קטנות וממש כמו אר-
יה הנלחם בקורי-ע-
ביש, אינך מצליח ל-
צאת מן הסבך. במיק-
רים כאלה אדם מפסיק
פעילות, יושב בשקט,
אורג כוחות — ולא מתבקר הלאה. זה אמור
לגבי ענייני לב לא פחות מעניינים אחרים.

כולנו יודעים שאתה בטוח שבכוחך לפתור
את בעיותיהם של כל אלה הפונים אליך.
אבל השבוע — בחיך, אל תתן עצות.

★ ★ ★

סכנה! אל תלך להתרחץ בים בימים ד'
או ה', ואל תצא לשיט. בתי-מאזניים:
קחי קצת חופש, תנוי
חי, ואל תתני לעיי-
פות הכרונית שלך ל-
הפך למחלה ממש.
מבחינה בידורית, זהו
שבוע מצויין ואף מ-
שעשע: הפלירטטים
חזקים מן האהבות
הכאובות, והבילויים
של שני-שבת מרת-
קים מן הלימודים.
השתדל לא להזניח לימודים או בחינות:
מבחינה לימודית זהו שבוע מכריע.

ובכן, הגענו לזה שוב: הדברים האמ-
תיים מתגלים, בזה-אחרי-זה, מאחרי פרי-
גודי האשליות, הצב-
עות של האנשים ה-
סובבים אותך, והרצון
הבלתי-מצויאותי לע-
זור, את ניצבת על פי-
תהום, לא בציניות.
והדיכאון עלול לגבור
עליך, משום כך מוטב
שתתחסי למתרחש ב-
הומור, לא בציניות.
ושלא תשתדלי להגיב
מייד בחזקה ובכאב, אלא תחשבי בראש
וראשונה קודם כיצד לעזור לעצמך.

★ ★ ★

את פוגשת אותו, את האחד. את מסתכסכת
איתו. את עשויה לאבד אותו ביום ג' ש-

שי בגדים בצבעים
מפירסומת רעשנית, והיא תבוא אליך מאליה.

★ ★ ★

הצרה איתך שעלי-אף
יכולתך הרבה, אתה משי-
ה עצמך בשטויות, מו-
כן לחלום במקום לע-
שות. לוותר במקום ל-
התמיד. אין טעם לרצות
דברים שאין מנסים להג-
שם. לכן — גבש לך
קו, ונסה לשנות את
חלוקת-הזמן שלך ואח-
מרכתי-עיסוקיך, מיום ה' ואילך. אם לא תע-
שה כן השבוע — לא תוכל לצאת מהבעיות.
בכלל, הצבעים הבהירים (או האדומים) הם
נושאי מולבשבעות הקרובים, ויש טעם
להמר עליהם. אך יש להיזהר ממספר שבע.

במדינה

הנב

לגביר

מותר

"האם ממשלת ישראל היא ממשלה פועלת או ממשלה של בעלי-בתים?"

את השאלה השיגרתית הזאת שאל, ה- שבוע, לא יהודי שמאלני, אלא חקלאי בדחי מהנגב. כי במציאות של 1968 גם הבדווים חייבים להתמודד עם שאלה זו.

מדי שנה בשנה מחכירה ממשלת-ישראל, באמצעות משרד-החקלאות, חלק מאדמות-ה- נגב לשכטים הבדחיים. החכירה מתבצעת ל- שנה אחת בלבד. החלוקה — לפי כמות ה- אדמות הראויות לעיבוד.

יתר-על-כן: הזכות להגיש בקשות-חכירה ניתנת משך חודש אחד בלבד.

"מאחר מדי!" אחד הבדחים הנוהגים לחכור אדמות לפי שיטה זו, מדי שנה בשנה, הוא סאלח סלימאן אל-נאסארה, משבט אל-נאסארה. גם הפעם הגיש סאלח בקשה בשמו ובשם שמונה נפשות, מבני-משפחתו. כי סאלח הוא חוכר קטן מאוד, יחסית.

לתדהמתו — הושבו פניו ריקם. "אתה איחרת", אמר לו פקיד משרד-החקלאות, ה- ממונה על הקצבת הקרקעות.

סאלח אינו בור. הוא הקים צעקה, הצביע על העובדה שהרשימה נסגרה, השנה, בסוף אפריל — ובקשתו נשאה את התאריך 24.5.68.

"אז נכון, לא מאוחר, אבל אין מספיק אדמות", הגיב הפקיד. "השנה החליטה ה- ממשלה לתת את האדמות רק לשייכים אין גדולים — ולא לה המשרתים את מדינת-ישראל".

התוצאה: 53 בני-משפחתו של סאלח הופ- קרו לרעב, מאחר והשטח שהיה ברשותם עוד קודם לכן אינו מספיק למחייתם. כי שטח זה נורע רק פעם אחת בשנה. אין גשמים במידה מספקת ולכן אין גם יותר מיבול אחד.

ולא הרחק משם, יכולים ליהנות שבטים גדולים ועשירים מריבוי-קרקעות. כי לגביר מותר.

מיסחר

מה

שותים

בקיץ

פעם היתה ארץ-ישראל ארץ הצוף ומיץ- התפוזים הטבעי.

אחר-כך באה הטכנולוגיה החדישה, ועימה — משקאות רבים וחודשים. כיום שותה ה- ישראלי המצוי קרוב לארבעים סוגים שונים של משקאות, ממיצים טבעיים ומעובדים ועד לתכשירים תוססים מאיכות שונה ומשתנה. חולית-כיסוי שיצאה לברר את הרגלי ה- שתייה של הישראלי הממוצע, קבעה ה- שבוע:

המשקה המקובל ביותר על הישראלי, כי- רגע, הוא הקולה.

קיימים, כמובן, הבדלים לגבי ביקוש מיץ- רך מתוצרת זו או אחרת, אך הקולה על כל סוגיה עולה, כרגע, בביקוש על כל משקה אחר בקיוסקים — כולל מיץ-התפוזים ה- מסורתי.

המיצים הקרויים "טבעיים", והמיוצרים בבתי-חרושת, באים מייד אחריו.

במקום השלישי מתייצבים מיי-הסודה ה- פשוטים והשימושיים.

לא שפנים. אחר-כך בא כל צבא-המש- קאות הרבגוני — מן הגוזה ועד לבירה ולבירה השחורה — התוססת מקום גבוה יותר בסולם-הביקוש של בתי-הקפה, אך לא בקיוסקים.

יש ביקוש חזק לקפה קר, בקיץ. קטן הרבה יותר — לשוק קר. "בבתי-קפה בטח שותים איי-שוקו. אצלנו סתם קפאו קריר", מסביר קיוסקאי ותקי, מרחוב בן-יהודה בתל-אביב.

ביקוש מיוחד יש למשקה חדיש, יחסית: ברד. זהו מעין מיץ לימון, הקפוא במדיה כזאת, שהוא דומה לשלג או לקרח נוזלי. אך לא בכל מקום אפשר להשיג ברד.

מיץ גור נחשב, משום-מה, למשקה ה-

אתה עיף!

משועמם,

רצונך

לצאת מהשיגרה

קח ארוס

ספר - ארוס

הופיעו החודש

וידויו של נוכל

"מדהים בכומר הביטוי. מציג את ה- אנושי במערומיו, על כל התשוקות, תאוות הבשרים, הרדיפה אחרי התענוגות המותרים והאסורים! — ועל הכל: מוצא הד בלבו של כל אחד מאתנו!"

★ ★

הביקורת אומרת:

וידויו של נוכל (מאת ג'והן פ. בר- מינגהאם. עברית: י. א. נועמי. בהוצאת ארוס, 192 עמודים) הוא סיפורו של זנאי בריטי מן המאה ה-18, שהוטבל באמבט מלאיין, חונך עליידי כומר נואף, אומנת נימפומנית, לורד פורטיני וגבירה חובבת תענוגות מיניים. לבגרותו המינית הגיע במיטתה של האומנת כבר בגיל 13, ואילו בגיל 18 גורש מבית מטיבו, אחרי שהוא נתפס במיטתה של אשתו.

כמו פאני היל (העולם הזה 1377), גם וידויו של נוכל הוא מוצר ארוטי, ש- ייחודו בתיאור החברה הבריטית במאה ה-18 ובסגנון העשיר של מחברו.

(מדור "ספרים", "העולם הזה")

אני מאמין שמחבר חייב ככל שיכול לספר על עצמו את כל האמת. ספר זה, אני מקוה ידבר בעד עצמו.

קולין ווילסון

מיגש לקורא את ספרו החדש, הנועז, התשיעי במנין

היומן המיני שלי...

רומן אורייגנלי ביותר כפי שחסידינו של קולין ווילסון עשויים לצפות ממנו.

★ ★

הרפתקאות המיטה של ג'רארד סורן עם קרולינה, גרטרוד, קארלוטה התאות- נית, ועם דיאנה — אשתו של מלחין מטורף למחצה, על רקע "אורגיות ה- כשפים השחורים" של מר קאנינגהאם המסתורי.

★ ★

הקורא ימצא בספר כל מה שיבקש, פרט לפורנוגרפיה. גישתי לבעית המין מבוססת הרבה יותר על התמישה ה- מטאפיסית (גבריאל מארסל ודומיו) מ- אשר על חייו ואהבותיו של פראנק- האריס.

קולין ווילסון

★ ★

"מגיה שחורה, נרות דולקים. גילויים מפרשת קאנינגהאם!"

"סאנדיי מסג'ר"

★ ★

"זהותו של הרוצח — מויתר-צ'פל נת- גלתה ביומן המיני של ג'רארד סורן!"

"דיילי ניו"

★ ★

הספר שחולל שערוריה צבורית באנג- ליה פורסם במלואו ללא השמטות וקי- צורים עליידי בית-ההוצאה "דייל-פראס" באנגליה ועתה לראשונה עליידי הוצאת "ארוס".

איזו טלוויזיה עומד אתה לקנות?

לפני שתחליט, דרוש הדגמת מכשיר הטלוויזיה של G.E.C.

פאר תוצרת בריטניה

חברת ג'נרל אלקטריק, בריטניה G.E.C. היא החברה הגדולה ביותר באירופה למוצרי אלקטרוניקה וקיימת זה שמונים שנה.

טלוויזיה של ג'נרל אלקטריק G.E.C. מיוצרת בבריטניה ומותאמת במיוחד לתנאי הארץ. נותנת לך תמונה יציבה ובהירה ואחריות מלאה.

טלוויזיה של ג'נרל אלקטריק G.E.C. — פירושה שבי- עות רצון מוחלטת לקונה.

בקנותך מכשיר של ג'נרל אלקטריק, בריטניה, וודא שאכן זהו המכשיר האורייגנלי הנושא את האותיות G.E.C. — שהן סמל הטיב.

יבואנים:

יוסף טוינה בע"מ.

מונטיפיורי 32, תל-אביב.

רח' יפו 56, ירושלים.

G.E.C.

יכולים לסמוך

פזגז

PAZGAS

● בחיפה

ביום ב', 29 ביולי, בשעה 8.30 בערב, בקריית ב', רחוב שפרינצק 7 (מול קופת-חולים), דירה 26, טלפון 715005, אצל רותי, יתקיים:

חוג בית

חברי התנועה ואוהדים מוזמנים.

הנהלת השבועות
הכנה לסוגים: ג, ד
ההרשמה עד 30.7

קצרות
עברית ו/או אנגלית
ההרשמה עד 30.7

כתיבה במכונה
עברית ו/או אנגלית
ההרשמה עד 30.7

עברית
כתיב ללא שגיאות
ההרשמה עד 30.7

אנגלית
אולפן למתחילים
(12 שעות בשבוע)
ההתחלה ב-30.7 קורסים
(4 שעות בשבוע)
קורסים מיוחדים
Correspondence
Conversation

לתלמידים בחדשי החופש, למ' סיימי ח' — הכנה לתיכון ש', י, יא' — דקדוק וספרות

פרטים: 7.30-4; 12-9
קדימה
תל-אביב, בריחוד 74
טלפון 220314

בעיות ולבטים בחיי המין
מאת
הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשמים.
להשיג בחנויות הספרים והגדולות

תגעגע פעם! ותראה... אין יותר פגמים וכצעים

כן! אפשר לגעת סוף סוף ואין בכלל פגמים ופצעים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחיידק, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה.

עדורה קרם אנטי-ספט
חודר במהירות אל מתחת לעור וניתן לשמש גם במשך היום, כי הוא אינו משאיר את עורך שומני ונוצץ. 3.65 ל"י

עדורה נוזל אנטי-ספט
תמיסת נקוי צלולה, החודרת ומנקה את עורך ביעילות. 3.65 ל"י

עדורה סבון אנטי-ספט
סבון עדין ומנקה המכיל את מרכיבי עדורה והממריץ ועוזר לפעולת עדורה קרם ונוזל. 1.70 ל"י

adora
לטפול בגרניי העור

מוצר דיסקו בע"מ.

נותיו המגוננים — לא נמצאה מעולם לירה בכיסו.

"ארם בלי קיבה!" — גס הוא שאדם הזה עודנו חי? טענו הרופאים, אצלם נהג להיבדק מדי פעם. ואחד מהם אף הוסיף: "מומן נגמר הכבד שלו. וקיבה — נידמה לי שלא היתה לו מעולם".

פיליפ חיך, הבטיח לשלם פעם אחרת לרופא — ויצא לשנות את ליטר הוודקה הקבוע שלו, ולעבוד את 14-16 השעות מדי יום ביומו.

אבל הזמן עושה את שלו. כך אירע ש- בחודשים האחרונים נראה פיליפ פרלה, לי ראשונה, במצב בו אינו מסוגל לעבוד. יש לי כאבים משונים", אמר. וכשמכאל שחילי הגדול או יצחקי ממטרו-גולדוויץ' מאיר היו מועקים אותו, משך בכתפיו: "שיקפצו לי על השולחן!"

בתחילת השבוע, לפני שבועיים, חש ברע. הוא טילפן למעבדת-הסרטים סינמטיפ, שם היה עליו לתרגם שני סרטים ביום אחד, דבר שרק הוא היה מסוגל לו. אבל אבוא אם תשלחו מונית, הבטיח.

נשלחה מונית. הוא בא — ולא יכול היה לעבוד. הוא יצא לבית-הקפה הקטן של אלי הצרפתי, ברחוב דיזנגוף פינת שדרות גורדאו, הזמין כוסית וודקה — לראשונה בחייו לא גמר אותה.

הוא שב, בודד לבית-המלון שלו — כי מעולם לא היה לו בית משלו.

למחרת מצאה אותו המשטרה, שערכה סריקה שיגרתית — מת על מצעו. ליד המיטה התגלגלו ארבעה בקבוקים של ויסקי מלאים.

כך מת פיליפ פרלה כפי שחי: שתיין או כישרון גאוני. שונא-מלחמות — אך קורבנה האחרון של מלחמת מונטגומרי ברומל, ש- נסתיימה 25 שנה קודם לכן.

דרכי חיים

הסנדלר המתנבא

הרב משה רביקוב היה צדיק בדורותיו. הרב והסנדלר נהג להקביל בחפץ-לב פניהם של חכמים אחרים, לשבת איתם שבת אחים גם יחד, להתדיין בענייני-דינא וגם בסוגיות התלמוד והגמרא.

עד שנפטר, בגיל לא כליכך זקן, לאחר שהירבה לדבר בחודשים שלפני מותו על ביאת-המשיח. מאחוריו השאיר צוואה — אותה פקד לפתוח ביום 28 במאי 1967.

עד כאן העובדות. מכאן מתחילה ריקמה של אגדות ושמועות, המעידה, כיצד נשורת מסורת עליידי עיוות סיפורים מפה לאונן. **מלחמה וחלום.** מה בדיוק היה כתוב בצוואתו של הרב רביקוב לא ברור. אבל ברור שהעיתונות הדתית — וגם אנשים בעלי-דמיון — נאחזו בה כמי שמוצא שלל רב.

נאמר, למשל, שהרב הסנדלר ניבא ב- צוואתו שתוך שנה מיום פתיחת הצוואה תפרוץ מלחמת-דמים וישראל תהיה המנצחת על ארצות-ערב.

"ועובדה!" אמרו בעלי-הדמיון, "עוד ב-6 ביוני פרצה מלחמת-ששת-הימים!"

אבל לאחר ששמועה זו הפכה לעובדה, בעיני רבים וטובים, גברו השמועות. עכשיו נאמר שבצוואה היה כתוב כי המלחמה "תימשך שלושה ימים בלבד", ואילו היומון של המפר"ל, הצופה, ידע לספר ב-28 ביוני 1967, כי הצוואה קבעה גם כי "גיחצונה של ישראל יהיה מדהים כפי שלא היה מעולם וכי העולם כולו יחזה בעזרת ה' אלוהים".

בקיפור — נבואתו של נביא-אמת. **לא נביא, צדיק.** כך גבר כדור-השלג מיום ליום. שבועון אחד ידע לספר שאת הצוואה פתח, אישית, הרב יעקב לנדאו מ- בני-ברק. עיתון יהודי-אמריקאי קפץ על המציאה, פירסם מאמר-ענק ובו — תצלומו של הרב משה רביקוב ליד בנו יעקב. דבר זה הוא ששבר את האגדה. כי ה' בן, יעקב רביקוב, החליט לרדת לעומקו של העניין, לברר אחת ולתמיד אם בנו של נביא הוא.

הוא חקר את הפרשה, הגיע עד לרב לנדאו, בבני-ברק. להפתעתו, הכחיש לנדאו את כל העניין: "לא היה לי כל קשר, לא עם הצוואה ולא עם הנבואה", ענה הרב הבני-ברקאי.

יעקב רביקוב היה מאוכזב במקצת — אבל שב לביתו כשהוא מרוצה: ככלות הכול, לא נעים כל-כך להיות בנו של נביא מיסתורי. הרבה יותר טוב, פשוט ואנושי — להיות בנו של צדיק, איש עניו וטוב-לב, אשר, נוסף להיותו רב וחכם בישראל, עסק כל חייו במלאכת ה' סנדלרות כאחר מן העם.

מבוקש פחות מכולם. "אז מה אתה מתפ- לא?" הגיב על כך קיוסקאי מרחוב הרצל, "אתה חושב שכל הקונים שלי שפנים?"

דרכי אדם

הקורבן

האחרון

פיליפ פרלה נהרג לפני 25 שנה. אבל הוא מת רק החודש — חלל לכדור נאצי, שנקב את ריאותיו, חדר להבדור אשר נשא עליגבו בחזית אל-עלמייך.

קרוב לשנה שכב פיליפ, יליד הונגריה שגול בצרפת למשפחה יהודית אמידה, בבתי-חולים של הצבא הבריטי בו לחם, כקצין-קישור עם הכוחות הצרפתיים החופ' שיים. כי הלהבדור התפוצץ על גבו, גרם לכוויות בכל חלקו האחורי של גופו. קרוב לשנה התפתל בייסורי-תופת —

תורגמן פרדה

מוות וארבעה בקבוקי ויסקי

כשרק ססיה-מורפיוס מקהה במיקצת את כאבו. כשיצא סוף-סוף מבית-החולים, עם עור חדש על גבו, לסת מפלטינה וברך מ' מתכת — היה מכור לסמים.

שתייה במקום סם. אבל פיליפ לא היה גבר רגיל. תוך-כדי כאבים גופניים כבירים, הרגיל עצמו לא להשתמש במור' פיום — בעזרת שתייה כימט בלתי-פוסקת, שמנעה ממנו את התשוקה לסם.

וכך אירע שכאשר השתחרר פרלה מ' תלותו בסם, היה לשיכור מועד.

ביתניים עברו עליו תלאות רבות. עוד קודם לכן התגרש מאשתו הצרפתית, אותה הכיר לאחר ששב לצרפת מאנגליה, שם למד בבית-ספר פרטי, כשהוא מתגורר על ספינת- שייט העוגנת על הנגר תמוזה.

עם אביו ומשפחתו ניתק עתה כל מגע: הוא לא רצה שידעו כי איש-העסקים הצעיר והמבטיח הפך לשיכור כרוני.

וכן, אם כי לא היתה לו כל גטייה ל- ציונות, הגיע היהודי הצרפתי פיליפ פרלה — לארץ-ישראל, לאחר מלחמת-העולם ה' שנייה.

עמודי-תווך מתהווים. כאן התעוררו בעיות חדשות. פיליפ, שדיכר שבע שפות בשטף רב, לא רצה ללמוד עברית. "אני לא מדבר כשר", ביטא תמיד את התנגדותו האינסטינקטיבית, בהומור האופייני לו.

למרות זאת הפך פרלה, תוך זמן קצר, לאחד מעמודי-התווך של ענף-הקולנוע ב' ישראל. הוא היה מנסח-המכתבים של רוב סוכני-הסרטים בארץ, חלוץ מתרגמי כות' רות-המישנה המודפסות בגוף הסרט — בשפות הצרפתית והאנגלית, כמובן.

פיליפ אף יכול היה להיות לאדם עשיר מאוד, כי הפך, במשך הזמן, ליועצם של גדולי-הענף. אבל הוא המשיך לשנות. ומדי פעם היה עוזב את הכל, מתמסר לשתייה בבארים, לקטטות-רחוב, ולבילוי בחברת יצאניות-רחוב — אותן השקה עד אובדן- חושיהן.

ואם כי השתכר סכומים בלתי-רגילים, הודות לכושר-עבודתו הפאנטאסטי ולכישורו

לטכנאי הרדיו והאלקטרוניקה!

השתלמות בטלביזיה ברמה גבוהה

בשיטה חדשה ובמחיר זול

פרוספקט ושעור לדוגמה חינם.

"המכון לטלביזיה" ת.ד. 2728 רמת-גן

העולם הזה

סודאי' ליאור אפשטיין

חייל
צ"ח
בתגלה
באשה!